

ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ศรัณยาพร แก้วกล้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
กรกฎาคม 2563

ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ศรัณยาพร แก้วกล้า

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
กรกฎาคม 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

Effectiveness of Japanese Grammar Learning through
Learning Together Technique and Quizlet Application
for Matthayom Suksa 6

The image features a large, faint watermark of the Uttaradit Rajabhat University logo in the background. The logo is circular and contains a central emblem with a flame-like design and a tiered base. The text "UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY" is written around the bottom half of the circle, and Thai script is at the top.

Saranyapond Kaewkla

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

July 2020

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง
ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet
Application
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ของ

ศรัณยาพร แก้วกล้า

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

()

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

()

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์ภา ธรรมสิทธิ์)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรืองเดช วงศ์หล้า)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	ศรัณยูพร แก้วกล้า
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ เปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ประกอบด้วย 16 แผน 16 ชั่วโมง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเตรียม ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล โดยใช้ Quizlet Application ในขั้นที่ 2,3 และ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนความก้าวหน้าร้อยละ 64.75 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การเรียนรู้ไวยากรณ์, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT, Quizlet Application

Abstract

Title	Effectiveness of Japanese Grammar Learning through Learning Together Technique and Quizlet Application for Matthayom Suksa 6
Author	Saranyapond Kaewkla
Degree	Master of Education Program (Curriculum and Instruction)
Advisor	Assistant Professor Dr. Udom Khamkhad
Co-Advisor	Associate Professor Dr. Nitaya Suwanasri

The purposes of this research were to develop a lesson plan on grammar learning, compare learning achievement between pre and post learning, and study the student satisfaction of the lesson plan on Japanese grammar learning through Learning Together Technique and Quizlet Application. The target population of this research was 31 students in Matthayom Suksa 6/4 in the second semester of 2019 academic year of Muang Chaliang School, Sukhothai Province. The instruments used were a lesson plan, an achievement test and a satisfaction survey. The percentage, mean and standard deviation were the parameters used for statistical analysis.

The results revealed that the lesson plan on Japanese grammar learning through Learning Together Technique and Quizlet Application contains 16 lessons with 16 hours of learning period. The 5 learning steps include preparation, warming up, lecture, summing up, and evaluation using Quizlet Application in step 2, 3 and 5. The findings also indicated that the learning achievement of post-learning is higher than that of pre-learning with the average score of 64.75%. In addition, the student satisfaction of the lesson plan on Japanese grammar learning through Learning Together Technique and Quizlet Application is at the highest level.

Keyword : Japanese Grammar learning, Learning together technique, Quizlet
Application

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด และรองศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุวรรณศรี ด้วยการให้คำแนะนำ ชี้แนะ และข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนช่วยแก้ไขปรับปรุงงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ศิริพร คำขาด อาจารย์รัตนา ยะอนันต์ และอาจารย์ศรัณยา กลีบธง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องของคุณภาพเครื่องมือช่วยเหลือส่งเสริมและแนะนำจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนเมืองเสลียง ที่กรุณาให้ความร่วมมือและความสะดวกในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ รวมถึงขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่น่ารักทุกคนที่ตั้งใจในการเรียนและให้ความสนใจกับการเรียน

สิ่งสำคัญยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติ พี่น้องที่น่ารักทุกคนที่ส่งเสริมและให้กำลังใจตลอดมา ส่งผลให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณชโคที่คอยเป็นที่ปรึกษาหารือและขอขอบใจเพื่อนร่วมชะตากรรมที่คอยให้คำปรึกษากันช่วยเหลือกันตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณ ดังกล่าวข้างต้นไว้ ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ศรัณยาพร แก้วกล้า

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น).....	9
การสอนไวยากรณ์.....	14
การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT.....	20
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ Quizlet Application.....	24
แผนการจัดการเรียนรู้.....	39
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	46

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	69
ประชากรเป้าหมาย.....	69
รูปแบบการวิจัย	69
การออกแบบการรวบรวมข้อมูล.....	70
การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้	71
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	77
การเก็บรวบรวมข้อมูล	80
การวิเคราะห์ข้อมูล	80
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	81
ตอนที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.....	85
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application	87
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัย.....	90
การอภิปรายผลการวิจัย.....	91
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม.....	96
ภาคผนวก.....	100
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	101

ภาคผนวก ข	สำเนาหนังสือราชการ	103
ภาคผนวก ค	แผนการจัดการเรียนรู้.....	107
ภาคผนวก ง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	119
ภาคผนวก จ	ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ.....	127
ภาคผนวก ฉ	การวิเคราะห์ข้อมูล	133
ภาคผนวก ช	รูปภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้.....	144
ประวัติย่อผู้วิจัย	149

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการวิจัย	69
ตารางที่ 2 แสดงการออกแบบและการรวบรวมข้อมูล	70
ตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6	83
ตารางที่ 4 แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	86
ตารางที่ 5 แสดงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	86
ตารางที่ 6 แสดงผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ต่อการจัดการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application	87

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพที่ 2 Application Quizlet.....	25
ภาพที่ 3 การ Sign up และ Login.....	26
ภาพที่ 4 การ Login.....	27
ภาพที่ 5 แถบเมนู	28
ภาพที่ 6 เมนู Search	29
ภาพที่ 7 การค้นหาในรูปแบบ Study Sets	30
ภาพที่ 8 การค้นหาในรูปแบบ Classes.....	31
ภาพที่ 9 การค้นหาในรูปแบบ Users.....	32
ภาพที่ 10 เมนู Create	33
ภาพที่ 11 เมนู Profile	34
ภาพที่ 12 เมนูการเรียนรู้.....	35
ภาพที่ 13 เมนู Learn.....	36
ภาพที่ 14 เมนู Flash Cards	36
ภาพที่ 15 เมนู Write.....	36
ภาพที่ 16 เมนู Match.....	37
ภาพที่ 17 เมนู Test	37
ภาพที่ 18 การกำหนดหัวข้อเรื่อง	72
ภาพที่ 19 การกำหนดสาระการเรียนรู้.....	73
ภาพที่ 20 การกำหนดรูปภาพ	74
ภาพที่ 21 การกำหนดสร้างการเรียนรู้.....	74

ภาพที่ 22 ตัวอย่างการสร้างการเรียนรู้ใน Quizlet Application..... 75

ภาพที่ 23 แสดงสาระการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างใน Quizlet Application..... 76

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นสื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิด และกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ ประเทศแต่ละประเทศก็มีความแตกต่างในด้านภาษา ต่างกันออกไป การรู้ภาษาต่างประเทศนั้นจะช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างประเทศ เพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติ ซึ่งจะสามารถปฏิบัติตนต่อกัน ได้อย่างเหมาะสม และมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรม ยังสามารถถ่ายทอด วัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ ในการเรียนภาษาต่างประเทศนอกเหนือจากภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีความ สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นภาษาตะวันออกหรือตะวันตก ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ (2556, น.1) เสนอว่าประเทศไทยต้องเพิ่มขีดความสามารถของคนในชาติ เพื่อรองรับขยายตัว ทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้และความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถทางภาษา เพื่อใช้ในด้าน การสื่อสาร การศึกษาและการประกอบอาชีพ จึงตระหนักถึง ความสำคัญและเห็นความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อพัฒนา และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองที่สำคัญได้แก่ จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน รัสเซีย รวมทั้งภาษาในประเทศอาเซียน ให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการ ภาษาญี่ปุ่นเป็นอีกภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจในระดับโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นโปรแกรม และวิชาเลือกสำหรับนักเรียน เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เติบโตและพัฒนา ทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีใหม่ ๆ อย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาญี่ปุ่นเป็นที่นิยมและ ต้องการของตลาดอาชีพมากขึ้น ดังนั้น ภาษาญี่ปุ่นถือว่าเป็นภาษาที่ได้รับความสำคัญมาก อีกภาษาหนึ่ง และในการเรียนภาษาต่างประเทศภาษาญี่ปุ่นการเรียนการสอนครูต้องส่งเสริมผู้เรียน ได้แสดงความสามารถทางภาษาเพื่อใช้เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด และกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถถ่ายทอดผ่านภาษาให้สามารถเข้าใจได้

การศึกษาภาษาญี่ปุ่นในระดับพื้นฐานถือว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจาก เป็นช่วงเวลาของการวางรากฐานการศึกษาภาษาญี่ปุ่นและเป็นระดับที่ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านไป เพื่อไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ซึ่งหากผู้เรียนมีพื้นฐานที่ดีก็จะช่วยให้สามารถศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้น ได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ (ปราณี จงสุจริตธรรม ผกาทิพย์ สุกุลครุ และสุชาดา สัตยพงศ์, 2547, น.115) ซึ่งภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่ยากมากอีกภาษาหนึ่งสำหรับคนไทย เพราะนอกจากจะมีตัวอักษรที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงแล้ว ยังมีไวยากรณ์ที่แตกต่างกันมากอีกด้วย

ทั้งนี้ไวยากรณ์โครงสร้างของภาษาไม่ใช่เป้าหมายหลักในการเรียนรู้ แต่การเรียนรู้โครงสร้างของภาษาเป็นสิ่งสนับสนุนความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้ถูกต้องตามกฎบรรทัดฐานของภาษา (Halliday, 1994 cited Nunan, 2004, น.9) ในการเรียนการสอนไวยากรณ์นั้น กุสยา เบญจกาญจน์ (2530, น.20) ได้กล่าวว่า การสอนไวยากรณ์โดยมุ่งเน้นผู้เรียนท่องจำแต่กฎเกณฑ์จะทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษา เพราะผู้เรียนไม่มีโอกาสได้แสดง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน บรรยากาศภายในห้องเรียนตึงเครียด และยังเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความเชื่อว่า การเรียนภาษาเป็นเพียงการท่องจำกฎเกณฑ์ โครงสร้างจึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ถ้าปราศจากความรู้พื้นฐานกฎระเบียบโครงสร้างของหลักภาษานี้ ก็จะส่งผลทำให้ผู้คนไม่อาจถ่ายทอดหรือสื่อความหมายของตนต่อผู้อื่นที่ใช้ภาษาญี่ปุ่นได้ ไวยากรณ์จึงเปรียบเสมือนโครงของบ้านที่เป็นฐานสำคัญของทักษะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการเรียนภาษาต่างประเทศถึงแม้การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยจะเริ่มต้นมานานเป็นระยะเวลาเวลามากกว่าสิบปีก็ตาม แต่การเรียนการสอนก็ยังไม่ค่อยประสบผลสำเร็จมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนเมืองเซียงประจำปีการศึกษา 2561 (โรงเรียนเมืองเซียง, 2561, น.5) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาญี่ปุ่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 74.28 ซึ่งเกณฑ์ที่โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38 ตั้งเป้าหมายไว้ที่ 80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วถือว่าต่ำกว่าเกณฑ์มาก โดยมีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่เข้าใจหลักการไวยากรณ์และนำไปใช้ไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะในเรื่องของโครงสร้างของประโยคในภาษาญี่ปุ่นมักจะเป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในภาษาญี่ปุ่น และเมื่อทำไม่ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนไวยากรณ์จึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไวยากรณ์ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ซึ่งจะเป็นจุดอ่อนในการพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นในการศึกษาต่อเป็นอย่างมาก

การสอนวิธีหนึ่งที่น่าสนใจที่จะสามารถช่วยในการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์สำหรับนักเรียนคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมวิธีหนึ่ง ซึ่งทิสนา แคมมณี (2554, น.105) กล่าวว่าไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ถือว่าเป็นทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนได้ เพราะมีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือและปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนล้วนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกกลุ่มต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงาน การเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน เนื่องจากนักเรียนจะได้ทำกิจกรรมร่วมกันมีโอกาสแลกเปลี่ยน

ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน แต่การเรียนรู้แบบร่วมมือมีรูปแบบการเรียนการสอนหลายเทคนิค แต่ละเทคนิคก็มีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปและเทคนิคที่สนใจนำมาใช้ในการสอนคือเทคนิคการเรียนรู้แบบเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) ดังกรณีการศึกษาของเล็กฤทัย รักษาเมือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT พบว่า นักเรียนสามารถแต่งกลอนสุภาพได้ นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน เข้าใจบทบาทของตนเอง มีคุณธรรม มีความสามัคคี รู้จักยอมรับในความคิดเห็นร่วมกัน มีความสุขในการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้กรณีศึกษาของ ทิพวรรณ พันธุ์เลิศ (2553, น.82) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together) พบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมมือ LT เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่อ่อนเรียนปานกลาง และเรียนเก่ง เพราะกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันโดยทำงานกลุ่ม แบ่งหน้าที่รับผิดชอบและร่วมทำงานร่วมกัน แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจและช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2550, น.32-33) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) เป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกที่มีความสามารถที่แตกต่างกันโดยจะมีคน เก่ง ปานกลาง และอ่อนอยู่ในกลุ่ม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้จะช่วยลดภาระการฝึกฝนของครู ผู้เรียนมีโอกาที่จะฝึกฝนตนเอง ช่วยเหลือกันและกันส่งผลให้คนเรียนอ่อนและปานกลางเรียนดีขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข ผลงานที่สำเร็จของกลุ่มคือผลงานของทุกคน

การสอนนักเรียนในทุกวันนี้เป็นเรื่องท้าทายสำหรับครูผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในยุคนี้แตกต่างจากยุคอื่นอย่างสิ้นเชิงเนื่องจากเติบโตมาพร้อมกับ เทคโนโลยีสารสนเทศ นักเรียนส่วนใหญ่ได้สัมผัสกับอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาร์ตโฟนหรือแท็บเล็ตมาตั้งแต่เล็ก ทำให้นักเรียนยุคใหม่มองเห็น การใช้เทคโนโลยีเป็นเรื่องปกติธรรมดาในชีวิตประจำวัน และการหาคำตอบสำหรับคำถามต่าง ๆ สามารถทำได้ด้วยตนเองผ่านระบบอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ การอ่านหนังสือ วารสาร รวมทั้งเอกสารต่าง ๆ มีการเปลี่ยนไปให้บริการแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ระบบการเรียนการสอน ก็เช่นเดียวกัน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดยผสมผสานเทคนิคใหม่เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ พัฒนาทักษะได้รวดเร็วขึ้น พร้อมทั้งทำให้เกิดความสนุกสนานระหว่างการเรียนรู้ ทั้งนี้ระบบการเรียนการสอนยุคใหม่ยังต้องการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่จัดในและนอกชั้นเรียน และทำให้ การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นและ

ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น (วิชัย พัวรุ่งโรจน์, 2560, น.47) และเนื่องจากปัจจุบันเข้าสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นโลกแห่งการเรียนรู้ของยุคโลกาภิวัตน์ เป็นการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามา มีบทบาทในชีวิตประจำวัน และเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการศึกษาเป็นอย่างมากทำให้เกิดการเรียนการสอนที่สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น โดยมีเครื่องมือประเมินผลระหว่างเรียน ในปัจจุบันนิยมใช้เครื่องมือในรูปแบบของแอปพลิเคชันออนไลน์และเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Yusuf Yuliyanto al., 2016 p.31) ประโยชน์ที่ได้จากการใช้เครื่องมือในรูปแบบนี้คือ ทำให้ผู้เรียนได้รับผลป้อนกลับได้ทันทีที่ผู้เรียนได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายหรือทำแบบทดสอบแล้วเสร็จและในทำนองเดียวกัน ผู้สอนก็ได้รับทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนในทันทีทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มเรียน (Faber, Luyten & Visscher, 2017, p.3)

จากการศึกษาแอปพลิเคชันผู้วิจัยเห็นว่า Quizlet Application เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือการเรียนรู้ อย่างกรณีศึกษาของ Chin Wen Chien (2013, p.459) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจและการฝึกฝนของนักเรียนที่เรียน EFL ชาวไต้หวัน ต่อการสร้างบัตรคำศัพท์โดยแอปพลิเคชัน Quizlet โดยการวิจัยครั้งนี้กล่าวถึงเด็กรุ่นใหม่รู้สึกสนุกสนานที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามา มีบทบาทในการเรียนภาษา เช่น แหล่งเรียนรู้ออนไลน์ โทรศัพท์มือถือ และแอปพลิเคชัน ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้เรียนเลือกคำศัพท์ที่พวกเขาไม่รู้แทนที่จะเลือกเนื้อหา 2. การแข่งขันอวกาศมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากในการเรียนคำศัพท์ 3. การหาความหมายที่เหมาะสมกับคำศัพท์ที่ให้มาเป็นเรื่องที่ทำหายเป็นอย่างมากเมื่อสร้างแบบคำศัพท์ Quizlet Application และกรณีศึกษาของ Gilbert Dizon (2016, p.40) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Quizlet ในห้องเรียน EFL เสริมสร้างการเรียนรู้คำศัพท์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยญี่ปุ่น คือการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ Quizlet Application (เครื่องมือทางการศึกษาออนไลน์ยอดนิยม) พบว่า ผลของการทดสอบก่อนและหลังเรียน นักศึกษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นมีคะแนนอยู่ในระดับ 4 (ดี) ซึ่งชี้ให้เห็นว่านักศึกษาเกิดความเข้าใจโดยใช้ Quizlet Application ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งนี้ Quizlet Application นั้นเป็นแอปพลิเคชันที่เน้นไปในเรื่องของคำและความหมาย สามารถสร้างคำถามได้หลายรูปแบบ เช่น คำถามหลายตัวเลือก คำถามจับคู่ คำถาม เติมคำ คำถามถูกผิด และมีรูปแบบของการเรียนรู้มากมายให้เลือกเรียน ไม่ว่าจะเป็น การ์ดความจำ แบบฝึกหัด การ์ดจับคู่ เกม แบบทดสอบที่ช่วยในการประเมินผลการเรียนรู้ Quizlet Application เหมาะสำหรับการเรียนในรายวิชาที่มีคำศัพท์เฉพาะเป็นจำนวนมาก ซึ่งล้วนจำเป็นต่อการเรียนการสอน หากผู้เรียนขาดความเข้าใจ ในคำศัพท์เฉพาะในรายวิชานั้น ๆ ก็จะทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดลงหรือเรียนไม่รู้เรื่อง ดังนั้นผู้สอนสามารถสร้างคำศัพท์เหล่านี้ลงใน Quizlet เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจ และให้การเรียนในห้องเรียนเป็นไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2562)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยตระหนักว่า การเรียนไวยากรณ์นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะส่งผลให้เป็นปัญหาในการพัฒนาความรู้และความเข้าใจในภาษาญี่ปุ่น ถือเป็นปัญหาที่สำคัญสำหรับผู้วิจัยที่จะต้องหาวิธีการ และแนวทางแก้ปัญหา เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งเกิดความเข้าใจ เห็นความสำคัญ มีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน และมีความสนุกสนานในการเรียนไวยากรณ์ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างภาษาให้ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงหาแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ซึ่งใช้การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ทำให้ผู้เรียนได้มีการช่วยเหลือการทำกิจกรรมร่วมกัน และ Quizlet Application ที่ช่วยในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้น มีความสนุกสนานด้วยรูปแบบของการเรียนรู้ที่หลากหลายจาก Quizlet Application ไม่ว่าจะเป็นการจดความจำ บัตรคำ แบบฝึกหัด เกมต่าง ๆ และเพื่อประเมินผลการเรียนโดยวัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ร่วมทั้งการทำงานร่วมกัน และหากผู้เรียนได้รับพื้นฐานที่ดีก็จะช่วยให้สามารถศึกษาต่อไปในระดับสูงขึ้นได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ

คำถามการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบและลักษณะเป็นอย่างไร
2. ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 31 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ได้คัดเลือกจากผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ประจำปีการศึกษา 2561 โดยศึกษาจากผลการเรียนรู้ของนักเรียนในเนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ พบว่า คะแนนหลังการเรียนรู้ไวยากรณ์รูปถูกกระทำมีคะแนนน้อยที่สุดจากหน่วยการเรียนรู้อื่น โดยมีคะแนนจากแบบทดสอบเฉลี่ยอยู่ที่ 9.65 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 (สุลิวาลัย เกิดผล, 2561 น.5) ซึ่งเป็นไวยากรณ์ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น ที่มีอยู่ในแบบเรียนภาษาญี่ปุ่น ระดับต้น มินนะโนะนิฮงโกะ 3 ผู้วิจัยจึงศึกษาเนื้อหาและกำหนดเนื้อหา เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยสร้างขึ้นจำนวน 16 แผน รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ประกอบไปด้วย

เรื่องที่ 1 การผันรูปถูกกระทำ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 การใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 9 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 บทสนทนาการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 4 ชั่วโมง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ซึ่งวัดจากผลสัมฤทธิ์ โดยแบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวัดพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดการปฏิบัติงาน และแบบสังเกต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเรียนรู้ไวยากรณ์ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ (受身形) ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับ ความรู้ความเข้าใจ คำและความหมาย การผันรูปไวยากรณ์ การแต่งประโยคโดยใช้ไวยากรณ์ การใช้ไวยากรณ์ในกรณีต่าง ๆ เช่น

先生はわたしをほめました。 → わたしは先生にほめられました。

ครูชมผม/ดิฉัน → ผม/ดิฉันได้รับการชมเชยจากครู

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application หมายถึง กลวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเข้าด้วยกันโดยความสามารถของผู้เรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันผ่าน Quizlet Application โดยคะแนนของกลุ่มจะเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ซึ่งมี 5 ชั้นตอน ประกอบด้วย 1.ชั้นเตรียม 2.ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3.ชั้นสอน 4.ชั้นสรุป 5.ชั้นประเมินผล โดยใช้ Quizlet Application ในชั้นที่ 2,3 และ 5

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ชอบหรือไม่ชอบของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ซึ่งวัดจากแบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application
2. ได้แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นที่แปลกใหม่น่าสนใจ
3. นักเรียนมีการพัฒนาความเข้าใจ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นในโครงสร้างภาษามากขึ้น เกิดความสนุกสนานในการเรียนไวยากรณ์ ร่วมทั้งการทำงานร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินงานวิจัย โดยประกอบไปด้วยหัวข้อต่อไปนี้

1. สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น)
2. การสอนไวยากรณ์
3. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT
4. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับ Quizlet Application
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น)

ปัจจุบันภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่เปิดสอนในโรงเรียน ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน อันเป็นกลยุทธ์หนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556, น.2-8) กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาญี่ปุ่นตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษา ในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบ และถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาญี่ปุ่นอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติ ที่ดีต่อภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว สาระสำคัญในการเรียนภาษา ญี่ปุ่นตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วย

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาญี่ปุ่นในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ สรุปลความ นำ เสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาญี่ปุ่นตามแบบแผนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รู้และเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศที่เรียน กับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์สู่กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาญี่ปุ่นในการเชื่อมโยงความรู้ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์สู่ชุมชนและโลก การใช้ภาษาญี่ปุ่นในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบ อาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก ทั้งนี้ เป้าหมายการเรียนรู้ดังกล่าวกำหนดขึ้นตามมาตรฐาน การเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศที่ เรียน และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของภาษาต่างประเทศที่เรียนและวัฒนธรรมของไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศที่เรียนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ความรู้ทางภาษา

1.1 รู้และเข้าใจการออกเสียง - รู้พยัญชนะและสระ สามารถประสมพยัญชนะกับสระ ได้รู้ และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียง การแยกแยะเสียง สามารถสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเสียง ตัวอักษร และความหมายได้ เมื่อเข้าใจหลักการเบื้องต้นเช่นนี้ จึงสามารถใช้เป็นฐานในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนในขั้นสูงขึ้นเป็นลำดับได้ จนสามารถออกเสียงได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติ รวมทั้งออกเสียงด้วยทำนองเสียงและน้ำหนักรเสียง เพื่อสื่อสารความหมายพิเศษได้

1.2 รู้ตัวอักษรและคำศัพท์- รู้ตัวอักษรและคำศัพท์โดยเริ่มจากส่วนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถจำ และอ่านตัวอักษรและคำศัพท์ สามารถแยกแยะเสียงอ่าน รูป และความหมายของตัวอักษร เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรกับคำศัพท์ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ เรียนรู้และเพิ่มพูนคำศัพท์ใหม่ ๆ จากเรื่องใกล้ตัวและเรื่องราวในชีวิตประจำวันจนถึงเรื่องในสังคมวงกว้าง และข้ามสาระวิชา สามารถเลือกใช้คำ ศัพท์เพื่อสื่อสารและสื่อความหมายในหัวข้อต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรรู้และใช้คำศัพท์ไม่ต่ำกว่า 1,500 คำ

1.3 รู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ - รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกัน เมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์ จึงจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนและกว้างขึ้น ผู้เรียนจึงต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม ลักษณะนาม สรรพนาม บุพบท สันธาน คุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา กริยาช่วย การซ้ำ คำกริยา และรู้ลำดับของคำ โครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบ ประโยคความรวมประเภทต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นเป็นลำดับในบริบทต่าง ๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่น ๆ ที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำ ศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้ว ไวยากรณ์จะเป็นส่วนที่จัดเรียงคำลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้น ๆ เพื่อสื่อความหมาย

2. ทักษะทางภาษา

2.1 มีสมรรถนะทางภาษา - เข้าใจและสามารถใช้ทักษะการสื่อสารที่คล่องแคล่วขึ้นเป็นลำดับตามวัยและประสบการณ์ที่สั่งสม ได้แก่ การทักทาย อ้อลา ขอขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย อวยพร เชื้อเชิญ แนะนำ สอบถาม เตือน เล่าเรื่อง อธิบาย บรรยาย แสดงอารมณ์ความรู้สึก ท้าท

ความคิดเห็น สนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการใช้ชีวิต การเรียน สถานการณ์ ประเด็นทางสังคม และวัฒนธรรม

2.2 เข้าใจและสามารถใช้ประเด็นสนทนาจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวัน สู่เรื่องใกล้ตัว เช่น ข้อมูลส่วนตัว งานอดิเรก ครอบครัว โรงเรียน ชีวิตการเรียน การดำ เนินชีวิตในสังคม สภาพแวดล้อมขนบธรรมเนียมประเพณี ประเด็นเกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ การเมือง ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ เรื่องในอดีต-ปัจจุบัน-อนาคต

2.3 เข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตัวและความหมายแฝง จับใจความสำคัญ ใช้ภาษากายหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เขียนความเรียงและขัดเกลาภาษา ได้อย่างเหมาะสม

3. ความรู้และเข้าใจทางวัฒนธรรม

รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และสามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทย เช่น ชนชาติ บุคคลสำคัญ เทศกาล ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อศรัทธา มารยาท อาหาร การละเล่น สิ่งประดิษฐ์ วิถีชีวิตในอดีตและปัจจุบัน ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ระบอบการปกครอง และความเป็นไปต่าง ๆ ที่สะท้อนถึงความเป็นชนชาติและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

คุณภาพผู้เรียน

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ ในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงคำ ประโยค ข้อความ ชำว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปลความ ดีความ และ แสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผล และ ยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอ และให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น ต่าง ๆ ข่าว เหตุการณ์ที่ฟังและอ่าน พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น ของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล

3. พุดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พุดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่องกิจกรรม ข่าวเหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พุดและเขียนแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่น อธิบายหรืออภิปรายเกี่ยวกับ วิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมและประเพณีของญี่ปุ่น เข้าร่วม แนะนำ และจัด กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน สุภาพคดี และบทกลอนของภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นกับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพุดและการเขียน

7. ใช้ภาษาญี่ปุ่นสื่อสารในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาญี่ปุ่นสืบค้น ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์และสรุปความรู้ หรือข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติเป็นภาษาญี่ปุ่น

9. มีทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น (เน้นการฟัง-พุด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตาม หัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และอื่น ๆ ที่จำเป็นตามสถานการณ์

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระสำคัญของกลุ่มสาระภาษาญี่ปุ่น สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาญี่ปุ่น คือพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมี ประสิทธิภาพตามในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง พุด อ่าน เขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษา ในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา เพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิต

ของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบ และถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาญี่ปุ่นอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาญี่ปุ่น

การสอนไวยากรณ์

ความหมายและความสำคัญของไวยากรณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสอนไวยากรณ์ โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและความสำคัญไว้ดังนี้

จินตนา สุจจันนท์ (2546, น.40) ได้กล่าวถึงไวยากรณ์สอดคล้องกับปริญญา เกื้อหนุน (2535, น.105) บราวน์ (Brow, 2001, p.163) กล่าวว่า ไวยากรณ์คือการตีความหมาย และการอธิบายประโยค ข้อความที่ใช้โครงสร้างภาษาที่ง่ายไปจนถึงโครงสร้างภาษาที่สลับซับซ้อนให้เกิดความกระจ่างชัดเจน ตลอดจนสามารถแก้ไขโครงสร้างภาษาที่ผิดให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ เพื่อให้การสื่อความหมายเกิดความถูกต้อง ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ จึงกล่าวได้ว่าไวยากรณ์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะมีแนวทางในการสื่อสาร อธิบายความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ และสามารถทำความเข้าใจความคิดของผู้อื่นได้

อมรา ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์ ยุพาพรหม หุ่นจำลอง และสร้อยญา เสวตมาลย์ (2546, น.1-5) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นกฎบรรทัดฐานของรูปแบบการใช้ภาษา ที่เป็นหลักและแนวทางให้กับ ผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษานั้น ๆ ว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไร ตั้งแต่หน่วยคำจนถึงการรวมคำเป็นประโยค แสดงความสัมพันธ์ของคำในระดับประโยคและความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในระดับข้อความ ต่อเนื่องทั้งในแง่หน้าที่ โครงสร้าง และความหมายที่ใช้ในการสื่อสาร

จินตนา สุจจันนท์ (2550, น.32) กล่าวว่า การเรียนไวยากรณ์ไม่เพียงแต่เรียนโครงสร้างภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเรียนกระบวนการคำศัพท์ การเรียงประโยค การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ด้วย Marshall (1997) ที่ได้ให้ความหมายของคำว่า ไวยากรณ์ หมายถึง สิ่งที่ทำให้ได้และสิ่งที่ไม่ได้ในภาษา การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ถูกต้อง การจัดโครงสร้างคำในลำดับที่ถูกต้อง และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และ Radford (1999) และ Widdowson (2000) กล่าวว่า ไวยากรณ์เป็นรูปแบบทางภาษาศาสตร์ที่ศึกษาเรื่องของคำ และโครงสร้างประโยค

กระทรวงศึกษาธิการ (2556, น.5-6) กล่าวว่า ความรู้ทางภาษา ต้องรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์ รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกัน เมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์ 6 ตัวชี้วัดและสาระ

การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น จึงจะสื่อความหมายได้ครบถ้วนและกว้างขึ้น ผู้เรียนจึงต้องรู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ได้แก่ คำนาม ลักษณะนาม สรรพนาม บุพบท สันธาน คุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยากริยาช่วย การซ้ำคำกริยา และ รู้ลำดับของคำ โครงสร้างและรูปประโยคที่ใช้บ่อย ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยค คำถาม ประโยคอุทาน ประโยคเปรียบเทียบ ประโยคความรวมประเภทต่าง ๆ ที่ซับซ้อนขึ้นเป็นลำดับ ในบริบทต่าง ๆ รวมทั้งไวยากรณ์อื่น ๆ ที่เป็นแบบแผนสำหรับการสื่อสารที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้ว ไวยากรณ์จะเป็นส่วนที่จัดเรียงคำลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้น ๆ เพื่อสื่อความหมาย

ดังนั้นสรุปได้ว่า ไวยากรณ์ หมายถึง โครงสร้างของภาษา คำ ประโยค การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ต้อง การใช้ภาษาที่ต้อง การรวมคำที่ต้อง ซึ่งไวยากรณ์เป็นการแปลความหมาย การอธิบายคำ ประโยค ข้อความให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อให้เกิดการสื่อความหมายที่ถูกต้อง ชัดเจน อธิบายความคิดของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ และสามารถทำความเข้าใจความคิดของผู้อื่นได้ ทั้งนี้ไวยากรณ์ มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการศึกษาภาษาญี่ปุ่น เพื่อสื่อความหมายที่ถูกต้องตามระเบียบวิธีทางภาษา ต้องรู้และสามารถใช้ไวยากรณ์รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน เพราะคำศัพท์แต่ละคำจะสื่อความหมาย และทำหน้าที่ต่างกัน เมื่อนำมาเรียงกันตามหลักไวยากรณ์ เพราะเมื่อผู้เรียนรู้คำศัพท์และความหมายของคำเหล่านั้นแล้ว ไวยากรณ์จะเป็นส่วนที่จัดเรียงคำลงในลำดับตามหน้าที่ที่ถูกต้องของคำนั้น ๆ เพื่อใช้สื่อความหมาย

ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น

สมเกียรติ เสงวนกิจวณิช (2557, น.67-85) กล่าวว่า ไวยากรณ์ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 อย่างคือ รูปคำ วิธีใช้ ความหมายและหน้าที่ ดังนั้น คำอธิบายเกี่ยวกับกฎไวยากรณ์อย่างเดียวยังไม่เพียงพอสำหรับผู้เรียนในการนำไวยากรณ์นั้นไปใช้จริงได้ หลังจากอธิบายไวยากรณ์แล้ว สิ่งที่ผู้สอนส่วนใหญ่จะให้ผู้เรียนทำต่อจากนั้นคือ การให้ฝึกใช้หัวข้อไวยากรณ์นั้น ๆ หรือที่มักเรียกกันว่า 練習 (practice) ซึ่งผู้สอนจะต้องวางแผนการสอนโดยพิจารณาภาพรวมการสอนสำหรับบทนั้นก่อน จากนั้น จึงวางแผนการสอนในแต่ละครั้งหรือแต่ละคาบ ขั้นตอนการสอนในแต่ละครั้งก็จะประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ส่วนนำเข้าสู่การเรียน
2. ส่วนเนื้อหา
 - 2.1 การนำเข้าสู่บทเรียน
 - 2.2 การฝึกขั้นพื้นฐาน
 - 2.3 การฝึกขั้นประยุกต์

3. ส่วนสรุป

การนำเข้าสู่บทเรียน คือการอธิบายรูปภาพ วิธีใช้ ความหมายและหน้าที่ของไวยากรณ์ อาจทำได้ 2 รูปแบบ รูปแบบแรกคือผู้สอนเป็นผู้อธิบายทุกอย่างให้กับผู้เรียน โดยอาจใช้คำอธิบายไวยากรณ์ ประโยคตัวอย่าง บทอ่าน ตัวอย่างบทสนทนา ฯลฯ เป็นรูปแบบที่พบได้ทั่วไปในการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย ข้อดีคือประหยัดเวลา ผู้สอนสามารถควบคุมระยะเวลาที่จะใช้ได้ แต่วิธีนี้ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิด

ในการเตรียมข้อมูลที่จะนำมาสอน ได้แก่ คำอธิบายไวยากรณ์ ประโยคตัวอย่าง บทอ่าน ฯลฯ ผู้สอนควรคำนึงว่าข้อมูลภาษาที่นำมาใช้นั้นเป็นข้อมูลที่ดีหรือไม่ โดยคราเชน (Krashen, 1982) ได้นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

1. ควรเป็นข้อมูลภาษาที่มีคุณภาพดี กล่าวคือ กรณีสอนไวยากรณ์ ข้อมูลภาษาคุณภาพดีที่จะนำมาใช้ควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่างของไวยากรณ์ ได้แก่ รูปคำ วิธีใช้ ความหมาย และหน้าที่ แต่บ่อยครั้งที่ผู้สอนอธิบายเพียงรูปคำและความหมายโดยละเอียดที่จะอธิบายวิธีใช้ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเพียงแค่ว่าหัวข้อไวยากรณ์นั้นมีความหมายว่าอย่างไร แต่ไม่สามารถนำไปใช้จริงได้อย่างถูกต้อง

2. ควรเป็นข้อมูลภาษาที่มีปริมาณมากพอ เช่น กรณีที่ในตำรามีประโยคตัวอย่างเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่เรียนเพียง 2-3 ประโยค ผู้สอนควรเตรียมเพิ่มเติม เนื่องจากประโยคตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยเกินไป นอกจากจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจองค์ประกอบ 3 อย่างของไวยากรณ์ได้ยาก ยังอาจทำให้ผู้เรียนเกิดการเข้าใจผิดได้ เช่น ในการสอนรูปปฏิเสธ หากผู้สอนนำเสนอประโยคตัวอย่างเพียงไม่กี่ประโยค คงทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจผิดได้ว่ารูปปฏิเสธใช้เฉพาะในกรณีที่ประธานของประโยคได้รับเดือดร้อน ซึ่งจะเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้รูปปฏิเสธได้อย่างเป็นธรรมชาติเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

3. ควรเป็นข้อมูลภาษาที่มีระดับความยากโดยยากกว่าความสามารถของผู้เรียนเพียงเล็กน้อย เนื่องจากหากยากเกินไปจนผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ ย่อมไม่เกิดผลประโยชน์ เช่น กรณีที่ผู้สอนนำประโยคตัวอย่างเพิ่มเติมของรูป -と ころ มาจากตำราเล่มอื่นซึ่งอาจเป็นตำราสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชั้นกลางหรือชั้นสูงเพื่อนำมาสอนผู้เรียนชั้นต้น เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ยากเกินกว่าระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนไปมาก แม้จะได้รับข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้นแต่ก็ยังไม่เกิดประโยชน์เท่าที่ควร เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจข้อมูลส่วนใหญ่ได้

4. ควรเป็นข้อมูลภาษาที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของผู้เรียน เช่น เลือกบทอ่านที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนด้วย

นอกจากนี้ ในการเตรียมสื่อการสอน ผู้สอนอาจจะใช้วิธีดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยการทำข้อมูลภาษาให้โดดเด่น เป็นที่สังเกตเห็นได้ง่าย ด้วยวิธีการดังนี้ เช่น ชีตเส้นใต้ พิมพ์ด้วยตัวหนา เปลี่ยนสีตัวอักษร ฯลฯ

นอกจากการนำเข้าสู่บทเรียนแบบที่อธิบายข้างต้นแล้ว ยังมีการนำเข้าสู่บทเรียนอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งผู้สอนให้ผู้เรียนค้นพบกฎด้วยตนเอง เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เนื่องจากการสังเกตเป็นก้าวแรกในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนั้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตจึงเป็นหน้าที่สำคัญของผู้สอน

การฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสังเกตสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมก่อน แล้วจึงค่อยสอนไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนคิดว่าในสถานการณ์เช่นนั้นจำเป็นต้องใช้รูปประโยคหรือไวยากรณ์แบบใด หรือผู้สอนอาจนำข้อมูลทางภาษามาให้ผู้เรียนดูเพื่อให้ผู้เรียนเป็นฝ่ายคิดว่ามีกฎการใช้ข้อใด การนำเข้าสู่บทเรียนในรูปแบบนี้ ผู้สอนอาจเลือกใช้รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหวหรือการสร้างสถานการณ์จำลองเป็นสื่อในการสอนได้ ข้อดีคือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด แต่อาจใช้เวลาหากผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจและคิดหาคำตอบได้ ในการนำเข้าสู่บทเรียน ไม่ว่าจะผู้สอนจะใช้รูปแบบใด การนำรูปภาพมาใช้ประกอบจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์ได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งเมื่อผู้เรียนเห็นภาพที่แสดงบริบทหรือสถานการณ์การใช้ไวยากรณ์ที่เรียนอย่างชัดเจน ก็จะช่วยทำให้เข้าใจสถานการณ์ในการใช้ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ ยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและเกิดความประทับใจ รวมทั้งเกิดการจดจำได้ดีด้วย

รูปแบบและประเภทของการฝึกไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น

1. การฝึกเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลภาษา

เมื่อนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับไวยากรณ์แก่ผู้เรียนแล้วผู้สอนควรตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่นำเสนอไปหรือไม่ วิธีการตรวจสอบในที่นี้จะเรียกว่า การฝึกเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลภาษา การฝึกแบบนี้สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบดังต่อไปนี้

1.1 ฝึกผันกิริยา เป็นการฝึกตามกฎที่เรียนไปผู้สอนอาจใช้บัตรคำศัพท์หรือบัตรภาพแทนได้ หากผู้เรียนไม่สามารถผันได้อย่างถูกต้องแสดงว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจกฎการผัน ผู้สอนควรอธิบายใหม่หรือทบทวนการอธิบายของตนเองว่ามีข้อผิดพลาดหรือไม่ อย่างไร

1.2 ฝึกให้ผู้เรียนเขียนตามคำบอก โดยเขียนประโยคสั้น ๆ ไม่ยาวมาก เช่น ประโยคที่ไม่มีโครงสร้าง

1.3 ฝึกฟังบทสนทนาสั้น ๆ และเลือกตอบว่าคำกริยา ที่ได้ยินเป็นคำกริยาแบบใด

1.4 ฝึกฟังประโยคและเลือกภาพที่ความหมายตรงกับประโยคโดยทำเครื่องหมายวงกลมรอบตัวอักษร

1.5 ฝึกฟังแล้วทำเครื่องหมาย วงกลม หากความหมายตรงกับรูป และทำเครื่องหมายกากบาท หากความหมายไม่ตรงกับรูป

1.6 ฟังแล้วปฏิบัติหรือเคลื่อนไหวร่างกายตาม เช่น ให้ผู้เรียนฟังคำสั่งแสดงตำแหน่งทิศทางแล้วชี้มือไปตามตำแหน่งที่ได้ยิน ซึ่งเป็นการฝึกเช่นเดียวกับวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กล่าวคือ เป็นการให้ผู้เรียนได้ขยับร่างกายโดยปฏิบัติตามสิ่งที่ผู้สอนบอก นอกจากนี้จะสามารถตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนแล้ว การฝึกลักษณะนี้ยังช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนด้วย

1.7 ฝึกอ่านประโยคแล้วจับคู่ภาพที่มีเนื้อหาตรงกัน

1.8 ฝึกอ่านบทอ่านแล้วตอบคำถาม

2. การฝึกขั้นพื้นฐาน

อย่างไรก็ตาม การฝึกฝนเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลภาษานั้นยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถพูดได้ในทันที

การฝึกขั้นพื้นฐาน เช่น การฝึกพูดตามครู การฝึกผันคำให้เป็นรูปแบบที่ต้องการ การฝึกรูปประโยคในลักษณะ pattern practice (ฝึกแทนคำ เปลี่ยนประโยค ฯลฯ) ส่วนใหญ่เป็นการฝึกปากเปล่าเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ จุดจำลักษณะของรูปภาษาหรือโครงสร้างประโยค และสามารถพูดได้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นพื้นฐานของการฝึกขั้นประยุกต์ต่อไป

2.1 การฝึกพูดตาม (リピートドリル) คือการฝึกพูดตามผู้สอน ข้อควรระวังของการฝึกแบบนี้ คือ ผู้สอนพึงระมัดระวังสำเนียงการออกเสียงของตนให้ถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนพร้อมที่จะเลียนแบบทุกเมื่อ นอกจากนี้ กรณีที่เป็นประโยคยาวและผู้เรียนไม่สามารถพูดตามได้ในทันที ผู้สอนควรตัดแบ่งประโยคเพื่อให้ผู้เรียนพูดตามทีละส่วนโดยเริ่มฝึกพูดจากส่วนหลังของประโยค

2.2 การฝึกแทนคำ (代入ドリル) คือการฝึกโดยนำคำที่กำหนดให้ (เช่น คำนาม) ไปแทนที่คำที่ขีดเส้นใต้ในประโยค โดยคำที่นำเข้าไปแทนจะเรียกว่า キュ- (cue คำแนะ) และใน 1 ประโยค สามารถฝึกแทนคำได้มากกว่า 1 จุด

2.3 การฝึกเปลี่ยนรูป (変換ドリル) คือการฝึกผันรูป (เช่น ผันคำกริยา) ให้ถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ เช่น

例: 読みます → 読まない

1. 書きます 2. 買います 3. 食べます 4. 来ます

2.4 การฝึกตอบคำถาม (応答ドリル) คือการใช้รูปไวยากรณ์ที่เรียนในการตอบคำถามของผู้สอน

2.5 การฝึกเพิ่มส่วน (拡大ドリル) คือการฝึกเพื่อให้สามารถพูดประโยคยาว ๆ ได้คล่องขึ้น

t: 買い物に行きました。(先週の日曜日)

s: 先週の日曜日に買い物に行きました。

2.6 การฝึกแต่งประโยคให้สมบูรณ์ (完成ドリル) คือการฝึกให้ผู้เรียนแต่งประโยค ส่วนหน้าหรือส่วนหลังที่ขาดไปเพื่อทำเป็นประโยคให้สมบูรณ์

การฝึกขั้นพื้นฐานเป็นการฝึกเพื่อให้สามารถจดจำรูปไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสามารถพูดโต้ตอบได้ในทันที ผู้เรียนต้องฝึกพูดหรือฝึกเขียนซ้ำไปซ้ำมาหลายครั้ง การฝึกนี้จะช่วยกระตุ้นให้ความรู้ทางภาษามีความเป็นไปอัตโนมัติ และช่วยเสริมสร้างความจำให้แก่ผู้เรียน

3. การฝึกขั้นประยุกต์

การฝึกขั้นประยุกต์ หรือการฝึกแบบ タスク เช่น การทำบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ การเล่นเกม เป็นการฝึกฝนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์การใช้ภาษาและนำหัวข้อที่เรียนไปใช้ได้จริง

เพื่อให้การฝึกมีความใกล้เคียงสถานการณ์การสื่อสารจริงมากที่สุด การฝึกแบบนี้ควรประกอบด้วย 1. วัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร 2. ข้อมูลที่ไม่ครบ กล่าวคือ ผู้พูดและผู้ฟังมีข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนและข้อมูลที่แต่ละฝ่ายมีต้องแตกต่างกัน 3. ตัวเลือก/ทางเลือก ผู้เรียนมีโอกาสกำหนดสิ่งที่พูดเองได้ และ 4. ข้อมูลย้อนกลับ ในการสนทนาจะต้องดูปฏิริยาของอีกฝ่ายไปด้วย ผู้สอนสามารถเลือกใช้ กิจกรรมหรือศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมได้จาก “คู่มือ あきこと友たち ” จัดทำโดยเจแปนฟาวน์เดชั่น

จากการฝึกขั้นพื้นฐานและการฝึกขั้นประยุกต์ซึ่งเป็นการฝึกสร้างข้อมูลภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนทราบสิ่งที่ตนทำได้และทำไม่ได้ หากทำได้ ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกดีใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป ในทางกลับกัน หากผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ต้องการพูดได้จะทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงขีดจำกัดในความสามารถของตนเอง ผู้สอนจึงต้องคอยสังเกตผู้เรียนเพื่อที่จะได้ให้ความช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

จากเป้าหมายของการสอนภาษา สามารถแบ่งบทบาทของการฝึกสร้างข้อมูลภาษาได้ 3 ประการคือ

1. ทำให้ความสามารถทางด้านภาษามีความเป็นอัตโนมัติและเสริมสร้างความจำ
2. ทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขความรู้ทางภาษาของตน
3. ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนรู้สึกว่าจะทำได้ ก็จะเกิดความรู้สึกอยากทำมากขึ้น

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นนั้น ผู้สอนต้องทำการให้ฝึกใช้หัวข้อไวยากรณ์นั้น ๆ หรือที่มักเรียกกันว่า 練習 (practice) เป็นการฝึกเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลที่ได้รับ และจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านภาษามีความเป็นอัตโนมัติและเสริมสร้างความจำ และหากทำได้ ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกดีใจและเกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำให้แก่ผู้เรียน

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.90) ได้อธิบายการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบร่วมเรียนรู้ (Learning Together : LT) เป็นวิธีการที่เหมาะสมกับเนื้อหากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนแน่นอน ผู้เรียนทำงานร่วมกันภายในกลุ่มโดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างเด่นชัดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานกลุ่ม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น.33) ได้อธิบายกลุ่มเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together : LT) เป็นเทคนิคการจัดกิจกรรมที่ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับผิดชอบ มีบทบาทหน้าที่ทุกคน เช่น เป็นผู้อ่าน เป็นผู้จดบันทึก เป็นผู้รายงานนำเสนอ เป็นต้น ทุกคนช่วยกันทำงาน จนได้ผลงานสำเร็จ ส่งและนำเสนอผู้สอน

ทิตินา แคมมณี (2560, น.70) ได้อธิบายถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ โดยใช้เทคนิค LT ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งที่มีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อนที่แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ด้วยกัน กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ เช่น สมาชิกคนที่ 1 : อ่านคำสั่ง สมาชิกคนที่ 2 : หาคำตอบ สมาชิกคนที่ 3 : หาคำตอบ สมาชิกที่ 4 : ตรวจสอบคำตอบ กลุ่มย่อยสรุปคำตอบร่วมกันส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานของกลุ่ม ผลงานของกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน ดังนั้นผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น สมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ช่วยเหลือกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

สรุปได้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ Learning Together (LT) เป็นเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มโดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ง่ายไม่ซับซ้อน โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน ความสำเร็จทั้ง เก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ด้วยกัน ซึ่งผลงานของกลุ่มจะเป็นผลงานของทุกคนภายในกลุ่ม และครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคเสริมแรงด้วย เช่น การให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ซึ่งผู้เรียนจะมีการช่วยเหลือกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิตินา แคมมณี (2550, น.33) กล่าวไว้ดังนี้ รูปแบบการเรียนการสอนของแนวคิดแบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้ แบบร่วมมือของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1974, pp.213-240 อ้างในทิตินา แคมมณี, 2550, น.33) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์

แพ้- ชนะ ต่างจากการร่วมมือกันซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่า ทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักพึ่งพากันโดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะ ทักษะในการทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้วยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

รูปแบบนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่าง ๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือและความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละ รูปแบบจะมีวิธีการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัลแตกต่างกันออกไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือหลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุดโดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน และแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปแบบจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นประการสำคัญ กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ทั้ง 6 รูปแบบต่อเนื่องกันดังนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw)
2. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ เอส. ที. เอ. ดี. (STAD)
3. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที. เอ. ไอ. (TAI)
4. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ที. จี. ที. (TGT)

5. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ แอล. ที. (L.T)
 6. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ จี. ไอ. (G.I.)
 7. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี. ไอ. อาร์. ซี. (CIRC)
 8. กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction)
- กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ แอล. ที. (L.T)

ทีศนา แคมมณี (2550, น.36) ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ LT ไว้ดังนี้

“L.T.” มาจากคำว่า Learning Together ซึ่งมีกระบวนการที่ง่ายไม่ซับซ้อน ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน
2. กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกัน โดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่

ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น

สมาชิกคนที่ 1: อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2: หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3: หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4: ตรวจสอบคำตอบ

3. กลุ่มสรุปคำตอบพร้อมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม
4. ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2552, น.41) ได้อธิบายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบ LT ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนอภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว

2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถกัน กลุ่มละ 4 คน

3. ครูมอบหมายงานให้แก่ผู้เรียน เช่น ใบงาน แบบฝึก

4. แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนในการดำเนินงาน

คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก

คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ

คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

5. แต่ละกลุ่มส่งคำตอบเพียง 1 ชิ้นงาน ผลงานที่เสร็จและส่งเป็นผลงานที่ทุกคนในกลุ่มยอมรับ ซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

โสว พิกขาว (2547, น.11) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ไว้ดังนี้

1. ครูและนักเรียนทบทวนเนื้อหาเดิม หรือความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
2. ครูแจกแบบฝึกหรือใบงานให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุดเหมือนกัน นักเรียนช่วยทำงาน โดยแบ่งหน้าที่แต่ละคน เช่น
 - นักเรียนคนที่ 1 อ่านคำแนะนำ คำสั่งหรือโจทย์ในการดำเนินงาน
 - นักเรียนคนที่ 2 ฟังขั้นตอนและรวบรวมข้อมูล
 - นักเรียนคนที่ 3 อ่านสิ่งที่โจทย์ต้องการทราบแล้วหาคำตอบ
 - นักเรียนคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ
3. แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบหรือผลงานเพียงชุดเดียว ถือว่าเป็นผลงานที่สมาชิกยอมรับ และเข้าใจแบบฝึกหรือการทำงานชิ้นนี้แล้ว
4. ตรวจสอบคำตอบหรือผลงานให้คะแนนด้วยกลุ่มเองหรือครูก็ได้ กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รางวัลหรือติดประกาศไว้ที่บอร์ด

จากทฤษฎีของนักวิชาการที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT พอสรุปขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ได้ว่า เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียน โดยลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน โดยนักเรียนช่วยทำงานโดยแบ่งบทบาทหน้าที่แต่ละคน ให้ชัดเจน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม
 - 1.1 ขึ้นแนะนำทักษะในการเรียน ระเบียบกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม
 - 1.2 แจกวัสดุประสงค์ในการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน
 - 1.3 แบ่งกลุ่ม 4-5 คน ลดความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน
2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน
 - 2.1 นำสู่บทเรียน สรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว
 - 2.2 แนะนำเนื้อหา
3. ขั้นสอน
 - 3.1 เรียนรู้ร่วมกันแบบ LT ศึกษาเนื้อหา เรียนรู้ร่วมกันทำกิจกรรมตามกลุ่ม และตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
 - 3.2 ทดสอบความรู้
4. ขั้นสรุป
 - 4.1 ครูและนักเรียนสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน
 - 4.2 สรุปคุณค่าความสำคัญของเรื่องที่เรียนต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ชั้นประเมินผล

5.1 ครูประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

5.2 ครูและนักเรียนประเมินผลการทำงานกลุ่ม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับ Quizlet Application

Quizlet Application เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยในการสร้างเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ที่เน้นด้าน “คำและความหมาย” เช่นคำในภาษาต่างประเทศ หรือคำศัพท์เฉพาะทางต่าง ๆ

Quizlet เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือการเรียนรู้อย่างหนึ่ง โดยเน้นไปในเรื่องของ “คำและความหมาย” เช่น ความหมายของศัพท์ในภาษาต่างประเทศ คำนิยามของศัพท์เฉพาะทาง ไม่ว่าจะเป็นศัพท์ทางวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม ฯลฯ ซึ่ง Quizlet จะมีรูปแบบของการเรียนรู้มากมายให้เลือกเรียน ไม่ว่าจะเป็น การวัดความจำ แบบฝึกหัด การจับคู่แบบทดสอบ เกมส์ ฯลฯ เพื่อช่วยให้การจดจำคำศัพท์ คำนิยาม ไม่น่าเบื่อและเป็นไปได้ง่ายขึ้น โดย Quizlet ยังมีการออกแบบที่เป็นมิตรต่อผู้ใช้งานและแฝงความสนุกเอาไว้ทำให้การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ ผู้เรียนสามารถแข่งขันกับเพื่อน ๆ ได้ เช่นพีเจอร์ Scatter ที่เป็นการเล่นจับคู่การ์ดคำศัพท์กับความหมาย Gravity เป็นการตอบคำศัพท์ก่อนที่ลูกอุกกาบาตจะตกมาชนโลก เป็นต้น Quizlet เหมาะสำหรับรายวิชาที่มีคำศัพท์ที่จำเป็นในการเรียนหรือการสอบ โดยสามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาทำเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้ทดสอบ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนจำคำศัพท์เหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ในการเรียนและการสอบได้ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2562)

Quizlet Application เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ผู้ใช้สร้างบทเรียน แบบฝึกหัดและแบบทดสอบได้ด้วยตนเอง ผู้ใช้สามารถพิมพ์แบบทดสอบ ส่งลิงค์ เก็บลิงค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำเนื้อหาที่เราสร้างมาสร้างแบบทดสอบและเกมส์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานไปกับการเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่ออีกต่อไป (ณัฐยา พิริยะวิบูลย์, 2559, น.1)

Quizlet Application เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ด้วยบัตรภาพ บัตรคำศัพท์และเกมต่าง ๆ โดยสามารถแสดงความหมายและรูปภาพประกอบคำศัพท์พร้อมทั้งสร้างเครื่องมือด้านการเรียนรู้ 6 เครื่องมือ คือ 1. Flashcards เป็นการเรียนรู้คำศัพท์จากความหมายและภาพ 2. Learn เป็นแบบทดสอบคำศัพท์ ด้วยการพิมพ์ความหมายและคำศัพท์จากภาพที่ปรากฏ 3. Spell เป็นแบบทดสอบคำศัพท์ด้วยการฟังเสียง แล้วพิมพ์คำศัพท์ตามเสียงที่ได้ยิน 4. Test เป็นการสร้างแบบทดสอบโดยใช้การตอบ 3 รูปแบบคือ แบบเขียนคำตอบสั้น แบบหลายคำตอบตัวเลือก และแบบจริงเท็จ 5. Match เป็นเกมจับคู่คำศัพท์และความหมาย และ

6. Gravity เป็นเกมพิมพ์คำศัพท์ที่คำถามจะหล่นลงมาในอุกกาบาต และให้ผู้เรียนพิมพ์คำตอบ (วิชัย พัชรุ่งโรจน์ และคณะ, 2560, น.59)

สรุปได้ว่า Quizlet Application เป็นแอปพลิเคชันที่ช่วยในการสร้างเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างหนึ่งที่เน้นด้านคำและความหมาย เช่น ความหมายของศัพท์ คำนิยามเฉพาะทาง ไวยากรณ์ ซึ่งผู้ใช้งานสามารถสร้างและพิมพ์แบบทดสอบ ส่งลิงค์ เก็บลิงค์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่ง Quizlet จะมีรูปแบบของการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนมากมายให้เลือกเรียน ไม่ว่าจะเป็น บัตรคำศัพท์ การ์ดความจำ แบบฝึกหัด การ์ดจับคู่ แบบทดสอบ และเกมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การจดจำคำศัพท์ คำนิยาม ไวยากรณ์ ไม่น่าเบื่อและเป็นไปได้ง่ายขึ้น ซึ่งใน Quizlet ยังมีการออกแบบที่แฝงความสนุกเอาไว้ โดยผู้เรียนสามารถแข่งขันกับเพื่อน ๆ ได้ช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานไปกับการเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่น่าเบื่ออีกต่อไป

คู่มือการใช้ Quizlet Application

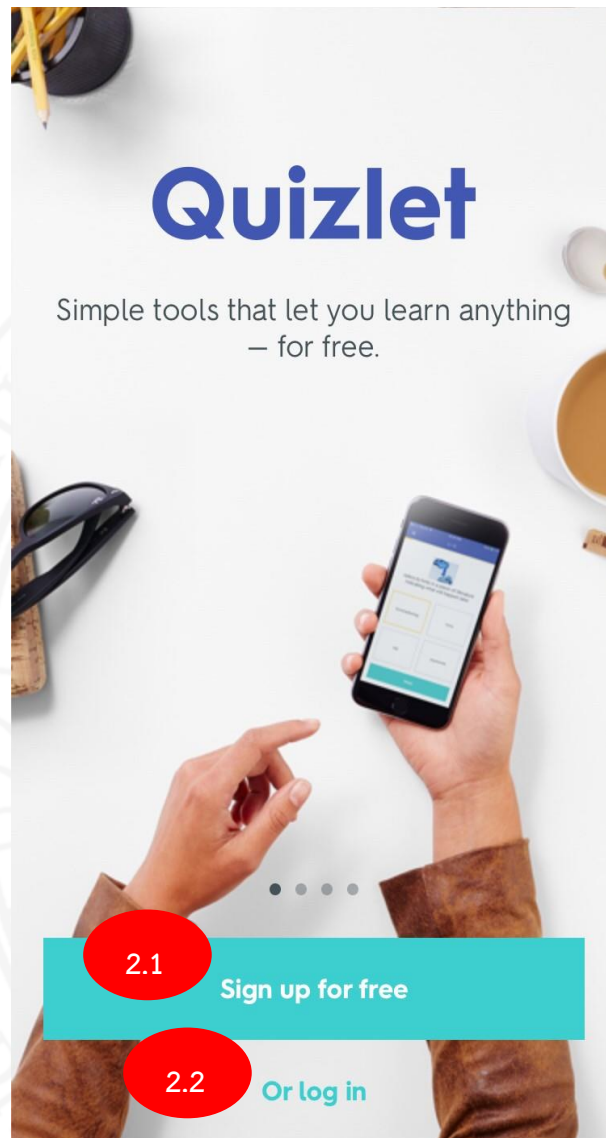
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2562, น.2-7)

1. สามารถเข้าใช้งานผ่านแอปพลิเคชัน Quizlet หรือทางเว็บไซต์ www.quizlet.com (ตัวอย่างเป็นการเข้าใช้งานผ่านแอปพลิเคชัน)

ภาพที่ 2 Application Quizlet

2. เมื่อเข้าแอปพลิเคชันมาแล้วจะมีตัวเลือกให้ Sign up (2.1) และ Login (2.2)

ภาพที่ 3 การ Sign up และ Login

3. เมื่อกด Login จะสามารถทำการ Login ได้ด้วย Google Mail (Gmail), Facebook หรือ อีเมลที่สมัครเอาไว้

TRUE-H 22:30 57%

←

3

QUICKLY LOG IN WITH

f Facebook

G Google

OR LOG IN WITH YOUR USERNAME

Enter your username

USERNAME

Enter your password

PASSWORD

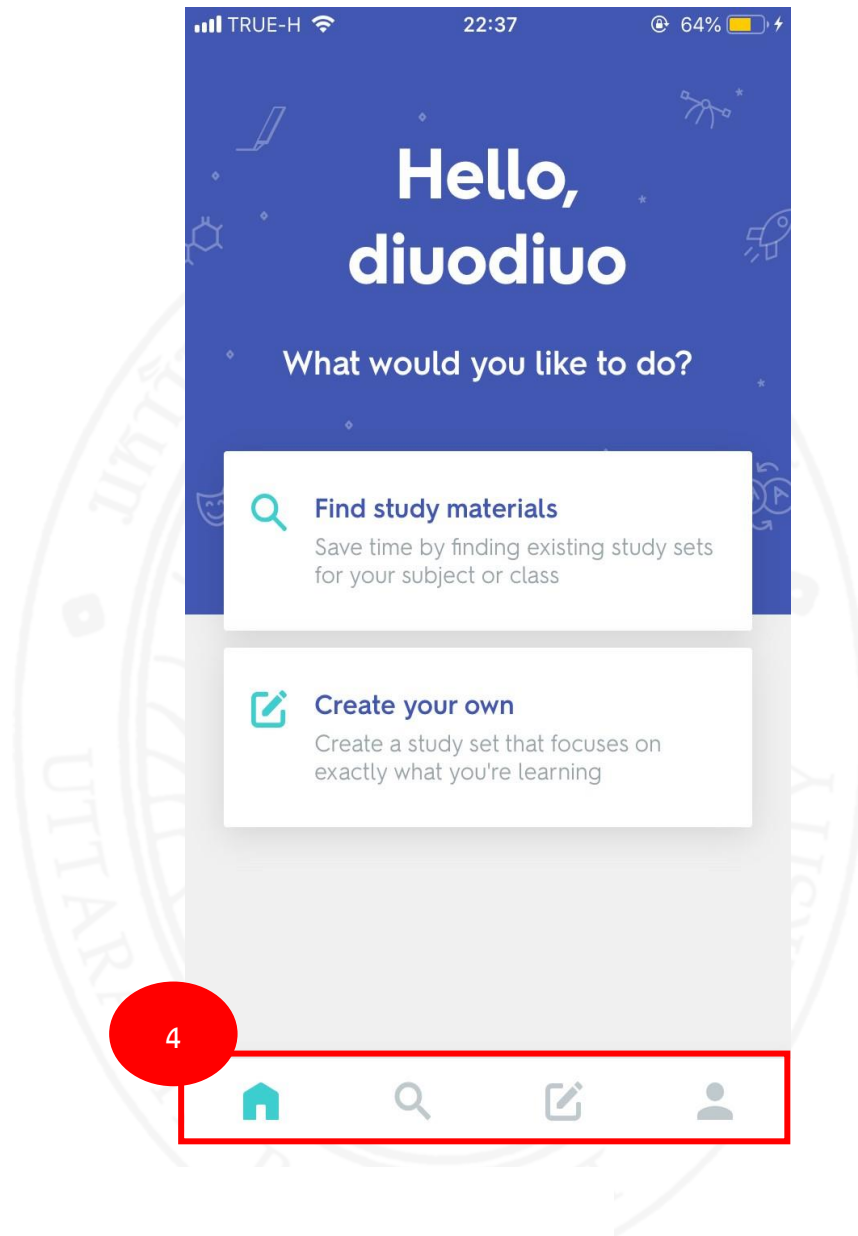
Forgot [username](#) or [password](#)?

By logging in, you accept Quizlet's [Terms of Service](#) and [Privacy Policy](#)

Log in

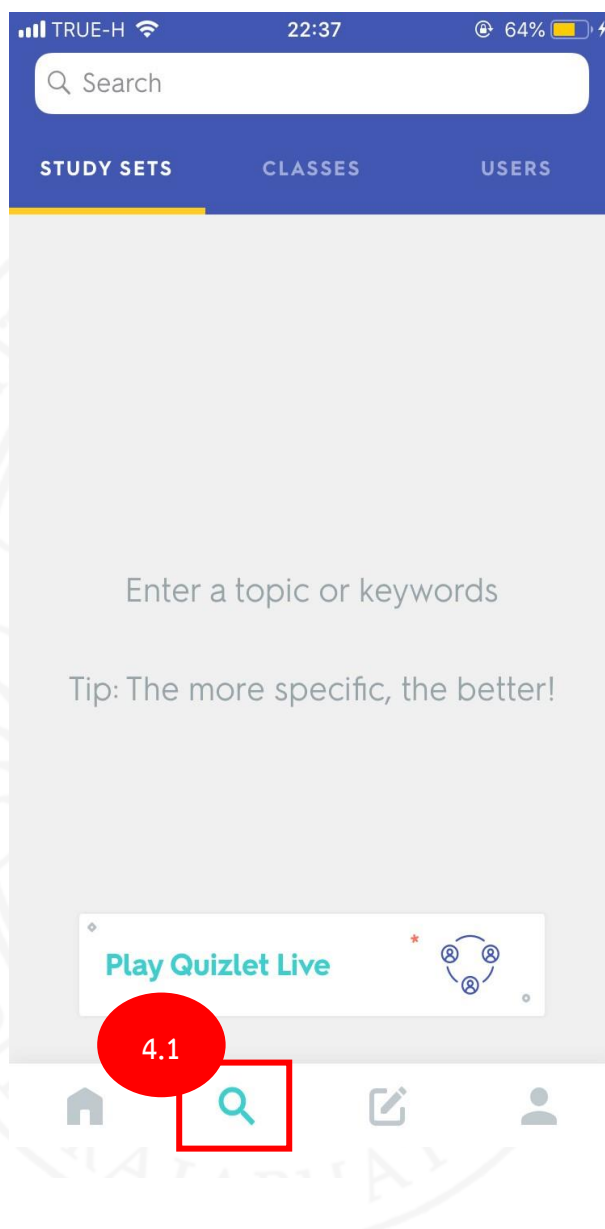
ภาพที่ 4 การ Login

4. เมื่อ Login เข้ามาจะพบเมนูต่าง ๆ ทางด้านล่างของหน้าจอ

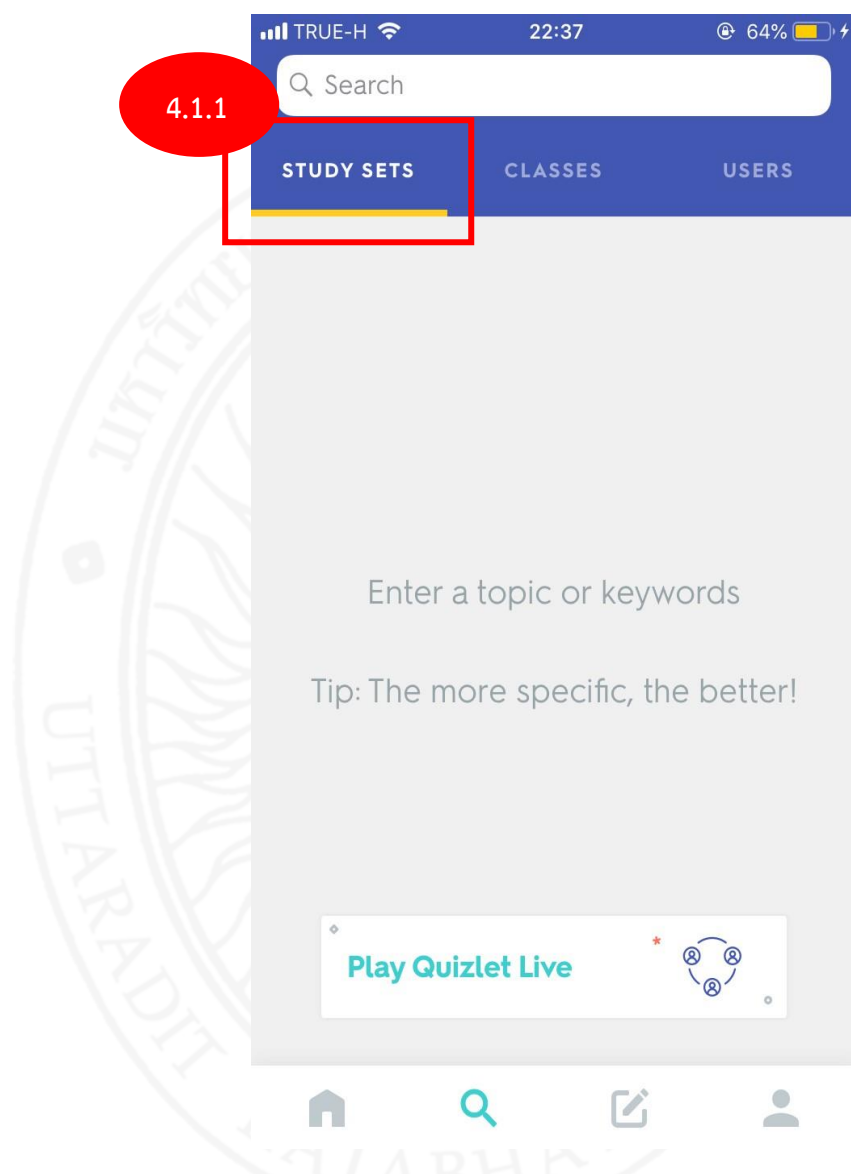
ภาพที่ 5 แถบเมนู

4.1 เมนู Search เป็นเมนูที่ไว้สำหรับค้นหาสิ่งที่จะศึกษา โดยมีหลากหลายรูปแบบให้เลือกศึกษา ซึ่งจัดเป็นตามรูปแบบของการเรียน

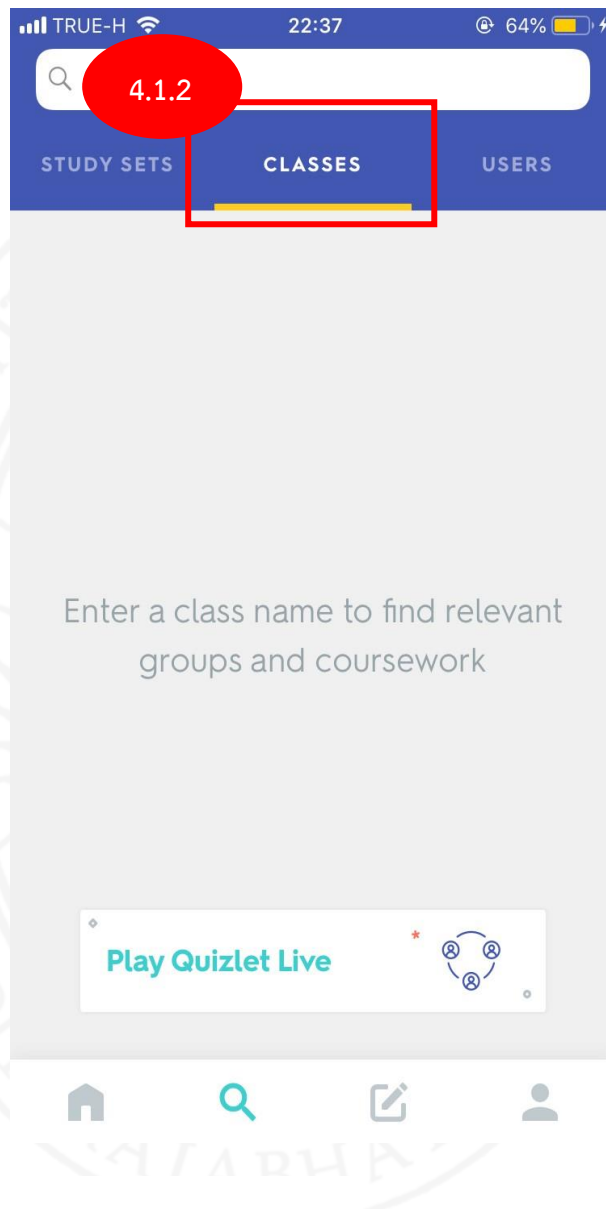
ภาพที่ 6 เมนู Search

4.1.1 การค้นหาแบบ Study Sets เป็นการเลือกค้นหารูปแบบการเรียนรู้
ที่มีลักษณะเป็นหมวดหมู่หรือชุดกิจกรรมการเรียน

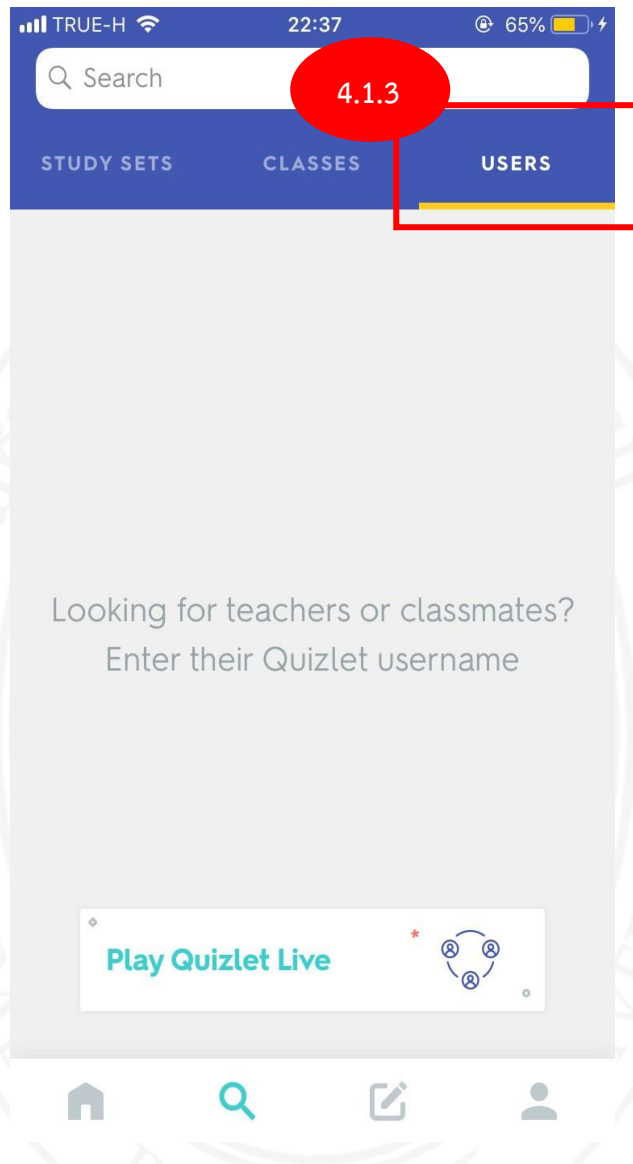
ภาพที่ 7 การค้นหาในรูปแบบ Study Sets

4.1.2 การค้นหาแบบ Classes เป็นการเลือกค้นหารูปแบบการเรียนรู้
ที่มีลักษณะเป็นห้องเรียน

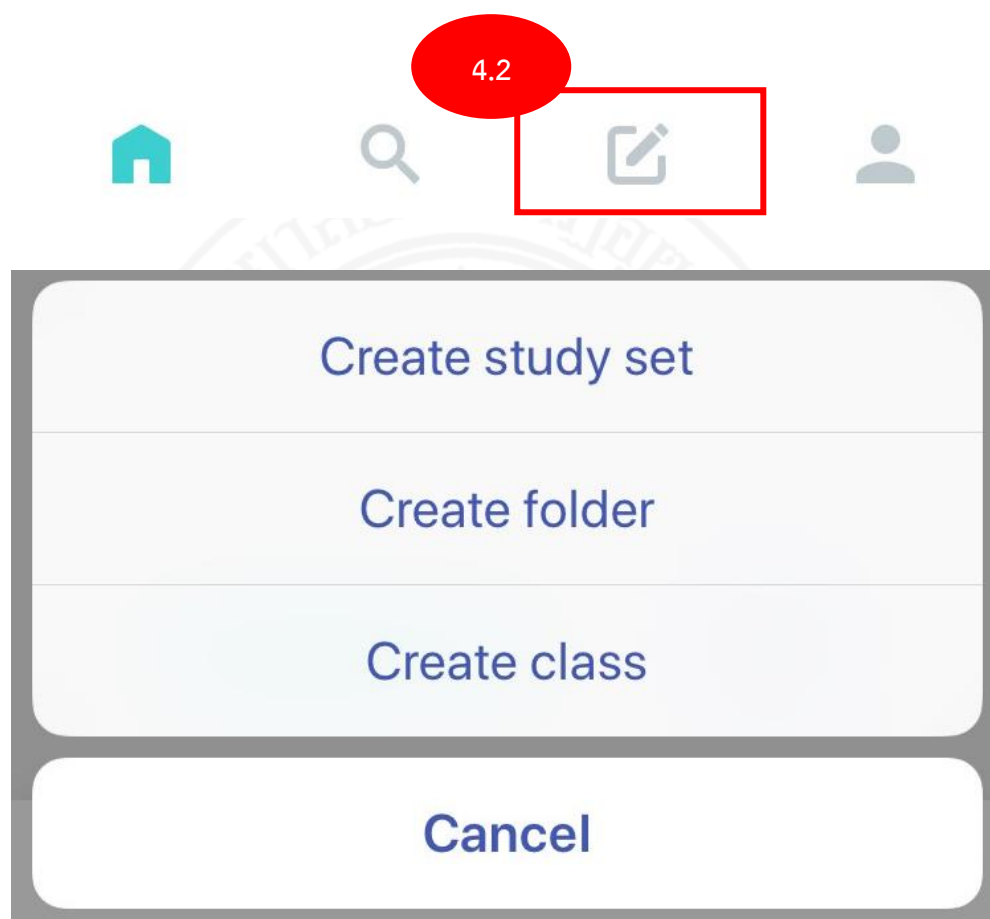
ภาพที่ 8 การค้นหาในรูปแบบ Classes

4.1.3 การค้นหาแบบ Users เป็นการเลือกค้นหาครูหรือผู้ใช้คนอื่น ๆ

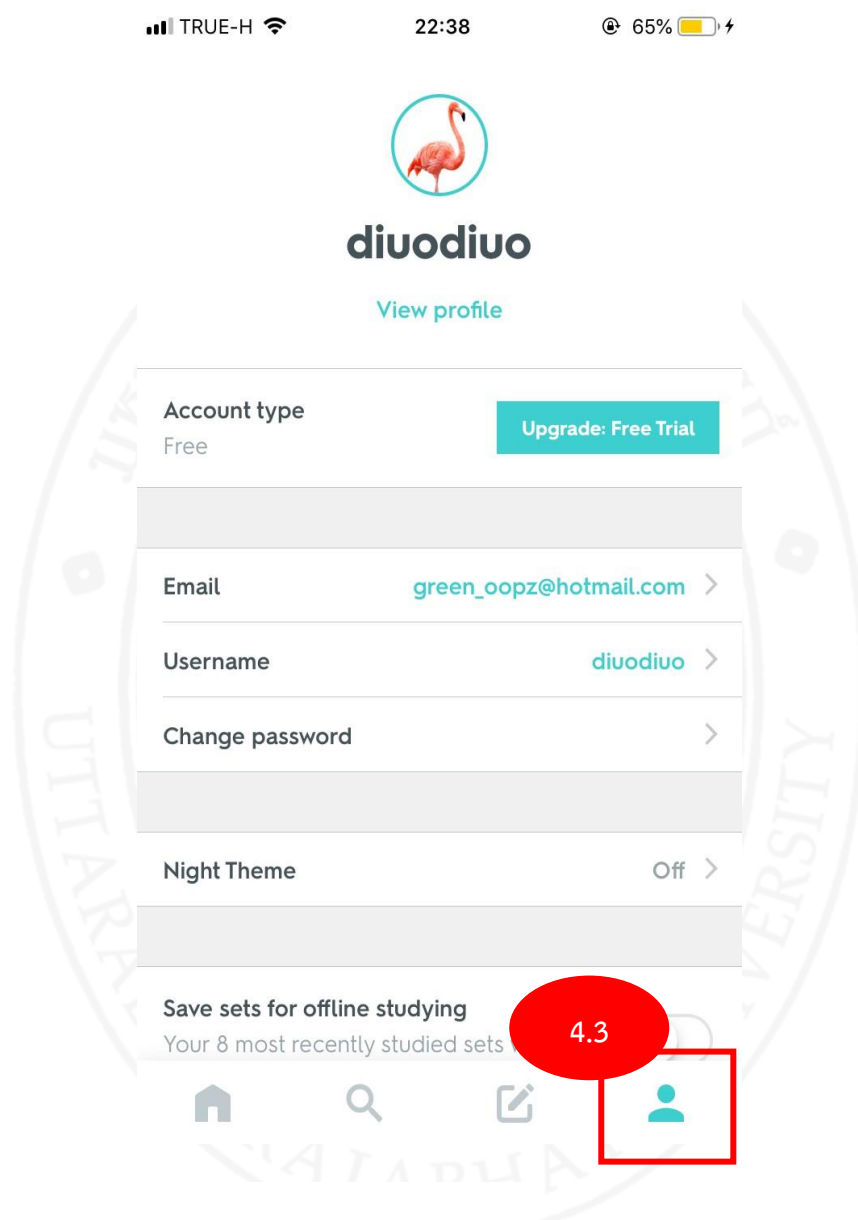
ภาพที่ 9 การค้นหาในรูปแบบ Users

4.2 เมนู Create เป็นเมนูการออกแบบที่เราสามารถได้สร้างขึ้นโดยทุกคนสามารถเข้าร่วมห้องเรียนของเราได้

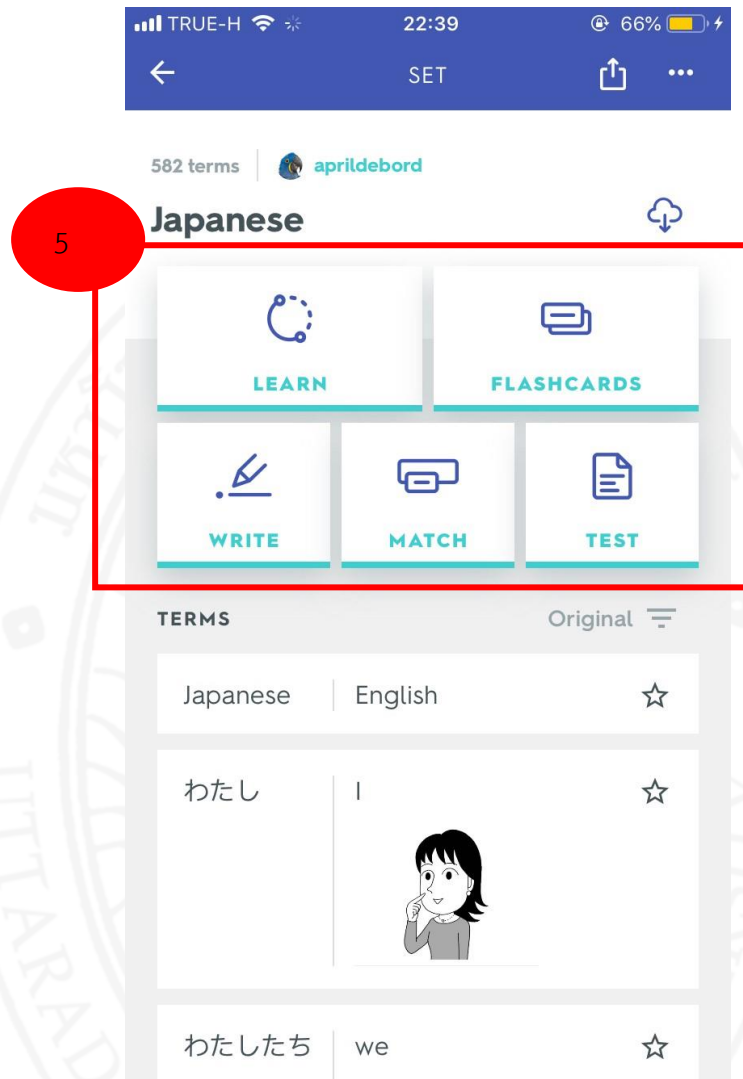
ภาพที่ 10 เมนู Create

4.3 เมนู Profile เป็นเมนูที่จะแสดงข้อมูลของผู้ใช้ ตั้งค่าบัญชีผู้ใช้ และข้อมูลต่าง ๆ ของแอปพลิเคชัน

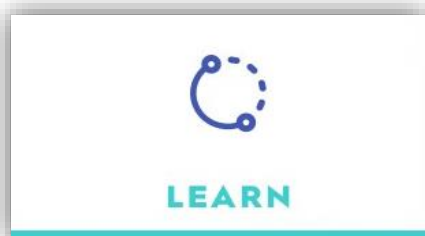
ภาพที่ 11 เมนู Profile

5. เมื่อเราเข้าไปในเซตคำศัพท์ จะมีเมนูในการเรียนรู้อยู่ 5 ตัวเลือก

ภาพที่ 12 เมนูการเรียนรู้

5.1 Learn เป็นเมนูที่ต้องสะกดเพื่อตอบคำศัพท์จากความหมายที่ปรากฏ

ภาพที่ 13 เมนู Learn

5.2 Flash Cards เป็นเมนูการ์ดคำศัพท์ทั้งหมดที่อยู่ในเซทนั้น ๆ

ภาพที่ 14 เมนู Flash Cards

5.3 Write เป็นการเขียนตอบคำศัพท์และความหมาย

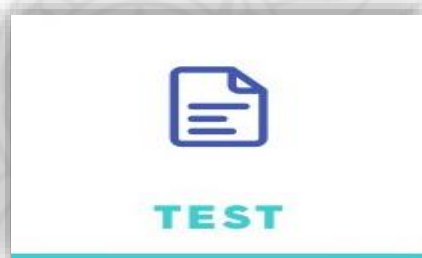
ภาพที่ 15 เมนู Write

5.4 Match เป็นการจับคู่คำศัพท์และความหมาย

ภาพที่ 16 เมนู Match

5.5 Test เป็นการทดสอบโดยจะสุ่มรูปแบบการทดสอบ เช่น คำถามเติมคำตอบ คำถามหลายตัวเลือก คำถามถูกผิด

ภาพที่ 17 เมนู Test

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการใช้งานของ Quizlet Application สามารถใช้งานได้โดยไม่ต้องยาก โดยผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการเข้าใช้งานในการเรียนรู้ผ่าน Quizlet Application เรื่องไวยากรณ์ รูปถูกกระทำ สำหรับผู้ศึกษาและผู้สอน ไว้ดังนี้

วิธีการเข้าใช้งานสำหรับผู้ศึกษาหรือผู้เรียน

1. สามารถเข้าใช้งานผ่านแอปพลิเคชัน หรือผ่านทางเว็บไซต์ www.quizlet.com
2. เมื่อเข้าแอปพลิเคชันแล้วท่านสามารถสมัครใช้งานแล้วทำการเข้าสู่ระบบได้ด้วย gmail, facebook ที่สมัครเอาไว้
3. เมื่อเข้าสู่ระบบแล้วจะพบกับเมนูต่าง ๆ ให้เลือกใช้เมนู Search เป็นเมนูที่ไว้สำหรับ ค้นหาสิ่งที่จะศึกษา สามารถค้นหาได้ 2 วิธี ดังนี้

3.1 ค้นหาในหมวด Classes และพิมพ์ 6/4 และค้นหาโดยเลือกกลุ่ม 6/4 Muangchaliang School • Sisatchanarai by greensensei

3.2 ค้นหาในหมวด Users แล้วพิมพ์ greensensei และเลือกแผนการจัดการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ภาษาญี่ปุ่นตามลำดับเลขที่ผู้วิจัยได้สร้างไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

4. เมื่อเลือกหัวข้อที่จะศึกษาแล้วผู้เรียนจะสามารถศึกษาตามรูปแบบต่าง ๆ ได้ โดยสามารถศึกษาด้วย Learn, Flashcards, Write, Match, Test แล้วแต่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนหรือตัวผู้เรียน

วิธีการใช้งานสำหรับครูผู้สอน

1. เข้าใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ www.quizlet.com
2. เมื่อเข้าแล้วท่านสามารถสมัครใช้งานแล้วทำการเข้าสู่ระบบได้ด้วย gmail, facebook ที่สมัครเอาไว้

3. เมื่อเข้าสู่ระบบแล้วจะพบกับเมนูต่าง ๆ ให้เลือกใช้เมนู Search เป็นเมนูที่ไว้สำหรับค้นหาสิ่งที่จะศึกษา สามารถค้นหาได้ โดยค้นหาคำว่า greensensei และเลือกในเมนู Try ทำเครื่องหมายที่ Classes แล้วจะปรากฏคลาสเรียนของ 6/4

4. เมื่อค้นหาเจอการเรียนรู้อิน Quizlet Application แล้วให้เลือกตามลำดับแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีลำดับดังนี้

1. 1/2/3 受身形 (การผันรูปอุกกระทำ)
2. 4 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำ)
3. 5 (ประโยครูปอุกกระทำทำความเข้าใจ)N₁ はN₂ に受身形
4. 6 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำ)N₁ はN₂ にN₃ を受身形
5. 7 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำทำความเข้าใจ)N₁ はN₂ にN₃ を受身形
6. 8 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำ)N₁ はN₂ にN₃ を受身形
7. 9 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำ)N สิ่งของ が/は受身形
8. 10 受身形 (การใช้ประโยครูปอุกกระทำทำความเข้าใจ)N สิ่งของ が/は受身形
9. 11 (ประโยครูปอุกกระทำ)N₁ はN₂ によって受身形
10. 12 (ประโยครูปอุกกระทำแปลความหมาย)N₁ はN₂ によって受身形
11. 13 受身形 (บทสนทนารูปอุกกระทำ)
12. 14 受身形(บทสนทนารูปอุกกระทำ)2
13. 15 受身形(บทสนทนารูปอุกกระทำ)3
14. 16 受身形(บทสนทนา) 海を 埋め立てて 造られました

5. ในกรณีที่ผู้เรียนค้นหาไม่เจอและไม่มีแอปพลิเคชัน ให้ผู้สอนเลือกหน่วยที่จะให้ผู้เรียนศึกษาแล้ว ผู้สอนสามารถแชร์ลิงก์โดยไปที่ลูกศร Share และนำลิงก์ที่จะเรียนรู้นั้นนำมาทำเป็น QR code ขึ้นแสดงผลให้ผู้เรียนแสกนได้
6. เมื่อผู้เรียนเข้าถึงหน่วยการเรียนรู้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถศึกษาตามรูปแบบต่าง ๆ ได้ โดยจะสามารถศึกษาด้วย Learn, Flashcards, Write, Match, Test
7. ผู้สอนสามารถจัดการแข่งขันแบบเรียลไทม์ได้โดยไปที่เมนู Live

แผนการจัดการเรียนรู้

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดคำว่า “แผนการเรียนรู้” แทนคำว่า “แผนการสอน” ในหลักสูตรเดิม หรือในปัจจุบันนิยมใช้คำว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ย่อมเป็นที่เข้าใจตรงกันว่าหมายถึงสิ่งเดียวกัน ฉะนั้นผู้วิจัยจึงใช้คำว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2541, น.43) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการวางแผน และเตรียมการสอนโดยการกำหนดไว้ล่วงหน้าจะสอนใครเนื้อหาใด สอนเมื่อใด สอนอย่างไร และเพื่อให้เกิดอะไร ซึ่งเมื่อถึงเวลาดังกล่าวจะดำเนินการสอนตามที่วางแผนไว้ ผู้สอนจึงต้อง คิดวางแผนและเตรียมการสอนล่วงหน้าอย่างละเอียดรอบคอบเหมาะสมเพื่อให้สามารถ ดำเนินการสอนตามที่ได้กำหนดไว้ได้อย่างได้ผลดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2543, น.22) กล่าวว่า แผนการเรียนรู้ หมายถึง การนำวิชาหรือ กลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมาทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้าง เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบหลักคือ จุดประสงค์การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล

สำลี รักสุทธี (2544, น.78) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำรายวิชา หรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ โดยกำหนด เนื้อหาสาระ และจุดประสงค์ของการเรียนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร สภาพของผู้เรียน

รุจิรี ภูสาระ (2545, น.159) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้

เอกรินทร์ สีมหาศาล (2545, น.409) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นวัสดุหลักสูตร ที่ควรพัฒนามาจากหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุเป้าประสงค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรหน่วยการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนโครงร่าง หรือพิมพ์เขียว ที่กล่าวถึงประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการ การวัดผล ที่สอดคล้องสัมพันธ์กันส่วนแผนการจัดการเรียนรู้จะแสดงการจัดการเรียนการสอนตามบทเรียน และ ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายวัน หรือรายสัปดาห์ ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงเป็นเครื่องมือ หรือแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ ของแต่ละกลุ่ม

กรมวิชาการ (2546, น.93) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนจุดเน้นจากสิ่ง ที่สอนมาเน้นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การจะนำมาตรฐานไปเชื่อมโยงกับหลักสูตรจนถึงการนำหลักสูตรไปสู่ การปฏิบัติในห้องเรียน ต้องเหมาะสมกับระดับชั้นและศักยภาพของผู้เรียน การจัดทำแผน การจัดการเรียนรู้จึงต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตร วิธีการสอนและการประเมินผลด้วยเช่นกัน โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ ที่ยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและ สาระการเรียนรู้ที่กำหนดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น และควรที่จะได้เรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เรียนรู้จากสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

วัฒนาพร ระจับทุกข์ (2549, น.139) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรม การเรียนรู้ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2550, น.249) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

จากการศึกษาสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ เป็นอย่างมาก โดยเป็นการวางแผนและเตรียมการสอนที่จะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าเพื่อนำมา ทำการสอนตลอดภาคเรียนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จึงต้องมีความสอดคล้องกับหลักสูตร เหมาะสมกับระดับชั้นและศักยภาพของผู้เรียน รวมทั้งวิธีการสอนและการประเมินผลด้วยเช่นกัน ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกรอบแนวทาง ของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุเป้าประสงค์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้ จึงมีความสำคัญดังต่อไปนี้ (ทวีศักดิ์ ไชยมาโย, 2540, น.4-5)

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำ จัดหาสื่อประกอบการสอนตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม
2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้นเพราะการจัดการเรียนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนจากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยา การศึกษาหรือกิจกรรมการเรียนใหม่ ๆ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยวิธีการเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองมีไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียน นั่นคือ สอนให้ครบถ้วนและทันเวลาช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
4. ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่ได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริมต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูสามารถเห็นภาพการทำงานของนักเรียนได้เด่นชัดขึ้น
5. ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ต้องการเที่ยงตรง(เชื่อมั่น) เพื่อเสนอแนะ แก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารเพื่อปรับปรุง หลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่าง ๆ ในการสอน ของครู เพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ถ้าผู้สอนติดธุระจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้แผนการจัดการเรียนรู้จะใช้ เป็นคู่มือครูแก่ผู้มาสอนแทนได้เป็นอย่างดี
8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ
9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นความชำนาญการพิเศษหรือ ความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอนซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และสามารถเลื่อนระดับ ให้สูงขึ้นได้

สุวิทย์ มูลคำ (2541, น.58) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ครูผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่าการสอนของตนได้เดินไปในทิศทางใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนใฝ่ศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตรวิธีการจัดการเรียนรู้จัดทำ และใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
5. ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับครูที่มาสอน(จัดการเรียนรู้)แทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษ
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น

วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2550, น.107) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้ที่เป็นผู้สอนก็ขาดแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้จัดการเรียนรู้ได้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ก็จะทำให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น และได้กล่าวถึงผลดีของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีการเรียนรู้วิธีเรียนที่มีความหมาย เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ทำด้วยตนเอง ทำให้เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามหลักสูตรและจัดการเรียนรู้ได้ทันเวลา
3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนผู้จัดการเรียนรู้แทนในกรณีที่ผู้จัดการเรียนรู้ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2552, น.3-4) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมตัวล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอน การเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน เลือกใช้สื่อ การวัดและการประเมินผลตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

สรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสำคัญสำหรับครูผู้สอน คือ ก่อให้เกิดการวางแผนวิธีสอนและการเตรียมตัวล่วงหน้าที่ดี ส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำจัดหาสื่อประกอบการสอนและใช้แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล ช่วยให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และยังเป็นผลงานทางวิชาการได้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อวงการศึกษามากด้วย

องค์ประกอบและเค้าโครงของแผนการจัดการเรียนรู้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2545, น.54) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้คล้ายคลึงกันในองค์ประกอบหลัก แต่ส่วนใหญ่ มักแตกต่างกันออกไปในบางประเด็น ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ โดยมีองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

1. หัวเรื่อง
2. สาระสำคัญ
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. เนื้อหาสาระ
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อการเรียนรู้
7. การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

ชนาธิป พรกุล (2551, น.86) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน มีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 7 ประการ ได้แก่

1. เรื่องและเวลาที่สอน
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้

3. สารระสำคัญ
4. เนื้อหา (สาระ)
5. กิจกรรมการเรียนรู้
6. สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้
7. การวัดผลและประเมินผล

ศุวิทย์ มุลคำ (2551, น.63-64) กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้ ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสม จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนฯ ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สารระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อนวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผลประกอบด้วย
 - 10.1 วิธีประเมิน
 - 10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
 - 10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน
11. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
12. เอกสารประกอบการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้

ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนใช้บันทึกการสังเกตที่พบจากการนำแผนไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนฯ ในการไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนได้แก่ใบงาน แบบทดสอบที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

ดวงกมล สีนเพ็ง (2551, น.79-80) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาหน่วยการเรียนรู้ แล้วครูผู้สอนนำผลการวิเคราะห์มาจัดเตรียมทำแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า เพื่อครูจะได้มีความพร้อมที่สุดในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอน แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้น ระดับชั้น ห้องเรียน ภาคเรียนที่ ปีการศึกษา ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เวลาที่จัดการเรียนการสอน

2. มโนทัศน์ หรือสาระสำคัญ

3. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งต้องเขียนในลักษณะเชิงพฤติกรรม ที่เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาครบทั้ง 3 ด้านคือ

3.1 ความรู้ (Knowledge) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จัดการเรียนรู้

3.2 ทักษะกระบวนการ (Process) ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด โดยเฉพาะการคิดวิเคราะห์การได้ลงมือปฏิบัติ

3.3 เจตคติ (Attitude) ได้แก่ ความตั้งใจ ความสนใจ การเห็นคุณค่า

4. เนื้อหาสาระ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

6. การประเมินผลการเรียนรู้

7. สื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้

8. บันทึกหลังการจัดการเรียนการสอน ส่วนนี้ครูสามารถนำไปพัฒนาเป็นวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

มนสิข สิริสมบุญ (2552, น.3) กล่าวถึงองค์ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้ มีองค์ประกอบดังนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. จุดประสงค์นำทาง
5. สารการเรียนรู้
6. กิจกรรมการเรียนรู้
7. สื่อ
8. การวัดและประเมินผล
9. แหล่งเรียนรู้
10. กิจกรรมเสนอแนะ
11. บันทึกผลหลังสอน

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2545, น.54) กล่าวว่ารูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลพินิจของหน่วยงานต้นสังกัด สถานศึกษาหรือผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2550, น.108-113) กล่าวว่ารูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีรูปแบบตายตัว ขึ้นอยู่กับหน่วยงานหรือสถานศึกษาแต่ละแห่งจะกำหนด แต่ลักษณะส่วนใหญ่ของแผนการจัดการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกัน

สรุปได้ว่า ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ ส่วนนำ/หัวเรื่อง สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกผลหลังสอน ทั้งนี้รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ก็มีหลายรูปแบบ ไม่มีรูปแบบตายตัว ผู้สอนต้องเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เพราะเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่า การเรียนของผู้เรียนที่ผ่านมาประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด จะต้องปรับปรุงและพัฒนาส่วนใดบ้าง ทั้งตัวครูและตัวผู้เรียน ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการเรียนการสอนคือช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2540, น.20) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของผู้เรียน เป็นผลมาจากการเรียนรู้ในการสอน วัดโดยใช้เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น.28) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ รวมถึงความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ ทำให้บุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง หลังจากเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ แล้วผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่เรียนมาน้อยเพียงใด มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามความมุ่งหมายของหลักสูตรในวิชานั้น ๆ เพียงใด

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.13) ได้บัญญัติศัพท์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะหรือมีฉะนั้นก็ต้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ

บุญชม ศรีสะอาด (2554, น.141) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ได้จากการทดสอบที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2557, น.270) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะทางวิชาการรวมทั้ง สมรรถภาพทางสมองและมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่เด็กได้รับจากการเรียนการสอนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ระพีพันธ์ โปธิศรี (2560, น.13) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้วตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นทั้งความจำ และความคิดด้านต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนรู้ของความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน ที่ต้องอาศัยทักษะหรืออาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ เป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ แสดงถึงผลสำเร็จทางการเรียนการสอนตามกิจกรรมและขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้กับผู้เรียน ทั้งการฝึกฝนหรือจากประสบการณ์ตรงทั้งที่บ้านและโรงเรียนหรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่ผู้สอนต้องการ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้วตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะที่เป็นทั้งความจำ และความคิดด้านต่าง ๆ

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ตามแนวคิดของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543, น.29-32) เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใด มากน้อยเพียงใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่ามากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์เป็น

การตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นการวัด 2 องค์ประกอบตามจุดมุ่งหมาย และลักษณะของวิชาที่เรียน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เป็นผลงานปรากฏออกมา ให้ทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปศึกษา ผลศึกษา การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ข้อสอบภาคปฏิบัติ ซึ่งการประเมินผลจะพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน วิธีการสอบวัดมี 2 ลักษณะคือ

2.1 การสอบปากเปล่า การสอบแบบนี้มักกระทำเป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นการสอนที่ต้องการดูแลเฉพาะอย่าง เช่น การสอนอ่าน ฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ดูจากการใช้ถ้อยคำ ในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่าง ๆ

2.2 การสอบแบบให้เขียนตอบ เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ซึ่งมีการตอบอยู่ 2 แบบ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ ได้แก่ การสอบวัดที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง

2.2.2 แบบจำกัดคำตอบ เป็นการสอบที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบออกมาให้เลือก ซึ่งมีรูปแบบของคำถามคำตอบ 4 รูปแบบ คือ แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง แบบจับคู่ แบบเติมคำ และแบบเลือกตอบ

การวัดผลสัมฤทธิ์ ตามแนวคิดของ Bloom's Taxonomy Revised (2001) เกิดจากการปรับปรุงแนวคิดการแบ่งประเภทการเรียนรู้แบบดั้งเดิมโดยนักการศึกษา 2 ท่านได้แก่ Anderson และ Krathwohl (2001, p.242) ซึ่งได้ปรับปรุงวัตถุประสงค์ให้พิจารณาเป็น 2 มิติ คือ พิจารณาลักษณะของความรู้ และพิจารณาการเรียนรู้ทางปัญญา 6 ชั้น ได้แก่

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถและความคิด รวมทั้งการแก้ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลจากการเรียนการสอน ซึ่งพฤติกรรมด้านความรู้และความคิดประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 6 ชั้นดังต่อไปนี้

1.1 ความรู้ ความจำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะรักษาไว้ซึ่งเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่สัมพันธ์กับประสบการณ์นั้น ๆ และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ถูกต้อง

1.2 ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และสรุปความ เกี่ยวกับสิ่งที่ได้พบ ซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับรู้และสามารถสื่อความเข้าใจที่ตนมีอยู่นั้น ๆ ไปสู่ผู้อ่านได้อย่างถูกต้อง

1.3 การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทฤษฎี หลักการ กฎเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งได้รับการเรียนรู้ไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน หรือสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.4 การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกเรื่องราว ข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ใด ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสามารถบอกได้ว่าส่วนย่อย ๆ นั้นแต่ละส่วนสำคัญอย่างไร ส่วนใดสำคัญที่สุดแต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไรและมีหลักการใดร่วมกันอยู่

1.5 ประเมินผล หมายถึง ตัดสิน เลือก การตรวจสอบ สิ่งที่ได้จากการเรียนรู้บริบทของตนเองที่สามารถวัดได้ และตัดสินใจว่าจะอะไรถูกหรือผิดบนเงื่อนไขและมาตรฐานที่สามารถตรวจสอบได้ บนพื้นฐานของเหตุผล และเกณฑ์ที่แน่ชัด

1.6 การสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในระดับสูงสุดของการเรียนรู้ เพื่อให้ได้องค์ประกอบของสิ่งที่เรียนรู้ร่วมกัน ด้วยการสังเคราะห์ เพื่อเชื่อมโยงให้รูปแบบใหม่ของสิ่งที่เรียนรู้ หรือโครงสร้างของความรู้ที่ผ่านการวางแผน และการสร้างหรือการผลิตอย่างเหมาะสม

2. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงด้านจิตใจ เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และความชื่นชมของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 5 ชั้น ดังนี้

2.1 การรับรู้ เป็นความสามารถในการฉับไวต่อการรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ ได้มากในเวลาจำกัด

2.2 การตอบสนอง เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในลักษณะของความยินยอม เต็มใจ และพอใจ

2.3 การสร้างคุณค่าหรือค่านิยม เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรู้สึกรักในคุณค่าของสิ่งของต่าง ๆ จนเกิดการยอมรับและเชื่อถือในสิ่งนั้น

2.4 การจัดระบบคุณค่าหรือค่านิยม เป็นการนำค่านิยมมาจัดให้เป็นระบบ โดยอาศัยกระบวนการจัดพหุภาพความสัมพันธ์และกำหนดค่านิยมที่เด่น และสำคัญแล้วนำกระบวนการนั้นมาสร้างระบบค่านิยมที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ต่อไป

2.5 การสร้างลักษณะนิสัย เป็นความสามารถในการจัดระบบค่านิยมที่บุคคลยึดถืออยู่ จนสามารถควบคุมพฤติกรรมและก่อให้เกิดบูรณาการทางความเชื่อ ความคิด เจตคติ และก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลแต่ละคน

3. พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการใช้กลไกทางกายและทางสมองได้สัมพันธ์กันจนสามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานอย่างมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งแบ่งออกเป็นพฤติกรรมย่อย 7 ชั้น ดังนี้

3.1 การรับรู้ เป็นการรับรู้โดยประสาทสัมผัสเกี่ยวกับรูปธรรม เช่น วัตถุสิ่งของ และนามธรรม เช่น คุณสมบัติหรือความสัมพันธ์

3.2 การเตรียมพร้อม เป็นความพร้อมทางใจ ทางกายและอารมณ์

3.3 การเลียนแบบ เป็นการทำตามหรือเลียนแบบ

3.4 การปฏิบัติได้ เป็นพฤติกรรมการตอบสนองที่พัฒนาจนเป็นนิสัย

3.5 การตอบสนองที่ซับซ้อน เป็นการแสดงออกที่ซับซ้อนตามกระบวนการปฏิบัติอย่างไม่ลังเลและเป็นไปโดยอัตโนมัติ

3.6 การดัดแปลง เป็นขั้นตอนที่ทดลองหาวิธีอื่นมาปฏิบัติหลังจากที่ได้ทำวิธีเดิมจนชำนาญแล้ว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้มากขึ้น

3.7 การริเริ่ม เป็นการประยุกต์สิ่งที่ได้ดัดแปลงแล้ว เพื่อให้เกิดสิ่งใหม่ที่ดีขึ้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแบ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการวัดพฤติกรรม 3 กลุ่มพฤติกรรมด้วยกัน คือ พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัย

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มีนักการศึกษากล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบไว้ดังนี้

ชวลิต ชูกำแพง (2550, น.94-97) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1. แบบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่เขียนคำถาม โดยกำหนดสถานการณ์หรือปัญหาในรูปแบบใดรูปหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ได้อย่างไม่จำกัดคำตอบของข้อสอบ แบบอัตนัย มีลักษณะและปริมาณไม่แน่นอน การตอบข้อสอบแบบอัตนัยจึงต้องจัดระเบียบคำตอบภายในเวลาที่กำหนดให้ ใช้สำนวนภาษาและแบบฉบับของตนเองเขียนตอบ เขียนคำตอบให้ครอบคลุมอย่างสมบูรณ์และระมัดระวังการตรวจให้คะแนน ผู้ที่ตรวจต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ต้องอาศัยทักษะและความพยายามในการอ่าน และทำใจให้เป็นกลางในการตรวจ

2. แบบเติมคำ เป็นลักษณะของแบบทดสอบที่เรียนประโยคหรือข้อความเป็นตอนนำไป แล้วเว้นช่องว่างระหว่างข้อความหรือท้ายข้อความ สำหรับให้เติมคำหรือข้อความ เพื่อให้ข้อความนั้น ถูกต้องสมบูรณ์ การเว้นช่องว่าง อาจจะเว้นที่ว่างให้เติมมากกว่าหนึ่งแห่ง

3. แบบเลือกตอบหลายตัวเลือก ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคำถามและส่วนที่เป็นคำตอบส่วน คำถามเป็นข้อความปัญหา เขียนเป็นประโยคคำถาม ส่วนคำตอบให้เลือกเป็นตัวเลือกหลายตัวเลือก มีทั้งคำตอบที่ถูกและคำตอบที่ผิด เรียกว่าตัวลวง ข้อสอบแบบเลือกตอบจึงเป็นข้อสอบชนิดที่มีคำตอบ กำหนดไว้ให้ก่อน แล้วผู้ตอบเลือกตอบตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่ง หรือหลายตัวเลือกแล้วแต่เงื่อนไข คำถาม

4. แบบถูกผิด ลักษณะของข้อสอบจะเขียนข้อความที่เป็นสถานการณ์ซึ่งมีทั้งถูกหรือผิด คละกันไป รูปแบบคำถามจำแนกเป็น แบบคำถามเดี่ยว แบบคำถามขยาย และแบบคำตอบผสม โดย พิจารณาว่าคำถามหรือข้อความนั้นถูกหรือผิด

5. แบบจับคู่ ลักษณะของข้อสอบประกอบด้วยคำถาม เขียนเป็นตัวย่นไว้ในสมุดรขำยมือ โดยมีที่ว่างเว้นไว้หน้าข้อเพื่อให้ผู้ตอบเลือกหาคำตอบที่เขียนไว้ในสมุดรขำยมือ รูปแบบคำถาม สามารถจำแนกได้เป็น แบบหาความสัมพันธ์ แบบตัวเลือกคงที่ และแบบจัดเรียงลำดับ

บุญชม ศรีสะอาด (2554, น.144) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิง พฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร สามารถในการจำแนกผู้สอบตามความเก่ง อ่อน ได้ดี เป็นหัวใจ สำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็น คะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับ บุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2556, น.125) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้ได้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบทดสอบข้อเขียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด

1.1 แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบ เขียนโดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติ ได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้น ๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้ตอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวางเหมือนแบบทดสอบอัตนัย แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบถูก-ผิด แบบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญ มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างดีจนมีคุณภาพ มีมาตรฐาน โดยมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบ วิธีการให้คะแนน และการแปลความหมายของคะแนน

สรุปได้ว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้นสามารถแบ่งออกได้หลายประเภท ได้แก่ แบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แบบทดสอบแบบอิงกลุ่ม แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง และแบบทดสอบมาตรฐาน แบ่งโดยยึดหลักการตามแบบทดสอบของแต่ละประเภทในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การได้ศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จะทำให้สามารถเข้าใจ และมีคุณภาพมากขึ้น โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างไว้ดังนี้

วรรณรัตน์ อังสุประเสริฐ (2544, น.253-254) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบให้ชัดเจนว่า ต้องการนำแบบทดสอบไปใช้กับบุคคลกลุ่มใด โดยมีวัตถุประสงค์อย่างไร เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา พฤติกรรม และรูปแบบของข้อสอบ
2. กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด
3. สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤติกรรม โดยกำหนดกรอบเนื้อหาที่ต้องการวัดให้ชัดเจน และพิจารณาว่าเนื้อหาที่จะวัดนั้นควรวัดพฤติกรรมในระดับใด
4. เขียนข้อสอบตามรูปแบบที่เหมาะสมลงในบัตรคำ บัตรละ 1 ข้อ
5. เรียบเรียงข้อสอบแล้วจัดให้เป็นรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งต้องสะดวกแก่การตอบและการตรวจให้คะแนน
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจดูความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อสอบ
7. แก้ไข ปรับปรุง แล้วนำไปทดลองใช้
8. วิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
9. แก้ไขปรับปรุง
10. ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ

สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี, และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์ (2544, น.111-113) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ไว้ดังนี้

1. ชั้นวางแผน จะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 ข้อดีและข้อจำกัดของแบบทดสอบชนิดต่าง ๆ
- 1.2 ชนิดและธรรมชาติของคำถาม อันได้แก่ คำถามแบบเลือกตอบ คำถามแบบจับคู่
- 1.3 เวลาในการสอบ ความยาวของแบบทดสอบ ค่าใช้จ่าย การให้คะแนนและการแปล

ผล

2. ชั้นกำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ผู้สร้างจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะวัดความรู้อะไรบ้าง โดยดูจากจุดประสงค์การเรียนรู้ในการสร้างแบบทดสอบ จึงต้องสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ถ้าจะสร้างแบบทดสอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบความถนัด ผู้สร้างจะต้องศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับความถนัด พร้อมศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบเหล่านั้น

3. ชั้นกำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ โดยทั่วไปจะมี 2 แบบ คือ แบบทดสอบความเรียงหรือแบบทดสอบอัตนัย และแบบทดสอบปรนัย ลักษณะของแบบทดสอบอัตนัย จะมีเฉพาะตัวคำถามเท่านั้น ส่วนคำตอบก็จะกำหนดกระดาษคำตอบไว้ให้ส่วนแบบทดสอบปรนัยจะมีหลายแบบ เช่น แบบให้ตอบสั้น ๆ แบบเติมคำ แบบจับคู่ แบบถูก-ผิด และแบบเลือกตอบ ผู้สร้างจะต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมว่าจะใช้รูปแบบใด

4. ชั้นเขียนข้อคำถาม

ในการเขียนข้อคำถามนั้น จะต้องยึดเนื้อหาที่กำหนดไว้ในข้อ 2 เป็นหลักรวมทั้งศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ เพื่อวัดพฤติกรรมแต่ละชนิด โดยเฉพาะข้อสอบแบบเลือกตอบจะเป็นที่นิยมกันมากที่สุด นอกจากนี้ผู้สร้างจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่จะตอบเป็นอย่างดี เพื่อจะเลือกใช้ภาษา หรือความยากง่ายที่เหมาะสมกับผู้ตอบ เมื่อสร้างเสร็จแล้วควรจะให้ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจสอบเฉพาะความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาก่อนที่จะจัดพิมพ์และทดลองใช้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2550, น.97) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร การสร้างแบบทดสอบควรเริ่มต้น

ด้วยการวิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัด ตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะใช้เป็นกรอบในการออกข้อสอบ โดยระบุจำนวนข้อสอบในแต่ละเรื่องและพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดไว้

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมุ่งหวังจะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนซึ่งผู้สอนจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. กำหนดชนิดของข้อสอบและศึกษาวิธีการสร้าง โดยการศึกษาตารางวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกใช้ชนิดของข้อสอบที่จะใช้วัดว่าจะเป็นแบบใด โดยต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเหมาะสมกับวัย

4. เขียนข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยอาศัยหลักและวิธีการเขียนข้อสอบที่ได้มาแล้วในขั้นที่ 3

5. ตรวจสอบข้อสอบ เพื่อให้ข้อสอบที่เขียนไว้แล้วในขั้นตอนที่ 4 มีความถูกต้องตามหลักวิชา มีความสมบูรณ์ครบถ้วนตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตรผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาทบทวนตรวจสอบอีกครั้งก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำไปใช้ต่อไป

6. จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง เมื่อตรวจสอบข้อสอบเสร็จแล้วให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมด จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบและจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

7. ทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบ เป็นวิธีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มที่ต้องการทดลองจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพโดยสภาพการปฏิบัติจริงของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียนมักไม่ค่อยมีการทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบส่วนใหญ่นำแบบทดสอบไปใช้ทดสอบแล้วจึงวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงข้อสอบและนำไปใช้ในครั้งต่อ ๆ ไป

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง จากการวิเคราะห์ข้อสอบ หากพบว่าข้อสอบไม่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพไม่ดีพอ อาจจะต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีคุณภาพดีขึ้น แล้วจึงจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบไปด้วย

1. การวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมที่ต้องการวัด การวางแผนของรูปแบบของข้อสอบ
2. การกำหนดเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้
3. การกำหนดชนิดของข้อสอบจะต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมว่าจะใช้รูปแบบใด
4. การเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5. ตรวจสอบข้อสอบให้ถูกต้องสมบูรณ์แล้วจึงนำไปใช้
6. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อสอบ
7. นำไปทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขข้อสอบให้มีคุณภาพ
8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจากขั้นตอนการสร้างทำให้ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และกำหนดชนิดของข้อสอบ โดย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้แบบทดสอบประเภทครูสร้างขึ้นเอง โดยใช้แบบทดสอบปรนัยจำนวน 30 ข้อ ประกอบไปด้วยแบบเลือกตอบ 20 ข้อ และแบบเติมคำจำนวน 10 ข้อ

คุณลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

การได้ทราบคุณลักษณะที่ดีของแบบทดสอบจะทำให้สามารถสร้างแบบทดสอบได้ดีอย่างมีคุณภาพ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ไว้ดังนี้ นางชบา ทิพย์ไทย(2553, น.27-30) กล่าวว่า คุณลักษณะที่ดีของข้อสอบที่ดีมี 10 ประการ คือ

1. มีความเที่ยงตรง หมายถึง คุณลักษณะของข้อสอบที่จะสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ความเที่ยงตรงนี้ จำแนกเป็นหลายชนิด คือ
 - 1.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เป็นข้อสอบที่มีคำถามสอดคล้องตรงตามเนื้อหาในหลักสูตร
 - 1.2 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง เป็นลักษณะของข้อสอบที่วัดสมรรถภาพความเป็นจริงของสมองด้านต่าง ๆ ตรงตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร
 - 1.3 ความเที่ยงตรงตามสภาพ เป็นลักษณะของข้อสอบที่วัดได้ตรงตามสมรรถภาพความเป็นจริงของเด็กในขณะนั้น
 - 1.4 ความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ เป็นข้อสอบที่วัดและทำนายไว้ได้แก่คนใด จะเรียนวิชาอะไรดีเพียงไรในอนาคต
2. มีความเชื่อมั่น เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดได้แน่นอนไม่เปลี่ยนแปลงการวัดครั้งแรกเป็นอย่างไรเมื่อวัดซ้ำอีกผลการวัดก็ยังคงเหมือนเดิม
3. มีอำนาจจำแนก เป็นความสามารถจำแนกเด็กเก่ง-อ่อนได้ เมื่อทดสอบแล้วบอกได้ว่าใครเก่งอ่อนอย่างไร
4. มีความเป็นปรนัย เป็นข้อสอบที่มีความหมายเป็นปรนัยมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ
 - 4.1 มีความชัดเจนในความหมายของคำถาม ทุกคนอ่านแล้วเข้าใจตรงกันว่าถามอะไร
 - 4.2 มีความคงที่ในการตรวจให้คะแนน คือ ให้ใครตรวจก็ได้คะแนนเหมือนกัน
 - 4.3 มีความแจ่มชัดในการแปลความหมายของคะแนน คือ แปลคะแนนที่ได้เป็นอย่างเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ
5. มีประสิทธิภาพ เป็นคุณสมบัติที่แสดงถึงการประหยัด เช่น ลงทุนน้อย มีราคาถูกง่ายในการดำเนินการสอน พิมพ์ชัด อ่านง่าย และให้ผลในการสอบที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้
6. มีการวัดลึกซึ้ง เป็นข้อสอบที่ถามครอบคลุมพฤติกรรมหลาย ๆ ด้าน เช่น มีคำถามวัดความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ และประเมินค่า ไม่ถามเพียงแต่พฤติกรรมด้านความรู้ ความจำตามตำราเรียนอย่างเดียว

7. มีความยุติธรรม เป็นข้อความของข้อสอบต้องไม่มีช่องทางแนะให้เด็กฉลาดใช้ไหวพริบในการเดาได้ถูก คือ ต้องเป็นข้อสอบที่ไม่ลำเอียง ต่อกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ

8. ต้องเฉพาะเจาะจง เป็นการถาม-ตอบ อย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ ไม่แฝงกลเม็ดให้เด็กงงในแต่ละข้อควรถามประเด็นเดียวไม่ถามหลายแง่มุม เพราะจะทำให้เกิดความไม่เข้าใจคำถาม

9. มีความยากง่ายพอเหมาะไม่ยากหรือง่ายเกินไป โดยยึดหลักว่า ดูรวม ๆ หรือ เฉลี่ยแล้วมีความยากปานกลาง

10. มีการกระตุ้นยูແຫ່ງ โดยจัดข้อสอบง่าย ๆ ไว้ในตอนแรก แล้วจึงค่อย ๆ ถามให้ยากขึ้นตามลำดับ เป็นการเร้าให้เด็กเกิดความพยายามที่จะทำข้อสอบให้ได้ทั้งหมด

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2556, น.135-161) กล่าวว่า ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีมีดังนี้

1. ความเที่ยงตรง เป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปวัดในสิ่งที่เราต้องการวัดได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2. ความเชื่อมั่น เป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นที่สามารถวัดได้คงที่ไม่ว่าจะวัดกี่ครั้งก็ตาม เช่น ถ้านำแบบทดสอบไปวัดกับนักเรียนคนเดิมคะแนนจากการสอบทั้งสองครั้งควรมีความสัมพันธ์กัน เมื่อสอบได้คะแนนสูงในครั้งแรกก็ควรได้คะแนนสูงในการสอบครั้งที่สอง

3. ความเป็นปรนัย เป็นแบบทดสอบที่มีคำถามชัดเจนเฉพาะเจาะจง ความถูกต้องตามหลักวิชาและเข้าใจตรงกัน เมื่อนักเรียนอ่านคำถามจะเข้าใจตรงกัน ข้อคำถามต้องชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

4. การถามลึก เป็นการไม่ถามเพียงพฤติกรรมขั้นความรู้ความจำ โดยถามตามตำราหรือถามตามที่ครูสอน แต่พยายามถามพฤติกรรมขั้นสูงกว่าขั้นความรู้ความจำได้แก่ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า

5. ความยากง่ายพอเหมาะ เป็นข้อสอบที่บอกให้ทราบว่าข้อสอบข้อนั้นมีคนตอบถูกมาหรือตอบถูกน้อย ถ้ามีคนตอบถูกมากข้อสอบข้อนั้นก็ง่ายและถ้ามีคนตอบถูกน้อยข้อสอบนั้นก็ยาก ข้อสอบที่ยากเกิดความสามารถของนักเรียนจะตอบได้นั้นก็ไม่มี ความหมาย เพราะไม่สามารถจำแนกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อน ในทางตรงกันข้ามถ้าข้อสอบนั้นง่ายเกินไปนักเรียนตอบได้หมดก็ไม่สามารถจำแนกได้เช่นกัน ฉะนั้นข้อสอบที่ดีควรมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไป

6. อำนาจจำแนก เป็นแบบทดสอบที่สามารถแยกนักเรียนได้ว่าใครเก่งใครอ่อนโดยสามารถจำแนกนักเรียนออกเป็นประเภท ๆ ได้ทุกระดับอย่างละเอียด ตั้งแต่อ่อนสุดจนถึงเก่งสุด

7. ความยุติธรรม เป็นคำถามของแบบทดสอบต้องไม่มีช่องทางชี้แนะให้นักเรียนที่ฉลาดใช้ไหวพริบในการเดาได้ถูกต้องและไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่เกียจคร้านซึ่งดูตำราอย่างคร่าว ๆ ตอบได้ และต้องเป็นแบบทดสอบที่ไม่ลำเอียงต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ได้นั้น ต้องเป็นแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่น มีความเป็นปรนัย มีการถามลึกซึ้ง มีความยากง่ายที่พอเหมาะ มีค่าอำนาจจำแนก และมีความยุติธรรม

ดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนหลังจากได้เรียนรู้โดยใช้สื่อหรือนวัตกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สูตรดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2556, น.131-132)

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total} - P_1}$$

เมื่อ	E.I.	แทน ค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อ หรือนวัตกรรมการเรียนการสอน
	P_1	แทน ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	P_2	แทน ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	Total	แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่านวัตกรรมนั้นมีประสิทธิผล เช่น E.I ของสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 0.85 แสดงว่าสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 85

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนรู้ไปแล้วซึ่งค่าดัชนีประสิทธิผลที่ดีต้องมีค่า 0.5 ขึ้นไป

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจโดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2542, น.775) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง พอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้ดูละเอียดในร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถขจัดสิ่งต่าง ๆ ได้แล้ว ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ

อุทัยพรรณ สุกใจ (2545, น.7) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อ สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจจะเป็นไปในเชิงประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือลบ

กชกร เปาสวรรณ (2550, น.13) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เราควรเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ถ้าเมื่อใดสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการหรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวังก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่พึงพอใจ

สมยศ นาวิการ (2555, น.119) กล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นการทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี (2560, น.286) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะชอบมากหรือน้อย หรือไม่ชอบมากหรือน้อยก็ได้ เป็นความรู้สึกที่ค่อนข้างคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเหตุการณ์เปลี่ยนไป บุคคลที่มีความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจต่อสิ่งใดอาจเลือกที่จะทำหรือไม่ทำสิ่งนั้นก็ได้

สรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ชอบใจ พอใจไปในทางบวกและมีความรู้สึกที่ค่อนข้างคงทนแต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เป็นความรู้สึกพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ซึ่งถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกที่ดี ไม่มีความตึงเครียด กระวนกระวายหรือตอบสนองความต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกในทางบวก เป็นความรู้สึกพึงพอใจและส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปได้อย่างดี เพราะเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการทำ

การวัดความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจโดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ภนิดา ชัยปัญญา (2541, น.11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้นสามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้ออกแบบสอบถามต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือกหรือตอบคำถามอิสระคำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกันมักใช้กรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่ม

ตัวอย่างมาก ๆ วิธีนั้นเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติรูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติซึ่งนิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือมาตราส่วนแบบลิเคิร์ทประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ คือมากที่สุดมากปานกลางน้อยน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยโดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกตเป็นวิธีวัดความพึงพอใจโดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจาหรือการทำทางวิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผนวิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

ชวลิต ชูกำแหง (2550, น.113) ได้กล่าวไว้ว่าการวัดความพึงพอใจทำได้หลายวิธี คือ

1. การสังเกต สังเกตการณ์พูด การกระทำ การเขียนของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ครูต้องการวัด

2. การสัมภาษณ์ เป็นการพูดคุยกับนักเรียนในประเด็นที่ครูอยากรู้ซึ่งอาจเป็นทัศนคติของนักเรียน เพื่อนำสิ่งที่นักเรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัยของนักเรียน

3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า เป็นการสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดทัศนคติ วัดความสนใจ วัดคุณธรรมจริยธรรม ถ้าเป็นการวัดทัศนคติ วัดความสนใจ จะมีรูปแบบการวัด 3 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ท แบบเรอส์โตน แบบออสกูด

สมหมาย เปียถนอม (2551, น.10) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ทประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ ซึ่งเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุย โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. การสังเกต เป็นวิธีวัดความพึงพอใจ โดยการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดจา กริยา ท่าทาง วิธีนี้ต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน วิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่ และยังเป็นที่ยอมรับใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบัน

สรุปได้ว่าการวัดความพึงพอใจเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น ซึ่งสามารถวัดได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ สังเกต และแบบสอบถามที่เป็น 5 คำตอบ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ใช้วิธีการวัดด้วย การใช้แบบสอบถาม 5 คำตอบ โดยใช้คุณภาพ 5 ระดับ

การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบวัดความพึงพอใจโดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ ดังนี้

สมนึก ภักดิ์ทิพย์ (2553, น.37-43) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบวัดความพึงพอใจมีดังนี้

1. คำชี้แจง ระบุถึงจุดประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถาม พร้อมตัวอย่าง
2. ข้อคำถามส่วนตัวผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ชื่อ-สกุล เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ
3. ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดจะช่วยให้

รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพสูงสุด

ระพีพันธ์ โปธิศรี (2558, น.188) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ การแปลความหมายการวัดความพึงพอใจ ระบบความพึงพอใจแบบ Semantic Differential และการปรับปรุงแบบวัดความพึงพอใจ ดังนี้

ขั้นที่ 1 เขียนหรือปรับปรุงนิยาม “ความพึงพอใจ” ให้ชัดเจนกำหนดกรอบเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งสามารถกระทำได้โดย

- 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกำหนดนิยาม
- 1.2 สัมภาษณ์กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 5 คน

ขั้นที่ 2 เลือกประเด็นและกำหนดวิธีการวัด

- 2.1 เลือกประเด็นที่จะวัดความพึงพอใจให้เลือกรอบเนื้อหาที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1
- 2.2 วิธีการวัดความพึงพอใจ โดยทั่วไปนิยมใช้วิธีจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับและ

ประเด็นวัดความพึงพอใจเป็นทางบวกคะแนนจะเป็นดังนี้

5 หมายถึง พอใจอย่างยิ่ง

- 4 หมายถึง พอใจมาก
- 3 หมายถึง พอใจพอสมควร/ปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใจน้อย
- 1 หมายถึง พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง

ในบางกรณีที่อาจมีความพึงพอใจทางลบด้วยให้กำหนดวิธีการวัดความพึงพอใจเป็นแบบ Semantic Differential ดังนี้

- 5 หมายถึง พอใจอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง พอใจมาก
- 3 หมายถึง พอใจพอสมควร/ปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใจน้อย
- 1 หมายถึง พอใจน้อยเป็นอย่างยิ่ง
- 0 หมายถึง เฉยๆ
- 1 หมายถึง ไม่พึงพอใจน้อยอย่างยิ่ง (เพียงเล็กน้อย)
- 2 หมายถึง ไม่พึงพอใจน้อย
- 3 หมายถึง ไม่พึงพอใจพอสมควร
- 4 หมายถึง ไม่พึงพอใจมาก
- 5 หมายถึง ไม่พึงพอใจมากที่สุด

ขั้นที่ 3 จัดทำแบบวัดความพึงพอใจฉบับร่าง

ขั้นที่ 4 ทดลองกลุ่มย่อย 1 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้าขั้นต้น

ขั้นที่ 5 ทดลองกลุ่มย่อยประมาณ 3 - 5 คน เพื่อตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้า

ขั้นที่ 6 ให้ผู้เชี่ยวชาญประมาณ 3 ท่าน ตรวจสอบความแม่นยำตรงเฉพาะหน้าและความแม่นยำ

ตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่า IOC

ขั้นที่ 7 ทดลองภาคสนาม เพื่อการวิเคราะห์ปรับปรุงคุณภาพกรณีแบบวัดความพึงพอใจ

โดยการหาค่าอำนาจจำแนก (R_{nr}) และค่าความเชื่อมั่น ($R_{xx}(\alpha)$) ด้วยวิธีการของครอนบัก

ขั้นที่ 8 นำไปใช้จริง

การปรับปรุงแบบวัดความพึงพอใจ

1. พยายามให้มีข้อคำถามวัดความพึงพอใจให้มากพอสมควร อยู่ระหว่าง 10-20 ข้อ
2. ควรตัดข้อคำถามที่มีค่า $R_{xx} < 0$ ออกไป
3. ปรับปรุงข้อคำถามที่ $R_{xx} < 0.20$ แต่ไม่เท่ากับศูนย์หรือติดลบ

4. ควรสร้างแบบความพึงพอใจให้มีคำถามเผื่อไว้ เพื่อตัดข้อคำถามที่ไม่ดีออกไป เพื่อให้แบบวัดความพึงพอใจมีคุณภาพถึงระดับที่ต้องการ

สรุปได้ว่า การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนดังนี้ 1. กำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ 2. เลือกประเด็นในการวัดและกำหนดวิธีที่จะใช้วัด 3. สร้างแบบวัดความพึงพอใจ 4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความแม่นยำเชิงเนื้อหา IOC 5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น และแก้ไขปรับปรุง 6. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพไปใช้จริงและแปลผล ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้สร้างข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และรวบรวมมาเป็นแนวทางในการจัดทำวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

จูน มิกิ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์พื้นฐานวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนมติล่วงหน้า การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ได้แก่ 1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไวยากรณ์พื้นฐานวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนมติล่วงหน้าโดยนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 2. เพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นในการจัดกิจกรรมโดยใช้สิ่งช่วยมโนมติล่วงหน้าโดยนักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนมติล่วงหน้า กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเมืองพลพิทยาคม โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์พื้นฐานวิชาภาษาญี่ปุ่นโดยใช้สิ่งช่วยจัดมโนมติล่วงหน้าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทั้งหมด 8 แผน 16 คาบ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ไวยากรณ์พื้นฐานวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 40 ข้อ แบบวัดทักษะการพูดวิชาภาษาญี่ปุ่นจำนวน 5 ข้อ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโดยให้มีการทดลองหนึ่งครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการใช้ค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องไวยากรณ์พื้นฐานวิชาภาษาญี่ปุ่น นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 66.38 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ของคะแนนและจำนวนนักเรียนที่กำหนดคือร้อยละ 70 2. ทักษะด้านการ

พุดนักเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 81.67 และมีจำนวนที่ผ่านเกณฑ์ทักษะการพูดภาษาญี่ปุ่นจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 77.5 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=4.25)

เล็กฤทัย รักษาเมือง (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านแต่งกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านแต่งกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT และเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนชุมชนคำตาหนองกุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 3 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเท่ากับ 4.39 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1.แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านแต่งกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/81.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านแต่งกลอนสุภาพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีค่าเท่ากับ 0.6502 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 4. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT พบว่า นักเรียนสามารถแต่งกลอนสุภาพได้ นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน เข้าใจบทบาทของตนเอง มีคุณธรรม มีความสามัคคี รู้จักยอมรับในความคิดเห็นร่วมกัน มีความสุขในการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

ทิพวรรณ พันธุ์เลิศ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT

(Learning Together) มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกนาโก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโสธร เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 1 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test (Independent Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together) ที่ได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.93/81.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT มีค่าเท่ากับ 0.6691 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 66.91 3. นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค LT มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ประภาพรรณ เทเวลา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2. ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปประกอบการจัดการเรียนรู้อยู่ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลังเรียน 4. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้

บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวาปีปทุม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คนได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน บทเรียนสำเร็จรูป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความและแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บทเรียนสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและ t-test Dependent Samples พบว่า 1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.4/81.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2. ค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนจากการเรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.615 คือ นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.50 3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังจากใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สูงกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (Learning Together) วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง การใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

จิระพร ชะโน (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีความมุ่งหมายดังนี้ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่องการอ่านและเขียนคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนคำบงพิทยาคม อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแผนการเรียนรู้จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ พบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.48/82.59

ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6391 3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบบทเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค L.T. เรื่อง การอ่านและเขียนคำยาก อยู่ในระดับมาก

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT และเพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนชุมชนคำตานาหนองกุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามี 3 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 9 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า 1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/81.38 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีค่าเท่ากับ 0.6502 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 4. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการแต่งกลอนสุภาพ ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ LT พบว่านักเรียนสามารถแต่งกลอนสุภาพได้ นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้นในการเรียน เข้าใจบทบาทของตนเอง มีคุณธรรม มีความสามัคคี รู้จักยอมรับในความคิดเห็นร่วมกัน มีความสุขในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเป็นที่น่าพอใจ

Chin Wen Chien (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจและการฝึกฝนของนักเรียนที่เรียน EFL ชาวไต้หวัน ต่อการสร้างบัตรคำศัพท์โดยแอปพลิเคชัน Quizlet โดยการวิจัยครั้งนี้กล่าวถึง

เด็กรุ่นใหม่รู้สึกสนุกสนานที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการเรียนภาษา เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ โทรศัพท์มือถือ และแอปพลิเคชัน ผสมเข้ากับเทคโนโลยีและการเรียนภาษาอังกฤษ สามารถทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาจำนวน 76 คนที่เข้าศึกษาใหม่ในมหาวิทยาลัยได้หวัน ข้อมูลส่วนใหญ่ในการวิจัย คือ บัตรคำศัพท์ การบันทึกผลการเรียน ผลตอบรับในการสร้างบัตรคำศัพท์ งานวิจัยนี้ เพื่อศึกษาความเข้าใจและการฝึกฝนของนักเรียนที่เรียนไอฟล ชาวได้หวัน ต่อการสร้างบัตรคำศัพท์โดยแอปพลิเคชัน Quizlet ผลการวิจัยพบว่า 1. ผู้เรียนเลือกคำศัพท์ที่พวกเขาไม่รู้แทนที่จะเลือกเนื้อหา 2. การแข่งขันอวกาศมีส่วนช่วยเป็นอย่างมากที่สุดในการเรียนคำศัพท์ 3. การหาความหมายที่เหมาะสมกับคำศัพท์ที่ให้มาเป็นเรื่องที่ท้าทายเป็นอย่างมาก เมื่อสร้างแบบคำศัพท์ Quizlet Application ทั้งนี้การทำให้คำศัพท์และเนื้อหาที่เรียน Quizlet Application ให้มีประสิทธิภาพ มีดังนี้ 1. การนำคำศัพท์ที่หลากหลายมารวมกันโดยการสร้างบัตรคำศัพท์ด้วยตนเอง 2. การเรียนคำศัพท์เฉพาะโดยตรง 3. ผู้เรียนรู้คำศัพท์ที่สร้างขึ้น

Gilbert Dizon (2016) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Quizlet ในห้องเรียน EFL เสริมสร้างการเรียนรู้คำศัพท์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยญี่ปุ่น คือการทดสอบประสิทธิภาพของการใช้ Quizlet Application (เครื่องมือทางการศึกษาออนไลน์ยอดนิยม) การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง โดยมีนักศึกษาที่เตรียมตัวสอบ EFL รวมทั้งหมด 9 มหาวิทยาลัย นักศึกษาจะได้เรียนรู้คำศัพท์ที่พบเจอบ่อยในหนังสือเรียน (AWL) ผ่าน Quizlet Application เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ พบว่า ผลของการทดสอบก่อนและหลังเรียน นักศึกษามีพัฒนาการที่ดีขึ้นมีคะแนนอยู่ในระดับ 4 (ดี) ซึ่งให้เห็นว่านักศึกษาเกิดความเข้าใจ โดยใช้ Quizlet Application ในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น

Yusuf Yuliyanto (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสนับสนุนความสนใจในการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยใช้ Quizlet ในการวิจัยนี้กล่าวถึง การสื่อสารคือกุญแจสำคัญของทุกสิ่ง ในการเข้าถึงการสื่อสารที่ดีนั้น ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยนักเรียนที่เรียนรู้ภาษา EFL ในปัจจุบันทุกวันนี้วิธีการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมีแนวโน้มที่จะจำเจ ควรเสนอกิจกรรมใหม่ในการเรียนรู้ไวยากรณ์อย่างสนุกสนาน Quizlet สามารถเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ของนักเรียน วิธีการเชิงคุณภาพจะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ในกรณีของ Quizlet เป็นแอปพลิเคชันที่เป็นประโยชน์ในการฝึกฝนภาษาอังกฤษในแบบที่เป็นอิสระ ข้อมูลถูกนำมาจากนักเรียนของภาคการศึกษาที่ 2 และ 4 จากภาควิชาภาษาอังกฤษของ Tidar University จากแบบสอบถามที่เผยแพร่ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่กล่าวว่า Quizlet มีประโยชน์ในการช่วยเหลือพวกเขา Quizlet สามารถเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ของนักเรียนได้เนื่องจากนักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น เนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ตอบโต้ ปฏิสัมพันธ์ตอบโต้จะช่วยให้นักเรียนสะดวกสบายและทำให้พวกเขาไม่คิดว่าไวยากรณ์เป็นวิชาที่น่าเบื่อ ไม่เพียงแค่นั้นครูจะมีวิธีการสอนไวยากรณ์ที่หลากหลายมากขึ้น

เพราะคุณสมบัติมากมายของ Quizlet ซึ่งจะไม่เพียงแต่ทำให้นักเรียนสะดวกเท่านั้น แต่ยังช่วยให้นักเรียนเรียนง่ายขึ้น

จากการศึกษางานวิจัย สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี มีความน่าสนใจ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียน ผู้เรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ได้เรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุข ส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้ความก้าวหน้าในเรื่องที่เรียน และการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ที่มีทักษะแบบฝึกมาเสริมเป็นสื่อ จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ดี มีทักษะในการอ่าน การเขียน ทักษะกระบวนการในด้านต่าง ๆ ตามหลักสูตรกำหนด ผู้วิจัยจึงนำเอาเครื่องมือมาเสริมแทรกในการจัดการเรียนรู้ ด้วยการนำ Quizlet Application เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นและทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ และ Quizlet สามารถเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ของนักเรียนได้ ดังนั้นจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัย สนใจที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์รายวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง หลังการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

1. ประชากรเป้าหมาย
2. รูปแบบการวิจัย
3. การออกแบบและการรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรเป้าหมาย

ประชากรเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอสรีเสนาลัย จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 31 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง จังหวัดสุโขทัย โดยใช้กลุ่มประชากรแบบกลุ่มเดียว ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pre-test Post-test Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555, น.144) โดยมีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงรูปแบบการวิจัย

Pre-test	Treatment	Post-test
T1	X	T2

T₁ คือ การทดสอบก่อนการเรียนเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้แผนการเรียนรู้

X คือ การจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

T₂ คือ การทดสอบหลังเรียนเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

การออกแบบการรวบรวมข้อมูล

รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

ตารางที่ 2 แสดงการออกแบบและการรวบรวมข้อมูล

วัตถุประสงค์การวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	วิธีการรวบรวมข้อมูล
1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4	ประเมินความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ผลการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียนไวยากรณ์	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4	1. การทดสอบก่อนเรียน 2. การทดสอบหลังเรียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application	ความพึงพอใจ	นักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 6/4	แบบสอบถาม ความพึงพอใจ

การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเองโดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาษาญี่ปุ่น ศึกษาเอกสาร งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาญี่ปุ่น ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.3 พิจารณาไวยากรณ์รูปถูกกระทำ โดยนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้จากหนังสือเรียนมินิโนะนิฮงโกะเล่ม 3 และกำหนดเวลา ได้ดังนี้

เรื่องที่ 1 การผันรูปถูกกระทำ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 การใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 9 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 บทสนทนาการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 4 ชั่วโมง

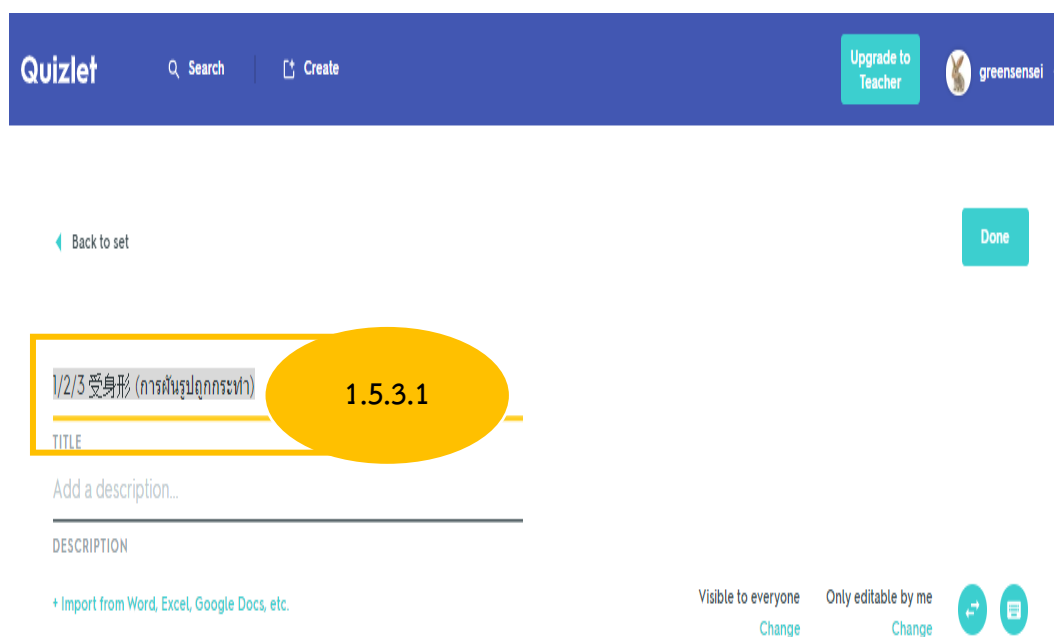
1.4 ศึกษาขั้นตอนการจัดการเรียนรู้การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างการจัดการเรียนรู้ภายในแอปพลิเคชัน

1.5 สร้างเนื้อหาการเรียนรู้ใน Quizlet Application โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.5.1 เข้าใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ www.quizlet.com ทำการเข้าสู่ระบบได้ด้วย gmail, facebook ที่สมัครไว้

1.5.2 เมื่อเข้าสู่ระบบจะพบกับเมนูต่าง ๆ กดเลือกเมนู Create ในการสร้าง

1.5.3 กำหนดหัวข้อเรื่องในช่อง Title (1.5.3.1) (ผู้วิจัยจัดทำเรื่องการผันรูปถูกกระทำผู้วิจัยจึงกำหนดหัวข้อเรื่องลงไป)

Quizlet Search Create Upgrade to Teacher greenseai

Back to set Done

1/2/3 受身形 (การผันรูปถูกกระทำ) **1.5.3.1**

TITLE

Add a description...

DESCRIPTION

+ Import from Word, Excel, Google Docs, etc.

Visible to everyone Only editable by me

Change Change

ภาพที่ 18 การกำหนดหัวข้อเรื่อง

1.5.4 นำสาระการเรียนรู้ที่กำหนด กำหนดลงในการ์ดคำ กำหนดการ์ดส่วนหน้าในช่องของ Term (1.5.4.1) เป็นการกำหนดคำเดิมหรือคำศัพท์หรือกลุ่มคำเฉพาะ และกำหนดสาระการเรียนรู้ด้านหลังในช่อง Definition (1.5.4.2) เป็นการนิยามหรืออธิบายหรือกำหนดความหมาย (ในครั้งนี้อัปเดตได้จัดทำเรื่องการผันรูปถูกกระทำ ผู้วิจัยจึงกำหนดในส่วนของด้านหน้าเป็นคำศัพท์ (คำกริยา) และกำหนดด้านหลังเป็นคำศัพท์ (คำกริยา) ที่ผันตามหลักไวยากรณ์รูปถูกกระทำ) เมื่อการ์ดที่สร้างไม่เพียงพอก็ทำการกดที่ Add card (1.5.4.3) และสร้างไปเรื่อย ๆ จนครบตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนด

Back to set
Saved 35 terms just now Done

1

かきます
TERM

1.5.4.1

JAPANESE

かかれます
DEFINITION

1.5.4.2

IMAGE

2

うんでんします
TERM

うんでんされます
DEFINITION

IMAGE

3

みます
TERM

みられます
DEFINITION

IMAGE

6

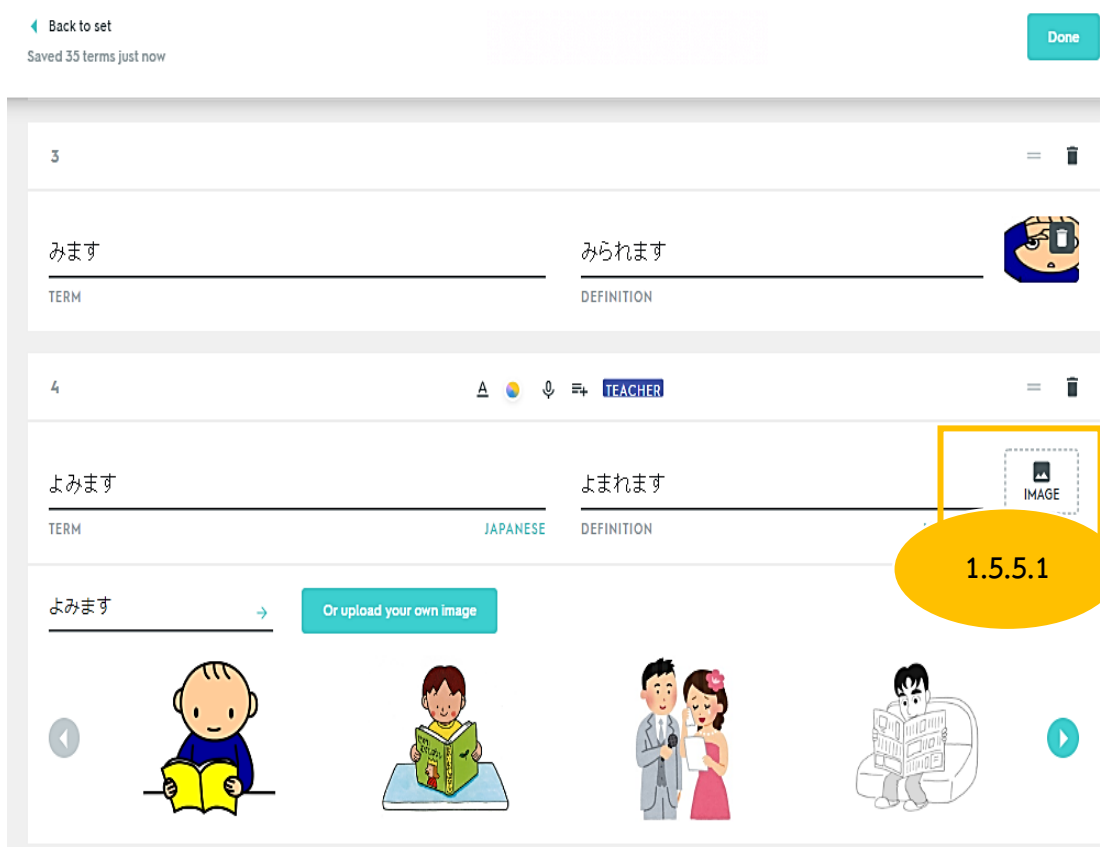
+ ADD CARD

1.5.4.3

Create

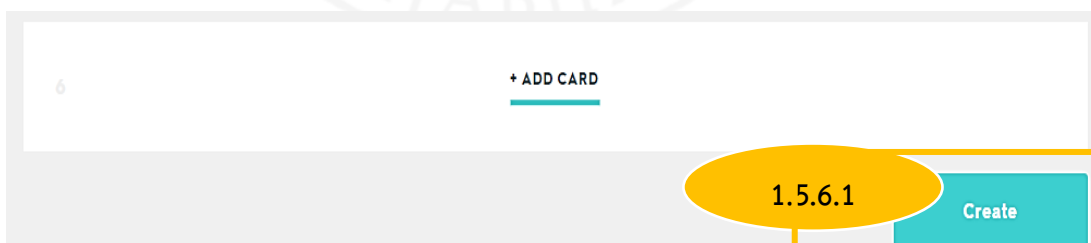
ภาพที่ 19 การกำหนดสาระการเรียนรู้

1.5.5 กำหนดรูปภาพช่วยจำโดยกดเมนู Image (1.5.5.1) และเลือกรูปภาพ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ โดยสามารถค้นหารูปภาพได้ด้วยภาษาต่าง ๆ

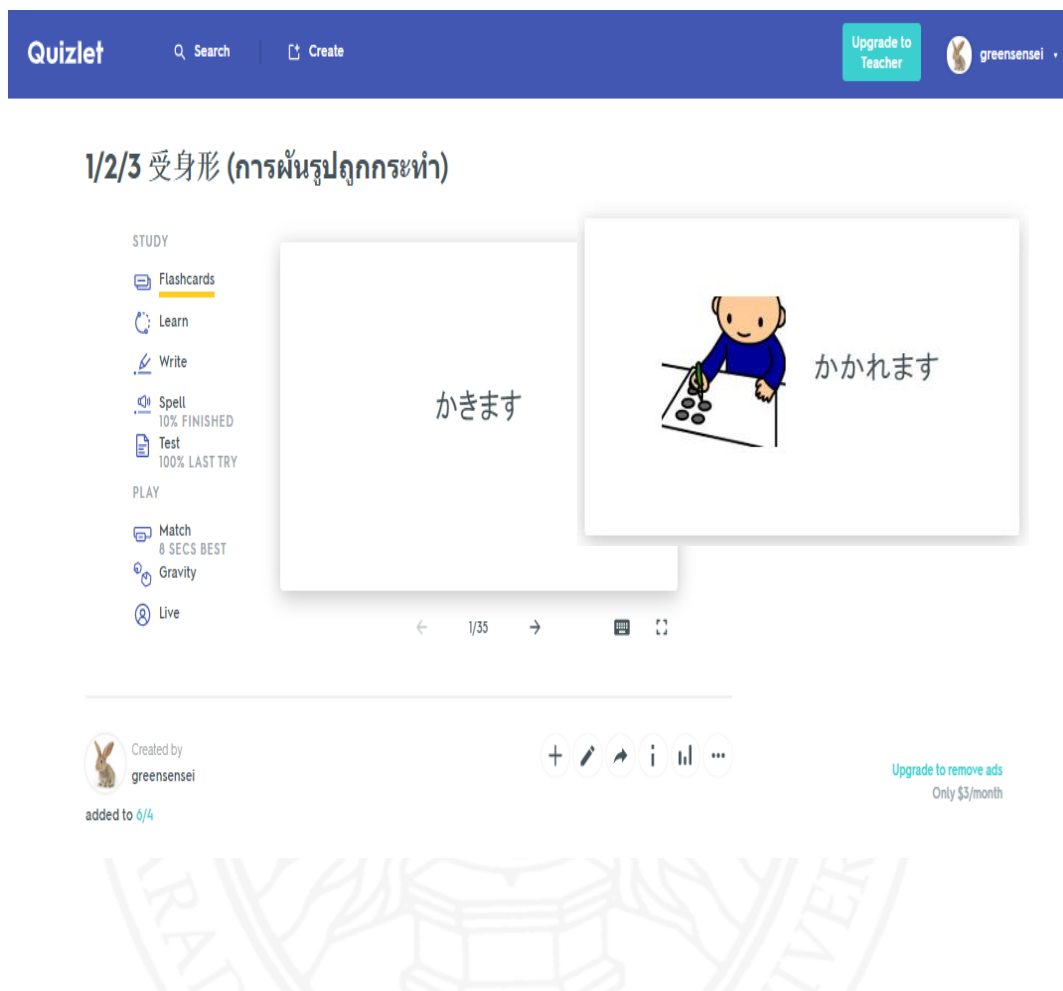
ภาพที่ 20 การกำหนดรูปภาพ

1.5.6 เมื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ และรูปภาพช่วยจำทั้งหมดแล้วจึงไปที่เมนู Create (1.5.6.1)

ภาพที่ 21 การกำหนดสร้างการเรียนรู้

1.5.7 เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วจะได้การเรียนรู้ใน Quizlet Application ดังภาพแสดงที่ 22

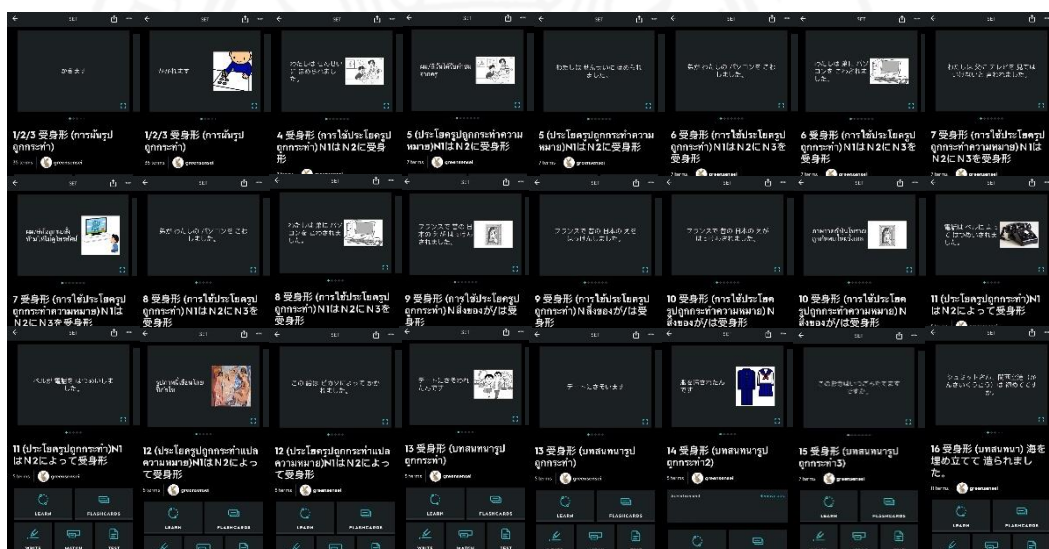

ภาพที่ 22 ตัวอย่างการสร้างการเรียนรู้ใน Quizlet Application

1.5.8 ผู้วิจัยทำการสร้างสาระการเรียนรู้ผ่าน Quizlet Application จนครบทั้ง 16 แผนซึ่งประกอบไปด้วย (แสดงดังภาพที่ 23)

1. 1/2/3 受身形 (การผันรูปถูกกระทำ)
2. 4 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำ)
3. 5 (ประโยครูปถูกกระทำความหมาย)N₁ はN₂ に受身形
4. 6 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำ)N₁ はN₂ にN₃ を受身形
5. 7 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำความหมาย)N₁ はN₂ にN₃ を受身形

6. 8 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำ)N₁はN₂にN₃を受身形
7. 9 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำ)N สิ่งของ が/は受身形
8. 10 受身形 (การใช้ประโยครูปถูกกระทำ)ความหมาย)N สิ่งของ が/は 受身形
9. 11 (ประโยครูปถูกกระทำ)N₁はN₂によって受身形
10. 12 (ประโยครูปถูกกระทำ)แปลความหมาย)N₁はN₂によって受身形
11. 13 受身形 (บทสนทนา)รูปถูกกระทำ)
12. 14 受身形(บทสนทนา)รูปถูกกระทำ)2
13. 15 受身形(บทสนทนา)รูปถูกกระทำ)3
14. 16 受身形(บทสนทนา) 海を 埋め立てて造られました

ภาพที่ 23 แสดงสาระการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างใน Quizlet Application

1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เพื่อประกอบการสอนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แล้วนำไปปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุง แก้ไข เรียบร้อยแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ อาจารย์ศิริพร คำชาติ อาจารย์รัตนา ยะอนันต์ และอาจารย์ศรีณยา กลีบธง เพื่อประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของแผนการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ประเมินเครื่องมือซึ่งปรับปรุง

มาจากการประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2560, น.105) ดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยยึดเกณฑ์ตัดสิน ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้
ใช้ได้

1.9 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปทดลองกับกลุ่ม Try Out เป็นนักเรียนที่
เรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา

1.10 นำผลการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ และนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่ม
ประชากรเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซ็ลียง

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ในการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น

1.1 ศึกษาเนื้อหาไวยากรณ์ และจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบเนื้อหา
มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้

1.2 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
จากหนังสือหลักการวัดและประเมินผลของระพีพร โพธิ์ศรี (2560, น.117-149) และหนังสือการวิจัย
เบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2560, น.55-98) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและหาคุณภาพของเครื่องมือ

- 1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น

1.4 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อ
พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของข้อคำถาม จุดประสงค์กับข้อคำถาม และความเหมาะสมของ

ภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะในส่วนที่ยังบกพร่อง และนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อให้ข้อเสนอแนะและประเมินความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความถูกต้องของภาษา ตัวเลือก โดยใช้ค่าดัชนี IOC ดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2560, น.253)

- 1 หมายความว่า ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ

+ 1 หมายความว่า ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยยึดเกณฑ์ตัดสิน ข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถือว่า ข้อคำถามมีความแม่นยำตรงใช้ได้

1.6 นำผลการประเมินของข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์แม่นยำตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (แสดงในภาคผนวก จ หน้า 123-124) จึงนำมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบเพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม (try out) นักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา

1.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่ม Try out กับนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาหาคุณภาพ

1.8 นำผลที่ได้จากการ Try out ทดสอบมาวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อวิเคราะห์หาความยากง่าย อำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.96-102) ดังนี้

1.8.1 ค่าความยากง่าย (P) มีค่าระหว่าง 0.00 ถึง 1.00 โดยยึดเกณฑ์ที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80

1.8.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 โดยยึดเกณฑ์ที่เหมาะสมต้องมีค่าอำนาจจำแนกไม่ต่ำกว่า 0.20

1.8.3 ค่าความเชื่อมั่น (Rxx) มีค่าระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 โดยยึดเกณฑ์ที่เหมาะสมต้องมีค่าความเชื่อมั่น ไม่ต่ำกว่า 0.80

ได้ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น เรื่อง ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ มีค่าความยากง่าย ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.41-0.96 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.06-0.71 และค่าความเชื่อมั่น (Rxx) คือ 0.81 (แสดงในภาคผนวก ฉ หน้า 129-130)

1.9 นำแบบทดสอบที่ได้รับการวิเคราะห์ มาปรับปรุงแก้ไข

1.10 นำแบบทดสอบที่สมบูรณ์ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มประชากรเป้าหมาย

2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

2.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยกำหนดคะแนนความพึงพอใจ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.165) ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาความถูกต้อง ความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยใช้ค่าดัชนี IOC ดังนี้ (ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี, 2560, น.253)

- 1 หมายความว่า ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

0 หมายความว่า ไม่แน่ใจ

+ 1 หมายความว่า ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยยึดเกณฑ์ตัดสิน ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถือว่า ข้อคำถามมีความแม่นยำตรงใช้ได้

2.5 นำผลการประเมินของแบบสอบถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์การประเมิน เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์แม่นยำตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ (แสดงในภาคผนวก จ หน้า 125) จึงนำมาจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อนำไปทดลองใช้กับ (try out) นักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยา

2.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่ม Try out เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสุวรรณคือนันต์วิทยาแล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาหาความเชื่อมั่น โดยยึดเกณฑ์ที่เหมาะสม ไม่ต่ำกว่า 0.80

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.813 (แสดงในภาคผนวก ฉ หน้า

2.7 เมื่อได้แบบสอบถามความพึงพอใจที่สมบูรณ์แล้ว นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ถึงโรงเรียนที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล และถึงผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเมื่อนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปทดลองใช้
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนกับกลุ่ม Try out โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาข้อปรับปรุงและพัฒนา ก่อนนำมาใช้กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย
3. เมื่อพัฒนาแล้วผู้วิจัยดำเนินการให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนทำการจัดการเรียนรู้
4. จัดการเรียนรู้ตามการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application กับกลุ่มทดลองจริงคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซียง โดยใช้เวลาทั้งหมด 16 ชั่วโมง
5. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นชุดเดิม
6. ให้ผู้เรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ด้วยสถิติซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์หาข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
3. วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์รายวิชาภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ 1. เพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อ 1 “การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบและลักษณะเป็นอย่างไร” 2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีองค์ประกอบและลักษณะเป็นอย่างไร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยเริ่มจากการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาโดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นที่ผ่านมา และในตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ภาษาญี่ปุ่น ตามหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พร้อมทั้งศึกษาเนื้อหาที่สอดคล้องกับไวยากรณ์ ทั้งยังศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเมืองเซลิ้ง อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย เพื่อกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กับปัญหา วิเคราะห์ระบบการเรียนรู้ เลือกเนื้อหาที่สอดคล้องกับการ เรียนรู้ และศึกษาเพื่อเลือกรูปแบบการสอนที่จะช่วยให้แก่นักเรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ไวยากรณ์ เพื่อให้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น รวมทั้งเกิดความเข้าใจ เห็นความสำคัญ มีความกระตือรือร้น ในการเรียน และมีความสุขสนุกสนานในการเรียนไวยากรณ์ และให้นักเรียนได้มีการทำงานร่วมกันเป็น กลุ่มคละความสามารถ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างภาษาให้ดีขึ้นเหมาะสม กับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรายละเอียดต่าง ๆ จนทำ ให้ผู้วิจัยได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ประกอบด้วยขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน มีลำดับการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม

1.1 ขั้นแนะนำทักษะในการเรียน ระเบียบกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม พร้อมทั้งการใช้งาน Quizlet Application

1.2 แจกวัสดุประสงค์ในการเรียน การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน

1.3 แบ่งกลุ่ม 4-5 คน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

2.1 นำสู่บทเรียน สรุปรูปเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

2.2 แนะนำเนื้อหา ไวยากรณ์ใน Quizlet Application

3. ขั้นสอน

3.1 เรียนรู้ร่วมกันแบบ LT ศึกษาเนื้อหา ใน Quizlet Application เรียนรู้ร่วมกัน ทำกิจกรรมตามกลุ่ม และตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3.2 ทดสอบความรู้ โดยทดสอบผ่าน Quizlet Application

4. ขั้นสรุป

4.1 ครูและนักเรียนสรุปองค์ความรู้ร่วมกัน

4.2 สรุปคุณค่าความสำคัญของเรื่องที่เรียนต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

5. ขั้นประเมินผล

5.1 ครูประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

5.2 ครูและนักเรียนประเมินผลการเรียนรู้แบบกลุ่ม

จากรายละเอียดของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังกล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบ

ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยนำ Quizlet Application มาใช้ในชั้นที่ 2,3 และ 5 จำนวน 16 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง โดยครอบคลุมเนื้อหา เรื่อง ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ ประกอบไปด้วย 3 เรื่องที่สำคัญในการเรียนไวยากรณ์ โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 16 ชั่วโมงดังนี้

เรื่องที่ 1 การผันรูปถูกกระทำ ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

เรื่องที่ 2 การใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 9 ชั่วโมง

เรื่องที่ 3 บทสนทนาการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 4 ชั่วโมง

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

จากภาพรวมการจัดการเรียนรู้ ในแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		ความหมาย
		μ	σ	
1	แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม			
	1. มีองค์ประกอบครบถ้วน ถูกต้อง	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	2. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	4. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
2	สาระสำคัญ			
	1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	3. ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		ความหมาย
		μ	σ	
3	จุดประสงค์การเรียนรู้			
	1. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	2. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	4. สามารถประเมินผลได้	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	5. สามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
4	สาระการเรียนรู้			
	1. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	3. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	4. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
5	กิจกรรมการเรียนรู้			
	1. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	2. สอดคล้องกับจุดประสงค์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	3. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	4. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	6. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
6	สื่อการเรียนรู้			
	1. ได้รับความสนใจนักเรียน	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
	2. เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	4. ประหยัดเวลาในการสอน	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		ความหมาย
		μ	σ	
		7	การวัดผลและประเมินผล	
	1. สอดคล้องกับเนื้อหา	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
	3. เครื่องมือที่ใช้ วัดได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
	เฉลี่ยรวม	4.41	0.36	เหมาะสมมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.41

ตอนที่ 2 ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อนักเรียนจบการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application แล้วทำการทดสอบหลังเรียน เพื่อนำมาหาค่าดัชนีประสิทธิผลแสดงความก้าวหน้าของนักเรียนเมื่อเรียนรู้ไปแล้ว ได้ผลดังตารางที่ 4,5

ตารางที่ 4 แสดงผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แบบทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนเรียน	31	30	6.71	1.55
หลังเรียน	31	30	21.84	3.71

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.71 คะแนน และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.84 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่าคะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 5 แสดงประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	μ	σ	E.I.
ก่อนใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application	30	216	6.71	1.55	0.6457
หลังใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application	30	677	42.31	3.71	

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น จากการเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.57

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	ความหมาย
ด้านการทำงานร่วมกัน			
1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น	4.58	0.50	มากที่สุด
2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม	4.32	0.60	มาก
3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย	4.55	0.51	มากที่สุด
4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน	4.71	0.46	มากที่สุด
รวม	4.54	0.20	มากที่สุด
ด้านแอปพลิเคชัน			
1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.55	0.57	มากที่สุด
2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ	4.55	0.57	มากที่สุด
3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น	4.45	0.57	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	ระดับความพึงพอใจ		
	μ	σ	ความหมาย
ด้านแอปพลิเคชัน			
4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง	4.71	0.53	มากที่สุด
5. Quizlet Application เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสนุกสนาน	4.58	0.56	มากที่สุด
6. นักเรียนพอใจกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application	4.74	0.44	มากที่สุด
รวม	4.60	0.12	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาและการนำไปใช้			
1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.55	0.68	มากที่สุด
2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนมากขึ้น	4.45	0.72	มาก
3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.35	0.61	มาก
4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.19	0.75	มาก
5. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนอยากนำวิธีเรียนรู้นี้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ	4.55	0.57	มากที่สุด
รวม	4.42	0.15	มาก
เฉลี่ยรวม	4.52	0.27	มากที่สุด

จากตารางประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.52 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด โดยที่ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกันมาก (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.27) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุดคือ ด้านแอปพลิเคชัน

เนื่องจาก ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง Quizlet Application เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสนุกสนาน และนักเรียนพอใจกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือด้านการทำงานร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และสุดท้ายคือด้าน เนื้อหาแนะนำการนำไปใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ประชากรเป้าหมายในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซ็ลียง ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2562 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นจำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล โดยสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้น ได้แก่ 1. ขั้นเตรียม 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นสอน 4. ขั้นสรุป 5. ขั้นประเมินผล โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 16 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง โดยครอบคลุมเนื้อหา เรื่อง ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ ประกอบไปด้วย 3 เรื่องที่สำคัญในการเรียนไวยากรณ์ ได้แก่ 1. เรื่องการผันรูปถูกกระทำใช้เวลา 3 ชั่วโมง 2. เรื่องการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 9 ชั่วโมง 3. เรื่องบทสนทนาการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา

4 ชั่วโมงโดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 16 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.41

2. ผลเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.71 และ 21.84 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6457

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.52

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล 3 ประเด็นคือ

1. ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบไปด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1. ขั้นเตรียม ในขั้นตอนนี้จะมีการแบ่งกลุ่ม 4-5 คน คละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน การเรียนรู้ผ่าน Quizlet Application 3. ขั้นสอน มีการทดสอบความรู้ผ่าน Quizlet Application 4. ขั้นสรุป และ 5. ขั้นประเมินผลโดยใช้ Quizlet Application ในขั้นที่ 2, 3 และ 5 โดยจัดทำแผนการเรียนรู้ทั้งหมดจำนวน 16 แผน โดยแต่ละแผนใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง โดยครอบคลุมเนื้อหา เรื่อง ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ ประกอบไปด้วย 3 เรื่องที่สำคัญในการเรียนไวยากรณ์ ได้แก่ 1. เรื่องการผันรูปถูกกระทำใช้เวลา 3 ชั่วโมง 2. เรื่องการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 9 ชั่วโมง 3. เรื่องบทสนทนาการใช้รูปประโยคถูกกระทำ ใช้เวลา 4 ชั่วโมงโดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 16 ชั่วโมง ในการจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำตามแนวทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ในการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.41 สอดคล้องกับแนวคิดของ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553, น.213) ที่กล่าวไว้ว่า แผนการสอนที่ดีจะช่วยให้การเรียนการสอนประสบผลสำเร็จได้ดี สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ นำไปใช้สอนได้จริงและมีประสิทธิภาพ เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปสอนได้ ทุกหัวข้อในแผนการสอนมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันและเหมาะสมกับนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.71 และ 21.84 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6457 หรือนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 64.57 หมายความว่า นักเรียนมีความรู้เรื่องไวยากรณ์มากขึ้น เป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT เป็นเทคนิคการสอนที่ดีเหมาะสำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ ด้วยบริบทของผู้เรียนจึงต้องเลือกใช้เทคนิค LT เพราะเป็นการเน้นกระบวนการกลุ่ม โดยคละกลุ่มตามความสามารถ เก่ง-กลาง-อ่อน ซึ่งคัดเลือกจากการวิเคราะห์คะแนนและวิเคราะห์ผู้เรียน โดยนักเรียนเก่ง คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นดี อ่านและเขียนภาษาญี่ปุ่นคล่อง นักเรียนปานกลาง คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นปานกลาง อ่านและเขียนได้ปานกลาง และนักเรียนอ่อน คือ นักเรียนที่ผลการเรียนภาษาญี่ปุ่นค่อนข้างต่ำ อ่านไม่ได้ และเขียนยังสลับตัวอักษร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดจากเรียนรู้ร่วมกัน โดยมอบหมายหน้าที่ของแต่ละบุคคลให้รับผิดชอบภายในกลุ่ม เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน ซึ่งผลงานของกลุ่มจะเป็นผลงานของทุกคนภายในกลุ่ม ในขณะที่นักเรียนเก่งทบทวนความเข้าใจ นักเรียนที่ปานกลางและอ่อนก็พัฒนาตนเองขึ้น เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของประภาพรณ เทเวธา (2554, น.89) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเรียนด้วยช่วยกัน (LT) โดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องการใช้พจนานุกรม อังกฤษ-ไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.615 และนอกจากนี้การนำ Quizlet Application เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ จึงทำให้การสอนมีความน่าสนใจมากขึ้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจมากขึ้นเพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้หลากหลายใน Quizlet Application ได้แก่ รูปแบบการ์ดไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบฝึกจับคู่ แบบฝึกการสะกด แบบฝึกการฟัง แบบฝึก gravity การแข่งขันแบบ Live และ

แบบทดสอบ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนได้ใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น และสนุกสนานไปกับการเรียนรู้ไวยากรณ์ เพราะสามารถเรียนรู้และเข้าใจได้ง่าย ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น เข้าใจเนื้อหาการเรียนมากขึ้น ตลอดจนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับกรณีการศึกษาของ Yusuf Yuliyanto and Nur Rokhmah Fitriyati (2019, p.118) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสนับสนุนความสนใจในการเรียนรู้ไวยากรณ์โดยใช้ Quizlet พบว่า Quizlet สามารถเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ของนักเรียนในเชิงคุณภาพถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์ว่า เป็นแอปพลิเคชันที่เป็นประโยชน์ในการฝึกฝนการเรียนรู้ สามารถเพิ่มความเชี่ยวชาญด้านไวยากรณ์ของนักเรียนได้เนื่องจากนักเรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application มีความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน เพราะทำให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กัน กล่าวคือการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยเด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อน และคะแนนของกลุ่มคือคะแนนของตัวผู้เรียนเอง โดยปกติแล้วการเรียนในรูปแบบธรรมดา คะแนนเด็กที่เรียนเก่งมักจะสูงกว่าเด็กอ่อน จึงทำให้เด็กอ่อนที่ปกติอาจไม่ค่อยสนใจในการเรียนหรือไม่เข้าใจ ทำให้ผู้เรียนต้องคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันตลอดการเรียนรู้ และเนื่องจากแอปพลิเคชันทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนานในการเรียนรู้ จึงเป็นการเรียนที่ไม่ค่อยกดดันเคร่งเครียด ไม่น่าเบื่อเหมือนการเรียนแบบเดิม ๆ จากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้ผู้เรียนเข้าใจหลักไวยากรณ์ และการนำไวยากรณ์ไปใช้ได้มากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและได้ผลป้อนกลับทันที จึงส่งผลให้การเรียนไวยากรณ์รูปถูกกระทำมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ทั้งนี้เพราะว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ LT เป็นการเรียนรู้แบบกลุ่มละความสามารถ โดยต้องศึกษาเนื้อหา ร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนจึงมีความพอใจในการเรียนรู้อย่างมากที่สุด สอดคล้องกับ อรษา จันทรสว่าง (2550) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง สังข์ทอง โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Learning Together พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องสังข์ทอง โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค LT มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ Quizlet Application ที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้นั้นภายในชั่วโมงการเรียนผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากเกมการแข่งขัน หรือเกมจับคู่ หรือการแข่งขันแบบเรียลไทม์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนมากขึ้น รู้สึกสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อในการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Chin Wen Chien

(2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเข้าใจและการฝึกฝนของนักเรียนที่เรียน EFL ชาวไต้หวัน ต่อ การสร้างบัตรคำศัพท์โดยแอปพลิเคชัน Quizlet โดยการวิจัยครั้งนี้กล่าวถึงเด็กรุ่นใหม่รู้สึกสนุกสนาน ที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการเรียนภาษา ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่แปลกใหม่ สนุกสนาน กับการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนแบบร่วมมือ คณะกลุ่มตามความสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และสนุกสนานกับแอปพลิเคชัน ในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเล่นเกมนับคำทำให้ผู้เรียนได้แข่งขันกันว่าใครจะทำเวลาได้ดีที่สุด หรือเป็นการลุ้นกับการแข่งขันแบบเรียลไทม์ ซึ่งผู้เรียนจะแข่งขันกันระหว่างกลุ่มโดยเป็นกลุ่มที่สุ่ม จากตัวแอปพลิเคชัน ซึ่งถ้าหากกลุ่มใดตอบผิดคะแนนที่สะสมไว้ก็จะกลับไปนับใหม่ ทำให้ผู้เรียน เกิดความสนุกสนาน มีความตื่นเต้น เนื่องจากการแข่งขันกันแบบเรียลไทม์ และมีความสนุกอื่น ๆ อีกมากมาย ทั้งนี้เพราะการเรียนรู้ที่ทันสมัยเหมาะสมผู้เรียนในยุคปัจจุบันและผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน จึงทำให้ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application มีผลคะแนนความพึงพอใจในระดับที่มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ครูผู้ภาษาญี่ปุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้ได้
2. จากการศึกษาในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ในบางกิจกรรมอาจพิจารณาเพิ่มเวลาในการทำ กิจกรรมเช่นในกิจกรรมการแข่งขันแบบเรียลไทม์ เพราะช่วงนี้ผู้เรียนจะได้ประเมินตนเองได้อย่างดี เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application ในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น ในหน่วยการเรียนอื่นๆ เช่น คำจึ คำศัพท์
2. . ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application เปรียบเทียบกับ แอปพลิเคชันใหม่ ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กชกร เปาสวรรณ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กรมวิชาการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิถีเรียน. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2556). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเยอรมัน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สสสค.ลาดพร้าว.
- กฤษยา เบญจกาญจน์. (2530). การสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มิตรครู.
- จินตนา สัจจามันท์. (2546). การกลับมามีบทบาทอีกครั้งหนึ่งของการเรียนการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ในศตวรรษที่ 21. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2550). โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ชนาธิป พรกุล. (2551). การออกแบบการสอนการบูรณาการการอ่านการคิดวิเคราะห์และการเขียน. กรุงเทพฯ: วี.พรีนท์ (1991).
- ชวลิต ชุกก่าแพง. (2550). การประเมินการเรียนรู้. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐยา พิริยะวิบูลย์. (2559). แนวปฏิบัติที่ดีของการจัดการความรู้ในหัวข้อ “เทคโนโลยีที่ช่วยครูยุคไอที”. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง. (2545). ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: เบลโล่การพิมพ์.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2551). การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ : การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2540). คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม: สวีณา.

- ทิพวรรณ พันธุ์เลิศ. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค LT (Learning Together)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2560). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงชบา ทิพย์ไทย. (2553). *การสร้างแบบทดสอบระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- _____. (2554). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: เจเนซิส เอ็ดดูเคชั่น.
- _____. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, บจก.
- ปราณี จงสุจริตธรรม ผกาทิพย์ สกุลครู และสุชาดา สัตยพงศ์. (2547). *การศึกษาภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานในประเทศไทย*. วารสารเจแปนฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ, (1).115-140
- ปริญญา เกื้อหนุน. (2535). *การสอนไวยากรณ์ให้น่าสนใจ*. วารสารสุทธิปริทัศน์, ตุลาคม-มกราคม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา.
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2550). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- _____. (2556). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภนิดา ชัยปัญญา. (2541). *การวัดความพึงพอใจ*. กรุงเทพฯ: แสงอักษร.
- มนสิข สิริสมบุญ. (2552). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2562). *คู่มือการใช้งาน Quizlet*. กรุงเทพฯ: Education Technology Development and Service.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). *วิธีวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. นครปฐม: ศูนย์วิจัยและพัฒนาทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2560). *หลักการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. อุตรดิตถ์: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: บั๊กพอยท์.
- โรงเรียนเมืองเซ็ลียง. (2562). *รายงานผลการเรียนโรงเรียนเมืองเซ็ลียงประจำปีการศึกษา 2561*.
 สุโขทัย: โรงเรียนเมืองเซ็ลียง.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2540). *สถิติวิทยาทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณรัตน์ อึ้งสุประเสริฐ. (2544). *การวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
 จันทรเกษม.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2549). *การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2552). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: แอลทีเพรส.
- วิชัย พัวรุ่งโรจน์. (2560). *แนวโน้มวิธีการเรียนการสอนยุคใหม่ด้วยเครื่องมือประเมินผลระหว่างเรียน
 ออนไลน์*. เลย: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- วิมลรัตน์ สุทรโรจน์. (2550). *นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design*. กรุงเทพฯ: ชางทอง.
- สมบุญ สิริยวงค์ สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงค์. (2544). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*.
 กรุงเทพฯ: ศูนย์เสริมวิชาการ
- สมเกียรติ เขวงกิจวงษ์. (2557). *โครงสร้างภาษาญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมหมาย เป็ยถนอม. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 นครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2557). *การวิจัยเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาวิชาชีพ*.
 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ศรีอนันต์การพิมพ์.
- สำลี รักสุทธี. (2544). *เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็น
 สำคัญ*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2551). *การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: อี.เค.บุ๊ค.
- ไสว พิภขาว. (2547). *หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสิทธิ์ ยุพาพรรณ หุ่นจำลอง และสร้อยญา เศวตมาลย์. (2546). *ทฤษฎีไวยากรณ์*.
 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน ฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่ง
 ประเทศไทยจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกรินทร์ สีมหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาแนวคิดสู่ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: บั๊ก
 พอยท์.

- Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. New York. Addison Wesley Longman.
- Brow, H. D. (2001). *An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New York: A Personal Education.
- Chin Wen Chien. (2013). *Perception and Practice of Taiwanese EFL Learners' making Vocabulary Flashcards on Quizlet*. IADIS International Conference e-Learning, 459-462.
- Faber, J. M., Luyten, H. & Visscher, A. J.,. (2017). *The Effects of a Digital Formative Assessment Tool on Mathematics Achievement and Student Motivation: Results of a Randomized Experiment*. (106).83-95
- Gilbert Dizon. (2016). *Quizlet In The EFL Classroom: Enhancing Academic Vocabulary Acquisition Of Japanese University Students*. *Teaching English with Technology*, 40-56.
- Nunan, D. (2004). *Task-based language teaching*. 126.
- Yusuf Yuliyanto, N. R. F. (2019). *Boosting Students' Interest in Learning Grammar by Using Quizlet*. *Proceeding of The 2nd ICoLLiT*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ศิริพร คำขาด อาจารย์ประจำวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. อาจารย์ รัตนา ยะอนันต์ ข้าราชการครูชำนาญการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. นางศรัณยา กลีบธง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองเชลียง

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๗๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ศิริพร คำขาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวศรัญญาพร แก้วกล้า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำขาด เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวศรัญญาพร แก้วกล้า ๐ ๘๓๔๘ ๘๔๕๓ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๒๗๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์รัตนา ยะอนันต์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓ จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ชุด
๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวศรัญญาพร แก้วกล้วย นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวศรัญญาพร แก้วกล้วย ๐ ๘๓๔๘ ๘๔๕๓ ๔

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๖๒๗๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ศรีณยา กลีบธง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑ - ๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวศรีณยาพร แก้วกล้า นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม คำชาติ เป็นประธานกรรมการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘, ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นางสาวศรีณยาพร แก้วกล้า ๐ ๘๓๔๘ ๘๔๕๓ ๔

ภาคผนวก ค
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาญี่ปุ่น 6 รหัสวิชา ญ33202

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การใช้รูปถูกกระทำ

ภาคเรียนที่ 2/2562

เรื่อง การผันรูปถูกกระทำ

เวลา 1 ชั่วโมง

วันที่

เดือน

พ.ศ.

ผลการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงข้อความถูกต้องตามหลักการอ่าน
2. ระบุความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

สาระสำคัญ

หลักการใช้ไวยากรณ์รูปถูกกระทำ ซึ่งในภาษาญี่ปุ่นคำกริยามีการผันให้อยู่ในรูปแสดงการถูกกระทำ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนระบุการผันคำกริยารูปถูกกระทำได้ถูกต้องตามหลักภาษา (K)
2. นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นได้ถูกต้อง (P)
3. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

สาระการเรียนรู้

การผันคำกริยารูปถูกกระทำกลุ่มที่ 1 การทำให้เป็นคำกริยารูปถูกกระทำ

	受身
かきます	かかれます
ふみます	ふまれます
よびます	よばれます
とります	とられます
いいます	いわれます
まちます	またれます
おします	おされます

การผันคำกริยารูปถูกกระทำกลุ่มที่ 2 การทำให้เป็นคำกริยารูปถูกกระทำ

	受身
ほめます	ほめられます
しらべます	しらべられます
みます	みられます

การผันคำกริยารูปถูกกระทำกลุ่มที่ 3 การทำให้เป็นคำกริยารูปถูกกระทำ

	受身
きます	こられます
します	されます

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นเตรียม (5 นาที)

1. ขั้นแนะนำทักษะในการเรียน ครูชี้แจงกฎการเรียนระเบียบกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม พร้อมทั้งการใช้งาน Quizlet Application กระตุ้นถามเกี่ยวกับแอปพลิเคชันนี้ เช่น ใครเคยดาวโหลดบ้าง นักเรียนคิดว่าคือแอปพลิเคชันเกี่ยวกับอะไร เป็นต้น
2. ชี้แจงการทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกันโดยแบ่งกลุ่ม 4 คน คณะความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)

1. นำสู่บทเรียน แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน เป็นการผันคำกริยารูปถูกกระทำ กระตุ้นถามเกี่ยวกับคำกริยารูปถูกกระทำ เช่น นักเรียนคิดว่าการผันจะผันอยู่ในวรรคใด
2. แนะนำเนื้อหา การผันรูปถูกกระทำเรียนรู้ใน Quizlet Application

ขั้นสอน (25 นาที)

1. เรียนรู้ร่วมกันแบบ LT ศึกษาเนื้อหา ใน Quizlet Application ว่ามีศัพท์คำใดบ้าง ออกเสียงอย่างไรบ้าง โดยเรียนรู้ร่วมกันทำกิจกรรมตามกลุ่ม และตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดย

สมาชิกคนที่ 1 อ่านออกเสียงคำศัพท์

สมาชิกคนที่ 2 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

(ครูคอยเดินดูแลทุกกลุ่มว่านักเรียนทำตามบทบาทหน้าที่หรือไม่ และฟังนักเรียนอ่านออกเสียงว่าออกเสียงถูกต้องหรือไม่ คอยตักเตือนและให้คำแนะนำ)

สามารถเลือกรูปแบบการเรียนรู้ฝึกฝนกันเองภายในกลุ่มได้โดยใช้โหมด Lean>Match

2. ทดสอบความรู้ โดยทดสอบผ่าน Quizlet Application

3. ทำใบงานการผันรูปถูกกระทำ

ขั้นสรุป (5 นาที)

ถามคำถามโดยรวมเกี่ยวกับการผันรูปถูกกระทำโดยให้นักเรียนช่วยกันตอบ

1. การผันรูปถูกกระทำกลุ่มที่ 1 ผันอย่างไร

2. การผันรูปถูกกระทำกลุ่มที่ 2 ผันอย่างไร

3. การผันรูปถูกกระทำกลุ่มที่ 3 ผันอย่างไร

ขั้นประเมินผล (15 นาที)

1. ครูประเมินพฤติกรรมการปฏิบัติงานกลุ่ม

2. แข่งขันกันระหว่างกลุ่มโดยใช้ Gravity ใน Quizlet Application

สื่อการเรียนรู้

- Quizlet Application

- ใบงานรูปถูกกระทำ

การวัดและประเมินผล

การวัดผล

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
1. นักเรียนระบุการผันคำกริยารูปถูกกระทำ ฐิ่ปุ่่นได้ถูกต้องตามหลักภาษา (K)	ทำแบบทดสอบใน Quizlet Application และใบงานรูปถูกกระทำ	แบบทดสอบใน Quizlet Application และใบงานรูปถูกกระทำ	ทำแบบทดสอบและใบงานได้ถูกต้อง ร้อยละ 60 ขึ้นไป	ทำแบบทดสอบและใบงานได้ถูกต้อง ต่ำกว่า ร้อยละ 60
2. นักเรียนอ่านออกเสียง ภาษาฐิ่ปุ่่นได้ถูกต้อง (P)	นักเรียนอ่านออกเสียง คำกริยาที่ผัน	แบบวัดการปฏิบัติงาน (P)	คุณภาพระดับ 2 ขึ้นไป	คุณภาพต่ำกว่าระดับ 2

จุดประสงค์	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่านจุดประสงค์	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
3. นักเรียนใฝ่เรียนรู้และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)	สังเกต	แบบสังเกต (A)	คุณภาพระดับ 2 ขึ้นไป	คุณภาพต่ำกว่าระดับ 2

ระดับคุณภาพ

คะแนน	4	หมายถึง	ดีมาก
คะแนน	3	หมายถึง	ดี
คะแนน	2	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การตัดสิน

รายการกลุ่ม นักเรียนมีระดับคุณภาพ 2 คะแนน ขึ้นไป จึงถือว่าผ่านเกณฑ์ [หมายเหตุ] กรณีที่กลุ่มนักเรียนไม่ผ่านการประเมิน หรือมีผลการประเมินไม่ถึงระดับคุณภาพ 2 หรือต่ำกว่า ระดับเกณฑ์ 2 ให้ครูพิจารณานักเรียนจับกลุ่มใหม่โดยให้นักเรียนคนที่ผ่านการประเมินดูแลและช่วยเหลือ หรือเรียนซ่อมเสริมจนมีระดับเกณฑ์คุณภาพ

บันทึกหลังการสอน

ข้อสังเกต/ค้นพบ

.....

.....

แนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อปรับปรุง

.....

.....

ลงชื่อ ผู้สอน

(นางสาวศรัญญาพร แก้วกล้า)

วันที่ เดือน พ.ศ.

ใบงานการผันรูปถูกกระทำ

คำสั่ง : ให้นักเรียนผันคำกริยาต่อไปนี้ ให้เป็นรูปถูกกระทำ

れい: ひきます	ひかれます	18) おくります	
1) ほめます		19) ूरります	
2) よごします		20) しかります	
3) かきます		21) けんきゅうします	
4) します		22) たのみます	
5) おしえます		23) ちゆいします	
6) ぬぎます		24) さそいます	
7) なおります		25) ゆにゆうします	
8) みます		26) ふみます	
9) ききます		27) おこします	
10) もらいます		28) うたいます	
11) もちます		29) きます	
12) うんてんします		30) こわします	
13) とります		31) はしります	
14) よみます		32) ゆしゆつします	
15) たてます		33) はつめいします	
16) はらいます		34) しょうたいします	
17) およぎます		35) せつけいします	

แบบบันทึกการประเมิน (K) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมินผล		รวม	สรุปผล	
		ใบงาน เต็ม 35	Quizlet เต็ม 10		ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	นายธนพล พุ่มเป็ง					
2	นายธนากร มาคง					
3	นายพงศกร ฟองสมุทร					
4	นายศรราม แผลงศร					
5	นายสุรเชษฐ์ บุตรทอง					
6	นายภูมินทร์ กางด้วง					
7	นายมังกร เปียบุญ					
8	นายภูมิมรพี ก้นทะเรือน					
9	นายจิรพล ปราศรัย					
10	นายชาติรี มีแสน					
11	นายวชิรพงษ์ จิตตุนั่ง					
12	นายวรากร ทองเอี่ยม					
13	นายพิเชษฐ์ คงทรัพย์					
14	นายกษิต์เดช ต๊ะจักร					
15	นายยาสุากิ อาราคากิ					
16	นายณัฐชัย สุขมา					
17	นายอัจฉฎาวุฒ สานรณ					
18	นางสาวปิยฉัตร ชุมทอง					
19	นางสาวปวีณอร สายทอง					
20	นางสาวปวีณา บัวเขียว					
21	นางสาวลัดดาวัลย์ หวานสนิท					
22	นางสาวเกษราภรณ์ ชุมทอง					
23	นางสาวพรนภา ทองแก้ว					
24	นางสาวมะลิวัลย์ หวานสนิท					
25	นางสาวสุนิษา จันทง					

ที่	ชื่อ-สกุล	เกณฑ์การประเมินผล		รวม	สรุปผล	
		ใบงาน เต็ม 35	Quizlet เต็ม 10		ผ่าน	ไม่ผ่าน
26	นางสาวประกามาส อิ่มขุนทอง					
27	นางสาวจุฑารัตน์ เมาท้า					
28	นางสาวปวีณรัตน์ พงษ์ศิริ					
29	นางสาวเพชรศรินันท์ เปี้ยวไธสง					
30	นางสาวภัทรวดี จันทร					
31	นางสาวรัชณี น้อยเขียว					

แบบวัดการปฏิบัติงาน : อ่านออกเสียงคำกริยาที่ผัน (P)

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง	ออกเสียง	รวม	ระดับคุณภาพ
1	นายธนพล พุ่มเป็ง				
2	นายธนากร มาคง				
3	นายพงศกร พองสมุทร				
4	นายศรราม แผลงศร				
5	นายสุรเชษฐ์ บุตรทอง				
6	นายภูมินทร์ กางด้วง				
7	นายมังกร เปี้ยบุญ				
8	นายภูมิมิณี ก้นทะเรื่อน				
9	นายจิรพล ปราศรัย				
10	นายชาติรี มีแสน				
11	นายวชิรพงษ์ จิตตุนั่ง				
12	นายวรการ ทองเอี่ยม				
13	นายพิเชษฐ์ คงทรัพย์				
14	นายกษิตรีเดช ต๊ะจักร				
15	นายยาสุอาภิ อาราคากิ				
16	นายณัฐชัย สุขมา				
17	นายอจจุฎาตุฒ สานรุณ				
18	นางสาวปิยฉัตร ชุมทอง				
19	นางสาวปวีณอร สายทอง				
20	นางสาวปวีณา บัวเขียว				
21	นางสาวลัดดาวัลย์ หวานสนิท				
22	นางสาวเกษราภรณ์ ชุมทอง				
23	นางสาวพรนภา ทองแก้ว				
24	นางสาวมะลิวัลย์ หวานสนิท				
6 คะแนน ระดับคุณภาพ 4	4-5 คะแนน ระดับคุณภาพ 3	3 คะแนน ระดับคุณภาพ 2	ต่ำกว่า 2 คะแนน ระดับคุณภาพ 1		

ที่	ชื่อ-สกุล	ความถูกต้อง	ออกเสียง	รวม	ระดับคุณภาพ
25	นางสาวสุนิษา จันทง				
26	นางสาวประกามาส อิมขุนทอง				
27	นางสาวจุฑารัตน์ เมหาหล้า				
28	นางสาวปวีณรัตน์ พงษ์ศิริ				
29	นางสาวเพชรศรินันท์ เปี้ยวไธสง				
30	นางสาวภัทรวดี จันทร				
31	นางสาวรัชณี น้อยเขียว				
6 คะแนน ระดับคุณภาพ 4		4-5 คะแนน ระดับคุณภาพ 3	3 คะแนน ระดับคุณภาพ 2	ต่ำกว่า 2 คะแนน ระดับคุณภาพ 1	

ความถูกต้อง	เกณฑ์
3	ผันไวยากรณ์ได้ถูกต้อง 3 คำ
2	ผันไวยากรณ์ได้ถูกต้องน้อยกว่า 3 คำ
1	ผันไวยากรณ์ไม่ได้

ออกเสียง	เกณฑ์
3	ออกเสียงสำเนียงภาษาได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน
2	ออกเสียงสำเนียงภาษาพอได้
1	ออกเสียงสำเนียงภาษาไม่ได้พูดไม่เป็นคำ

แบบวัดการสังเกต : ใฝ่เรียนรู้และมีความมุ่งมั่นในการทำงาน (A)

ที่	ชื่อ-สกุล	ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่นในการทำงาน	รวม	ระดับคุณภาพ
1	นายธนพล พุ่มเป็ง				
2	นายธนากร มาคง				
3	นายพงศกร พองสมุทร				
4	นายศรธรรม แผลงศร				
5	นายสุรเชษฐ์ บุตรทอง				
6	นายภูมินทร์ กางด้วง				
7	นายมังกร เปี้ยบุญ				
8	นายภูมिरพี กันทะเรื่อน				
9	นายจิรพล ปราศรัย				
10	นายชาติรี มีแสน				
11	นายวชิรพงษ์ จิตตุนั่ง				
12	นายวรากร ทองเอี่ยม				
13	นายพิเชษฐ์ คงทรัพย์				
14	นายกษิต์เดช ต๊ะจักร				
15	นายยาสุอาภิ อาราคากิ				
16	นายณัฐชัย สุขมา				
17	นายอัชฎาฎม สานรุธ				
18	นางสาวปิยฉัตร ชุมทอง				
19	นางสาวปวีณอร สายทอง				
20	นางสาวปวีณา บัวเขียว				
21	นางสาวลัดดาวัลย์ หวานสนิท				
22	นางสาวเกษราภรณ์ ชุมทอง				
23	นางสาวพรนภา ทองแก้ว				
24	นางสาวมะลิวัลย์ หวานสนิท				
6 คะแนน ระดับคุณภาพ 4	4-5 คะแนน ระดับคุณภาพ 3	3 คะแนน ระดับคุณภาพ 2	ต่ำกว่า 2 คะแนน ระดับคุณภาพ 1		

ที่	ชื่อ-สกุล	ไม่เรียนรู้	มุ่งมั่นในการทำงาน	รวม	ระดับคุณภาพ
25	นางสาวสุนิษา จันทง				
26	นางสาวประกามาส อิมขุนทอง				
27	นางสาวจุฑารัตน์ เมฆาลัย				
28	นางสาวปวีณรัตน์ พงษ์ศิริ				
29	นางสาวเพชรศรินันท์ เปี้ยวไธสง				
30	นางสาวภัทรวดี จันทร				
31	นางสาวรัชชี น้อยเขียว				
6 คะแนน ระดับคุณภาพ 4		4-5 คะแนน ระดับคุณภาพ 3		3 คะแนน ระดับคุณภาพ 2	
				ต่ำกว่า 2 คะแนน ระดับคุณภาพ 1	

ไม่เรียนรู้	เกณฑ์
3	มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนเปิดแอปพลิเคชัน นำสมุดขึ้นมา ถามครูเสมอ
2	ถามครูบางครั้ง
1	ไม่ถามครู ไม่นำสมุดขึ้นมา ไม่สนใจเรียน

มุ่งมั่นในการทำงาน	เกณฑ์
3	ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทันตามเวลาที่กำหนด
2	ทำงานที่ได้รับมอบหมายช้ากว่ากำหนด
1	ไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ส่งงาน

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการใช้รูปถูกกระทำ
 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค LT (Learning Together)
 ร่วมกับ Quizlet Application

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย x ตัวเลือกที่ถูกที่สุด เพียงคำตอบเดียวของแต่ละข้อลงในกระดาษคำตอบ
3. เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

ผลการเรียนรู้ที่ 3. อธิบายและเขียนประโยคข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

คำสั่ง ให้นักเรียนผันรูปกริยาต่อไปนี้ให้เป็นรูปถูกกระทำ (ข้อ 1-10)

1. いきます

a) いきます	b) いきます
c) いきます	d) いきます

2. ほめます

a) ほめられます	b) ほめられます
c) ほめられます	d) ほめられます

3. しかります

a) しかりられます	b) しかりられます
c) しかりられます	d) しかりられます

4. かきます

a) かかれます	b) かかれます
c) かかれます	d) かかれます

5. します

a) すれます	b) すられます
c) されます	d) さられます

6. おくります

a) おくりれます	b) おくれます
c) おくられます	d) おくりられます

7. ならいます

a) ならいられます	b) ならいれます
c) ならあれます	d) ならわれれます

8. のみます

a) のみられます	b) のみれます
c) のまれます	d) のまられます

9. ききます

a) ききられます	b) ききれます
c) きかれます	d) きかられます

10. すわります

a) すわりられます	b) すわりれます
c) すわりらます	d) すわられます

คำสั่ง ให้นักเรียนผันรูปถูกกระทำต่อไปนี้ให้เป็นคำกริยาดังเดิม (ข้อ 11-20)

11. さそわれます

a) さそわます	b) さそいます
c) さそあます	d) さそれいます

12. おこされます

a) おこさます	b) おこれます
c) おこします	d) おこそます

13. しょうたいされます

a) しょうたいれます	b) しょうたいします
c) しょうたいます	d) しょうたいしれます

- 14.けんきゅうされます
a)けんきゅうさます b)けんきゅうしれます
c)けんきゅうれます d)けんきゅうします
- 15.たのまれます
a)たのます b)たのみまます
c)たのします d)たのれます
- 16.ちゅいされます
a)ちゅいます b)ちゅいします
c)ちゅれます d)ちゅいさます
- 17.しんぱいされます
a)しんぱいします b)しんぱさます
c)しんぱいさます d)しんぱいれます
- 18.でかけられます
a)でかけらます b)でかけりれます
c)でかけれます d)でかけます
- 19.ふまれます
a)ふれます b)ふまます
c)ふみます d)ふむます
- 20.こわされます
a)こわさます b)こわます
c)こわれます d)こわします

ผลการเรียนรู้ที่ 3. อธิบายและเขียนประโยคข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

5. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่น

คำสั่ง ให้นักเรียนเลือกเติมคำช่วยลงในช่อง□ต่อไป่นี้ให้ถูกต้อง โดยใช้ตัวเลือกต่อไปนี้ (ข้อ 21-30)

a) は b) に

c) を d) が

21.わたしは 先生□□ ほめられました。

22.わたしは 父に テレビを 見て□□ いけないと言われました。

23.わたしは あに□□ しかられました。

24.わたしは 警官に 名前と 住所□□ 聞かれました。

25.わたしは 毎朝 早く 父□□ 起こされます。

26.わたしは 時々 母□□ 買い物を 頼まれます。

27.わたしは ミラーさん□□ パーティーに 招待されました。

28.わたしは 弟□□ パソコンを 壊されました。

29.わたしは 課長□□ 呼ばれます。

30.わたしは 妹に 友達□□ 紹介されました。

เฉลย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการใช้รูปภูกระทำ

1)	c	16)	b
2)	a	17)	a
3)	b	18)	d
4)	a	19)	c
5)	c	20)	d
6)	c	21)	b
7)	d	22)	a
8)	c	23)	b
9)	c	24)	c
10)	d	25)	b
11)	b	26)	b
12)	c	27)	b
13)	b	28)	c
14)	d	29)	b
15)	b	30)	c

แบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT

(Learning Together) ร่วมกับ Quizlet Application ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อคำถามในช่องแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจ
ที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการทำงานร่วมกัน						
1	1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น					
2	2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม					
3	3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย					
4	4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน					
ด้านแอปพลิเคชัน						
5	1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
6	2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ส่งเสริมการคิดและตัดสินใจ					
7	3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น					

ที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านแอปพลิเคชัน						
8	4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง					
9	5. Quizlet Application เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่น่าสนใจและสนุกสนาน					
10	6. นักเรียนพอใจกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application					
ด้านเนื้อหาและการนำไปใช้						
11	1. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
12	2. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาการเรียนมากขึ้น					
13	3. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
14	4. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้จำเนื้อหาได้นาน					
15	5. การเรียนโดยใช้การเรียนรู้ร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application ทำให้นักเรียนอยากนำวิธีเรียนรู้นี้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ระดับความ เหมาะสม	
	1	2	3	μ	σ
1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยรวม					
1. มีองค์ประกอบครบถ้วน ถูกต้อง	5	4	4	4.33	0.58
2. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	4	4.67	0.58
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	4.33	0.58
4. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4	5	4	4.33	0.58
2 สาระสำคัญ					
1. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	4	4.67	0.58
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58
3. ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58
3 จุดประสงค์การเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58
2. ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดอย่างชัดเจน	4	4	4	4.00	0.00
3. มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	4	4	4.00	0.00
4. สามารถประเมินผลได้	4	4	4	4.00	0.00
5. สามารถสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้	4	4	4	4.00	0.00
4 สาระการเรียนรู้					
1. เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของผู้เรียน	5	5	4	4.67	0.58
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58
3. มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	5	4	4.67	0.58
4. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	4	4.67	0.58
5 กิจกรรมการเรียนรู้					
1. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	4	4.33	0.58
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์กับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	4.33	0.58
3. เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4	4	4	4.00	0.00
4. เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ระดับความ เหมาะสม	
	1	2	3	μ	σ
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4	4	4	4.00	0.00
6. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน	4	5	4	4.33	0.58
6 สื่อการเรียนรู้					
1. ได้รับความสนใจนักเรียน	5	4	4	4.33	0.58
2. เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	4	4.67	0.58
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	5	5	4	4.67	0.58
4. ประหยัดเวลาในการสอน	5	5	4	4.67	0.58
7 การวัดผลและประเมินผล					
1. สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	4	4.67	0.58
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	4.67	0.58
3. เครื่องมือที่ใช้ วัดได้อย่างเหมาะสม	4	4	4	4.00	0.00
เฉลี่ยการประเมินรวม				4.41	0.36

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไวยากรณ์
เรื่องการใช้ถูกกระทำ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 17	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 21	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 22	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 23	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 26	+1	+1	+1	1.0

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 27	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 28	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 29	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	1.0
เฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00

สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบสอบถามความพึงพอใจ

รายการ	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	1.0
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	1.0
เฉลี่ย	1.00	1.00	1.00	1.00

ภาคผนวก ฉ
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และการหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า	ร้อยละ
1	7	23	16	53.33
2	9	26	17	56.67
3	6	20	14	46.67
4	9	25	16	53.33
5	7	26	19	63.33
6	6	14	8	26.67
7	5	23	18	60.00
8	9	20	11	36.67
9	6	26	20	66.67
10	5	15	10	33.33
11	6	16	10	33.33
12	5	29	24	80.00
13	7	13	6	20.00
14	8	13	5	16.67
15	9	23	14	46.67
16	7	24	17	56.67
17	5	20	15	50.00
18	6	27	21	70.00
19	9	16	7	23.33
20	8	25	17	56.67
21	5	15	10	33.33
22	4	26	22	73.33
23	5	24	19	63.33
24	5	16	11	36.67
25	5	15	10	33.33
26	6	23	17	56.67

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	คะแนนความก้าวหน้า	ร้อยละ
27	8	26	18	60.00
28	7	25	18	60.00
29	9	28	19	63.33
30	7	27	20	66.67
31	8	28	20	66.67
ผลรวม	216.8	677	-	-
ค่าเฉลี่ย	6.71	42.31	-	-
ส่วนเบี่ยงเบน	1.55	5.11	-	-

ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{total - P_1}$$

โดยนำคะแนนมาคิดคำนวณได้ดังนี้

$$E. I. = \frac{677 - 216}{930 - 216} = 0.6457$$

การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น
 เรื่องรูปถูกกระทำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม Try out

ข้อที่	p	r	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.68	0.1769	ปรับปรุง
2	0.71	0.2494	ใช้ได้
3	0.48	0.0739	ปรับปรุง
4	0.74	0.5046	ใช้ได้
5	0.68	0.7014	ใช้ได้
6	0.77	0.2591	ใช้ได้
7	0.61	0.1849	ปรับปรุง
8	0.87	0.3714	ใช้ได้
9	0.77	0.6073	ใช้ได้
10	0.71	0.7148	ใช้ได้
11	0.84	0.5278	ใช้ได้
12	0.87	0.3714	ใช้ได้
13	0.68	0.1485	ปรับปรุง
14	0.42	0.4162	ใช้ได้
15	0.58	0.0573	ปรับปรุง
16	0.68	0.5004	ใช้ได้
17	0.71	0.5867	ใช้ได้
18	0.87	0.3111	ปรับปรุง
19	0.81	0.6377	ใช้ได้
20	0.58	0.1238	ปรับปรุง
21	0.97	0.2521	ใช้ได้
22	0.68	0.1485	ปรับปรุง
23	0.94	0.3679	ใช้ได้
24	0.90	0.1716	ปรับปรุง
25	0.84	0.0704	ปรับปรุง
26	0.74	0.6185	ใช้ได้

ข้อที่	p	r	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
27	0.68	0.0920	ปรับปรุง
28	0.58	0.0971	ปรับปรุง
29	0.71	0.3696	ใช้ได้
30	0.74	0.1762	ปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	min	0.4194
	max	0.9677
r	min	0.0573
	max	0.7148

KR-20 Reliability	0.8105
-------------------	--------

การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น
 เรื่องรูปถูกกระทำ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 กลุ่มประชากรเป้าหมาย

ข้อที่	p	r	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.65	0.2645	ใช้ได้
2	0.71	0.2197	ใช้ได้
3	0.52	0.2089	ปรับปรุง
4	0.74	0.5046	ใช้ได้
5	0.71	0.6185	ใช้ได้
6	0.77	0.2591	ใช้ได้
7	0.65	0.1941	ปรับปรุง
8	0.84	0.4525	ใช้ได้
9	0.81	0.5303	ใช้ได้
10	0.74	0.4406	ใช้ได้
11	0.87	0.4526	ใช้ได้
12	0.81	0.3382	ใช้ได้
13	0.71	0.1609	ปรับปรุง
14	0.55	0.3361	ใช้ได้
15	0.68	0.1627	ปรับปรุง
16	0.68	0.5156	ใช้ได้
17	0.81	0.2697	ใช้ได้
18	0.84	0.1059	ปรับปรุง
19	0.77	0.4223	ใช้ได้
20	0.74	0.1458	ปรับปรุง
21	0.81	0.2868	ใช้ได้
22	0.61	0.2263	ใช้ได้
23	0.81	0.3727	ใช้ได้
24	0.77	0.4555	ใช้ได้
25	0.84	0.0704	ปรับปรุง
26	0.77	0.5057	ใช้ได้

ข้อที่	p	r	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
27	0.61	0.1987	ปรับปรุง
28	0.55	0.2128	ใช้ได้
29	0.71	0.3696	ใช้ได้
30	0.77	0.0846	ปรับปรุง

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	min	0.5161
	max	0.8710
r	min	0.0704
	max	0.6185

KR-20 Reliability	0.8014
-------------------	--------

การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้
 วิทยาการภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application

กลุ่ม Try out

Case Processing Summary

	N	%
Valid	35	100.0
Cases Excluded ^a	0	0
Total	35	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
choice1	4.5161	.62562	35
c2	4.3226	.59928	35
c3	4.5484	.56796	35
c4	4.7742	.42502	35
c5	4.5484	.62390	35
c6	4.4839	.67680	35
c7	4.5161	.67680	35
c8	4.4516	.72290	35
c9	4.7097	.46141	35
c10	4.3548	.60819	35
c11	4.2258	.71692	35
c12	4.6774	.54081	35
c13	4.5484	.56796	35
c14	4.5806	.56416	35
c15	4.7419	.44480	35

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.813	15

การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้
 ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ LT ร่วมกับ Quizlet Application
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนเมืองเซลิ้ง

Case Processing Summary

	N	%
Valid	31	100.0
Cases Excluded ^a	0	.0
Total	31	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
q1	4.5806	.50161	31
q2	4.3226	.59928	31
q3	4.5484	.56796	31
q4	4.5484	.50588	31
q5	4.5484	.67521	31
q6	4.5484	.56796	31
q7	4.4516	.56796	31
q8	4.4516	.72290	31
q9	4.7097	.46141	31
q10	4.3548	.60819	31
q11	4.1935	.74919	31
q12	4.7097	.52874	31
q13	4.5484	.56796	31
q14	4.5806	.56416	31
q15	4.7419	.44480	31

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.752	15

ภาคผนวก ช
รูปภาพกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวศรัณยาพร แก้วกล้า
วัน เดือน ปี เกิด 3 ธันวาคม 2537
วุฒิการศึกษา พ.ศ. 2559 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยพะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน 107 หมู่ 1 ต.หาดเสี้ยว อ.ศรีสัชนาลัย จ.สุโขทัย 64130

